

Nauki i doktryna Księgi Mormona

Podręcznik dla nauczyciela
Religia 275

Kurs z serii „Kamienie węgielne”

Nauki i doktryna Księgi Mormona. Podręcznik dla nauczyciela

Religia 275

Wydane przez
Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich
Salt Lake City, Utah

Będziemy wdzięczni za komentarze i propozycje zmian. Prosimy przesyłać je razem z opisem błędów na adres:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services
50 E. North Temple St., Floor 8
Salt Lake City, Utah 84150-0008
USA

E-mail: ces-manuals@ldschurch.org

Prosimy o podanie pełnego imienia i nazwiska, adresu oraz nazwy okręgu i palika.

Prosimy też podać tytuł tego podręcznika, a następnie zamieścić komentarze.

© 2015, 2016 Intellectual Reserve, Inc.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Printed in Germany

Wersja 2, 5/16

Zatwierdzenie wersji angielskiej: 8/14

Zatwierdzenie do tłumaczenia: 8/14

Tłumaczenie z: *Teachings and Doctrine of the Book of Mormon Teacher Manual*

Polish

12557 166

Spis treści

Wprowadzenie do pozycji: *Nauki i doktryna Księgi Mormona. Podręcznik dla*

<i>nauczyciela</i>	V
1 Księga Mormona jest jeszcze jednym świadectwem o Jezusie Chrystusie	1
2 Zważanie na słowa proroków	6
3 Posłuszeństwo przynosi błogosławieństwa	11
4 Upadek Adama i dar wolnej woli	16
5 Nieskończone Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa	21
6 Księga Mormona została napisana dla naszych czasów	26
7 Księga Mormona i Biblia	31
8 Zbawienie przychodzi dzięki Jezusowi Chrystusowi	36
9 „Szukajcie najpierw królestwa Bożego”	41
10 Modlitwa i objawienie	46
11 Ochrona przed fałszywymi doktrynami dni ostatnich	52
12 Potrzeba ponownych duchowych narodzin	57
13 Przymierze chrztu, sabat i sakrament	62
14 Boża moc wybawienia	67
15 Stawanie się narzędziami w rękach Boga	72
16 Pokuta i wybaczenie	77
17 Moc słowa	82
18 Przygotowanie na dzień Sądu Ostatecznego	87
19 Obrona wolności religijnej	92
20 Umacnianie naszej wiary i świadectwa	98
21 Przyjście Jezusa Chrystusa	103
22 „Na Moje podobieństwo”	106
23 Rozproszenie i zgromadzenie Izraela	110
24 Wszyscy jesteśmy stworzeni na podobieństwo Boga	115
25 Prawe życie w czasach niegodziwości	120
26 Po wypróbowaniu wiary	125
27 Wiara, nadzieja i prawdziwa miłość	130
28 Przystąpcie do Chrystusa	135

Wprowadzenie do pozycji: *Nauki i doktryna Księgi Mormona. Podręcznik dla nauczyciela (Religia 275)*

Co jest wymagane od nauczyciela religii?

Zanim zaczniesz przygotowywać się do lekcji, ważne jest, abyś poznał zadania seminarium i instytutu religii:

„Naszym celem jest pomaganie młodzieży i młodym dorosłym, aby zrozumieli i polegali na naukach i Zadośćuczynieniu Jezusa Chrystusa, zasłużyli na błogosławieństwa świątyni oraz przygotowali siebie, swoje rodziny i innych ludzi do życia wiecznego z Ojcem w Niebie”
(*Nauczanie i uczenie się ewangelii: Podręcznik dla nauczycieli i przywódców seminarium i instytutu religii* [2012], str. X).

Możesz osiągnąć ten cel poprzez gorliwe życie zgodnie z ewangelią, efektywne nauczanie uczniów ewangelii oraz właściwe wykorzystanie kursu lub programu. Kiedy będziesz w ten sposób przygotowywać się i nauczać, uzyskasz wpływ Ducha Świętego (zob. NiP 42:14).

Masz możliwość pomóc uczniom zdobywać wiedzę poprzez Ducha, aby mogli wzmocnić swą wiarę i pogłębić nawrócenie. Możesz pomóc uczniom osiągnąć te cele, ucząc ich rozpoznawać, rozumieć i czuć prawdziwość oraz znaczenie istotnych doktryn i zasad ewangelii Jezusa Chrystusa, a także stosować je we własnym życiu.

Podręcznik *Nauczanie i uczenie się ewangelii* stanowi podstawowe źródło wiedzy, dotyczące procesu nauczania i osiągania sukcesów w klasie.

Jakie są zadania i cele tego kursu?

Oczekuje się, że wielu uczniów będących w wieku pozwalającym na uczestnictwo w lekcjach instytutu studiowało wcześniej Księgę Mormona sekwencyjnie — od początku do końca — podczas seminarium, w domu lub podczas misji. Kurs „Nauki i doktryna Księgi Mormona (Religia 275)” ma pomóc uczniom inaczej podejść do studiowania Księgi Mormona. Lekcje zawarte w tym kursie koncentrują się na wiodących tematach doktrynalnych, na które uwagę zwracali natchnieni autorzy tej księgi.

Prezydent Ezra Taft Benson (1899–1994) zachęcał czytelników Księgi Mormona, aby skupili swą uwagę na zawartej tam doktrynie:

„Księga Mormona została napisana dla naszych czasów [...]. Nie tylko powinniśmy znać wydarzenia i historie promujące wiarę, które ona zawiera, ale powinniśmy też rozumieć jej nauki. Jeśli naprawdę odrobimy naszą pracę domową i podejmiemy do Księgi Mormona doktrynalnie, możemy wykazać błędy i prawdy, co pomoże nam walczyć z wieloma współczesnymi fałszywymi teoriami i filozofiami ludzkimi” („Jesus Christ — Gifts and Expectations”, *Ensign*,

grudzień 1988, str. 4).

Podczas tego kursu uczniowie będą studiować prorocze zapisy i nauki znajdujące się w Księdze Mormona; zwrócona będzie uwaga na plan Ojca Niebieskiego oraz centralną rolę, jaką odgrywa Zbawiciel, Jezus Chrystus. Uczniowie lepiej zrozumieją, że Księga Mormona jest jeszcze jednym świadectwem o Jezusie Chrystusie i pogłębią swą miłość do Niego i świadectwo na Jego temat. Udoskonalą swoją zdolność studiowania doktryn ewangelii w kontekście pism świętych, co doprowadzi ich do lepszego zrozumienia i osobistego zaangażowania się w podążanie ścieżką ucznia Chrystusa. Przygotują się do tego, by wyjaśniać i świadczyć o ważności i boskim pochodzeniu Księgi Mormona i doktryny w niej zawartej.

Co jest wymagane od uczniów?

Aby otrzymać świadectwo ukończenia instytutu, uczniowie powinni studiować fragmenty z pism świętych, przemówienia z konferencji generalnych i pozostałe materiały, które wymienione są w każdej lekcji w dziale: Materiały do studiowania dla uczniów. Uczniowie powinni również regularnie uczęszczać na zajęcia i wykazywać się znajomością materiału kursu poprzez wykonywanie przydzielonych zadań.

Jaka jest struktura lekcji zawartych w tym podręczniku?

Kurs ma formę semestralną i składa się z 28 lekcji, które rozpisane są na godziny lekcyjne o długości 50 minut. Jeśli twoja grupa spotyka się dwa razy w tygodniu, to nauczaj jednej lekcji na każdym spotkaniu. Natomiast jeśli spotkania odbywają się raz w tygodniu i trwają 90 do 100 minut, łącz lekcje i nauczaj dwóch na każdym spotkaniu. Każda lekcja składa się z czterech następujących części:

- Wprowadzenie
- Dodatkowe źródła
- Propozycje dotyczące nauczania
- Materiały do studiowania dla uczniów

Wprowadzenie

Ta część zawiera krótkie omówienie tematów i celów lekcji.

Dodatkowe źródła

Część ta określa materiały źródłowe, takie jak przesłania współczesnych proroków i innych przywódców Kościoła, które umożliwiają pełniejsze rozumienie doktryn, zasad i prawd ewangelii zawartych w zarysie lekcji.

Propozycje dotyczące nauczania

Propozycje dotyczące nauczania to część zawierająca materiał, dzięki któremu dowiesz się, *czego* nauczać i *w jaki* sposób to robić (zob. także pozycje 4.3.3 i 4.3.4 w podręczniku *Nauczanie i uczenie się ewangelii*). Zaprezentowane sposoby nauczania mają na celu pomóc uczniom rozpoznać, zrozumieć, odczuć prawdziwość i ważność świętych prawd oraz je zastosować. Możesz wykorzystać część lub wszystkie propozycje, dopasowując je do swojego własnego sposobu nauczania i starając się zaspokoić potrzeby i wykorzystać możliwości uczniów. Kiedy będziesz zastanawiać się, w jaki sposób dostosować materiał lekcyjny, pamiętaj o radzie Starszego Dallina H. Oaksa z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Prezydent Packer często nauczał — jak rozumiem — że najpierw musimy zastosować materiał, a potem go dostosować. Jeśli pieczołowicie opracujemy wyznaczony materiał lekcyjny, będziemy w stanie dostosować go pod wpływem Ducha. Jednak kiedy mówimy o byciu elastycznym w tej kwestii, istnieje pokusa, żeby zacząć od dostosowania, a nie od zastosowania. Musimy zachować odpowiednią równowagę. To jest ciągłe wyzwanie. Podejście, zgodnie z którym najpierw skupiamy się na zastosowaniu, a potem na dostosowaniu, jest dobrym sposobem na to, żeby stać na pewnym gruncie” („A Panel Discussion with Elder Dallin H. Oaks” [przekaz satelitarny ze szkolenia dla nauczycieli seminarium i instytutu religii, 7 sierpnia 2012]; adres internetowy: si.lds.org).

Kurs obejmuje wypowiedzi przywódców Kościoła, które mogą być dostępne w różnych językach. Kiedy będziesz się przygotowywać, możesz ułożyć materiał lekcyjny, używając innych dostępnych wypowiedzi przywódców Kościoła, które będą odpowiadały danej tematyce.

W części zatytułowanej „Propozycje dotyczące nauczania” znajduje się przynajmniej jedna doktryna lub zasada, która zapisana jest tłustym drukiem. Kiedy uczniowie będą odkrywać te doktryny i zasady i mówić o tym, czego się nauczyli, mogą użyć innych słów niż te, których użyto w podręczniku. Kiedy będzie to miało miejsce, uważaj, żeby nie dać im do zrozumienia, że udzielają błędnych odpowiedzi. Możesz natomiast delikatnie pomóc im wyjaśnić, co mają na myśli, żeby ich wypowiedzi były bardziej precyzyjne.

Program nauczania pokazuje, jak włączyć podstawy nauczania i uczenia się ewangelii do kursu tematycznego (zob. *Nauczanie i uczenie się ewangelii*, str. 10, 23–31, 38–41).

Starszy David A. Bednar z Kworum Dwunastu Apostołów opisał niektóre korzyści, jakie płyną z tematycznego studiowania ewangelii:

„Czytanie chronologiczne daje nam podstawowy zakres wiedzy, zaś studiowanie tematyczne pogłębia tę wiedzę. Badanie objawień w poszukiwaniu powiązań, wzorów i schematów bazuje na naszej wiedzy duchowej [...]; poszerza naszą perspektywę i rozumienie planu zbawienia.

Według mnie gorliwe poszukiwanie powiązań, wzorów i schematów jest po części tym, co oznacza 'napawanie się' słowami Chrystusa. Ta metoda może otworzyć upusty duchowego źródła, rozjaśnić nasze zrozumienie poprzez Jego Ducha i zaowocować tak głęboką wdzięcznością za pisma święte oraz tak silnym duchowym zobowiązaniem, jakich nie otrzymalibyśmy w żaden inny sposób. Tego rodzaju badania pomagają nam budować na trwałej opoce naszego Odkupiciela i przetrwać wichry nieprawości w tych dniach ostatnich" („Zbiornik żywej wody" [ognisko na Uniwersytecie Brigham Younga, 4 lutego 2007 roku], str. 3, adres internetowy: speeches.byu.edu).

Materiały do studiowania dla uczniów

Ta część zawiera fragmenty z pism świętych i przemówienia przywódców Kościoła, które wzbogacą zrozumienie tematów omawianych podczas zajęć. Przydzielaj uczniom te materiały i zachęcaj ich, aby czytali je przed lekcją. Kiedy będą studiować te natchnione teksty, będą nie tylko lepiej przygotowani do udziału w dyskusjach, ale również zyskają szersze zrozumienie tematów omawianych podczas kursu. Upewnij się, że każdy uczeń przed rozpoczęciem semestru otrzyma listę wszystkich Materiałów do studiowania dla uczniów.

W jaki sposób mogę przygotować się do lekcji?

Pan pomoże ci w trakcie przygotowań do lekcji. Kiedy będziesz się przygotowywać, możesz zadać sobie następujące pytania:

- Czy dążę do tego, aby żyć w zgodzie z ewangelią, abym był podatny na podszepty Ducha w czasie nauczania?
- Czy modliłem się, aby uzyskać przewodnictwo Ducha Świętego? (Zob. NiP 42:14).
- Czy przestudiowałem zalecaną partię materiału z pism świętych oraz dodatkowe źródła?
- Czy przeczytałem program nauczania i ustaliłem, co mogę dostosować do potrzeb moich uczniów?
- W jaki sposób mogę sprawdzić, czy uczniowie korzystają z materiałów do studiowania w najlepszy dla siebie sposób?
- Jak mogę skłonić każdego ucznia, by brał aktywny udział w lekcji?

Poniższe propozycje mogą być pomocne:

- Zachęć uczniów, aby przed każdą lekcją przeczytali zalecane fragmenty z pism świętych oraz artykuły.
- Oczekuj od uczniów, że będą wypełniać swoje zadania jako uczący się.
- Często zapewnij im okazje do wyjaśniania doktryn i zasad swoimi słowami, mówienia o ważnych doświadczeniach i składania świadectwa o tym, co wiedzą i czują.

- W trakcie lekcji korzystaj z różnych ćwiczeń i metod nauczania — urozmaicaj zajęcia.
- Zapewnij odpowiednią atmosferę na lekcji, która będzie zapraszać Ducha i dzięki której uczniowie będą mogli nauczać jedni drugich i uczyć się od siebie nawzajem (zob. NiP 88:78, 122).
- W całym kursie znajdują się odwołania do metod studiowania pism świętych. Skorzystaj z tej okazji i pomóż uczniom stać się bardziej samowystarczalnymi w ich studiowaniu i bardziej oddanymi procesowi studiowania pism świętych, który trwa przez całe życie.

Starszy Richard G. Scott z Kworum Dwunastu Apostołów nauczał:

„Upewnij się, że uczniowie biorą aktywny udział w lekcji, ponieważ korzystanie przez ucznia z wolnej woli daje Duchowi Świętemu sposobność do nauczania [...]. Werbalizując prawdy, uczniowie otrzymują w duszy ich potwierdzenie i wzmacniają swe osobiste świadectwa” („To Understand and Live Truth” [wieczór ze Starszym Richardem G. Scottem, 4 lutego 2005 roku], str. 3; si.lds.org).

W jaki sposób mogę dostosować lekcje do potrzeb uczniów niepełnosprawnych?

Kiedy będziesz przygotowywać się do lekcji, zwróć uwagę na uczniów, którzy mają szczególne potrzeby. Dostosuj zajęcia i wymagania do ich możliwości, aby mogli odnieść sukces w nauce. Pomóż im poczuć miłość oraz akceptację i zapewnij im poczucie przynależności. Buduj wzajemne zaufanie.

Więcej informacji i źródeł możesz uzyskać na stronie Disability Resources [Materiały dla osób niepełnosprawnych] pod adresem internetowym: disabilities.lds.org oraz w podręczniku programowym dla seminarium i instytutu religii, w rozdziale zatytułowanym: „Dopasowanie zajęć i programów dla uczniów niepełnosprawnych”.

LEKCJA 1

Księga Mormona jest jeszcze jednym świadcstwem o Jezusie Chrystusie

Wprowadzenie

Ci, którzy zdecydują się studiować nauki i doktrynę Księgi Mormona, przekonają się, że Jezus jest Chrystusem. Podczas tej lekcji uczniowie dowiedzą się, że głównymi autorami tej

księgi były osoby, które na własne oczy widziały Syna Bożego, a ich słowa pomogą pogłębić nasze zrozumienie i świadectwo o Jezusie Chrystusie i Jego ewangelii.

Dodatkowe źródła

- Gordon B. Hinckley, „A Testimony Vibrant and True”, *Ensign*, sierpień 2005, str. 2–6.
- „Księga Mormona — kamień zwornikowy naszej religii”, rozdział 9. w podręczniku *Nauki Prezydentów Kościoła: Ezra Taft Benson* (2014), str. 133–142.

Propozycje dotyczące nauczania

1 Nefi 13:40; 2 Nefi 25:17–18; Alma 33:22–23

Księga Mormona jest świadectwem o Jezusie Chrystusie

Pokaż następującą wypowiedź Proroka Józefa Smitha (1805–1844) i poproś kogoś z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Powiedziałem braciom, że Księga Mormona jest bardziej poprawna niż jakkolwiek inna księga na ziemi, że stanowi podstawę naszej religii i że przybliży do Boga ludzi przestrzegających jej nauk bardziej niż jakkolwiek inna księga” (Przedmowa do Księgi Mormona).

- O którym twierdzeniu Proroka na temat Księgi Mormona macie świadectwo i dlaczego?
- W jaki sposób ta wypowiedź Proroka zwiększyła waszą motywację, by studiować Księgę Mormona?

Zachęć uczniów, aby wyróżnili to zdanie w piątym akapicie Przedmowy do Księgi Mormona i zaproponuj im, aby zapisali odsyłacze do następujących fragmentów: 1 Nefi 13:40 i 2 Nefi 25:17–18. (*Uwaga:* Robienie odsyłaczy jest umiejętnością opracowywania pism świętych, na którą możesz zwracać uwagę przez cały czas

trwania tego kursu. Kiedy uczniowie rozwijają umiejętności studiowania pism świętych, stają się bardziej samowystarczalni pod względem duchowym).

Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos wersety: 1 Nefi 13:40 i 2 Nefi 25:17–18, podczas gdy reszta klasy będzie szukała, jaki jest główny cel Księgi Mormona.

- Jaki jest jeden z głównych celów Księgi Mormona według tych wersetów? (Uczniowie powinni określić następującą prawdę: **Bóg ujawnił Księgę Mormona w dniach ostatnich, aby przekonać wszystkich ludzi, że Jezus jest Chrystusem.** [Zob. stronę tytułową Księgi Mormona]).
- W jaki sposób Księga Mormona przekonuje ludzi, że Jezus jest Chrystusem?

Pokaż poniższą wypowiedź Prezydenta Ezry Tafta Bensona (1899–1994) i poproś uczniów o przeczytanie jej po cichu:

„Duża część dzisiejszego świata chrześcijańskiego odrzuca boskość Zbawiciela. Kwestionują oni Jego cudowne narodziny, Jego doskonałe życie i realność Jego chwalebego zmartwychwstania. Księga Mormona uczy w prostych i nie budzących wątpliwości słowach o prawdziwości tego wszystkiego. Udziela też najpełniejszego wyjaśnienia doktryny Zadośćuczynienia. Zaprawdę ta natchniona przez Boga księga jest kamieniem zwornikowym, gdyż składa światu świadectwo, że Jezus jest Chrystusem” (*Nauki Prezydentów Kościoła: Ezra Taft Benson* [2014], str. 137).

- Jakie wydarzenia z życia i posługi Jezusa Chrystusa zostały potwierdzone w Księdze Mormona?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie słów Prezydenta Russella M. Nelsona z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Wiele razy czytałem [Księgę Mormona]. Dużo też czytałem tego, co o niej napisano. Niektórzy autorzy skupiali się na zawartych tam opowieściach, ludziach czy historii. Inni zaintrygowani byli strukturą języka lub opisami broni, geografii, zwierząt, technik budowania czy systemu miar i wag.
Choć może to być interesujące, studiowanie Księgi Mormona przynosi najwięcej satysfakcji, kiedy czytelnik skupi się na jej *głównym* celu — świadczeniu o Jezusie Chrystusie. W porównaniu z tym wszystko inne to kwestie uboczne.
Kiedy czytacie Księgę Mormona, skoncentrujcie się na głównej postaci księgi — od jej pierwszego do ostatniego rozdziału — na Panu Jezusie Chrystusie, Synu Boga Żywego” („A Testimony of the Book of Mormon”, *Ensign*, listopad 1999, str. 69).

- Jak myślicie, dlaczego ze wszystkich przesłań Księgi Mormona najważniejszą rzeczą jest skupienie się na przesłaniu o Jezusie Chrystusie?

Wyjaśnij uczniom, że po tym, jak prorok Alma nauczał Zoramitów o posłudze Zbawiciela (zob. Alma 33:22), zachęcił słuchaczy, aby zasadzili słowo Boże w swoich sercach, aby mogło ono wzrastać. Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali wersety: Alma 33:22–23 i znaleźli prawdy, które czytelnicy mieli „zasadzić” w swoich sercach, zgodnie ze słowami Almy.

- Jakie przesłanie, według Almy, słuchacze mieli zasadzić w swych sercach?
- Czym miało zaowocować zasadzenie tych wierzeń dotyczących Jezusa Chrystusa i dbanie o nie, zgodnie z obietnicą Almy? (Świadectwa czytelników wzrosną „ku życiu wiecznemu”; ich ciężary staną się lekkie).
- W jaki sposób studiowanie Księgi Mormona pomogło wam w otrzymaniu błogosławieństw opisanych przez Almę?

1 Nefi 6:4; 2 Nefi 11:2–3; Jakub 1:7–8; Mormon 1:15; 3:20–22; Eter 12:38–39, 41

Pisarze Księgi Mormona byli naocznymi świadkami Jezusa Chrystusa

Wyjaśnij, że Księga Mormona w większości została spisana przez czterech głównych autorów: Nefiego, Jakuba, Mormona i Moroniego. (Wyjątek stanowią księgi Enosa, Jaroma i Omniego).

Narysuj na tablicy poniższą tabelkę. Aby pomóc uczniom w zapamiętaniu tych czterech głównych pisarzy, zachęć ich, aby wybrali i po cichu przeczytali jeden z poniższych fragmentów. Poproś, aby poszukali, co kwalifikowało danego pisarza do tego, by z mocą świadczył o Jezusie Chrystusie.

<i>Pisarz</i>	<i>Doświadczenie</i>
1. <i>Nefi</i>	2 <i>Nefi</i> 11:2
2. <i>Jakub</i>	2 <i>Nefi</i> 11:3
3. <i>Mormon</i>	<i>Mormon</i> 1:15
4. <i>Moroni</i>	<i>Eter</i> 12:38–39

Niech uczniowie opowiedzą o tym, czego się dowiedzieli z tych czterech fragmentów. Następnie zapytaj:

- Dlaczego ważne jest, by zrozumieć, że głównymi pisarzami Księgi Mormona byli naoczni świadkowie Jezusa Chrystusa? (Kiedy będziecie omawiać odpowiedzi na to pytanie, pomóż uczniom w określeniu następującej prawdy: **Dzięki studiowaniu Księgi Mormona uczymy się o Jezusie Chrystusie i Jego misji od tych, którzy Go widzieli i znali.** Możesz zwrócić uwagę, że tłumacz Księgi Mormona, Józef Smith, również był naocznym świadkiem Jezusa Chrystusa).

Dodaj trzecią kolumnę do tabelki na tablicy, jak poniżej:

<i>Pisarz</i>	<i>Doświadczenie</i>	<i>Cel</i>
1. <i>Nefi</i>	2 Nefi 11:2	1 Nefi 6:4
2. <i>Jakub</i>	2 Nefi 11:3	Jakub 1:7–8
3. <i>Mormon</i>	Mormon 1:15	Mormon 3:20–22
4. <i>Moroni</i>	Eter 12:38–39	Eter 12:41

Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali po jednym fragmencie z trzeciej kolumny, szukając powodów, dla których każdy pisarz zapisywał swoje przesłanie.

- Dlaczego ci pisarze Księgi Mormona zapisywali swoje przesłania?
- Jak myślicie, dlaczego owi pisarze tak bardzo chcieli zachęcić innych ludzi, aby przystąpili do Chrystusa?
- W jaki sposób ich zachęta, by przystąpić do Chrystusa, wpłynęła na was osobiście? Jakie towarzyszą wam myśli i uczucia, kiedy rozważacie to zaproszenie?

2 Nefi 33:1–2, 4–5, 10–11

Księga Mormona pomaga nam uwierzyć w Jezusa Chrystusa

Wyjaśnij, że podczas gdy życie niezliczonych rzesz ludzi zmieniło się z powodu ich świadectwa o Księdze Mormona, inni zmagają się z wątpliwościami na temat jej prawdziwości i autentyczności.

- Jakiej rady byście udzielili komuś, aby pomóc mu wzmocnić lub zdobyć świadectwo o Księdze Mormona?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: 2 Nefi 33:1–2, a klasa niech rozpozna, jaka moc pozwala przesłaniu Księgi Mormona przeniknąć do ludzkiego serca.

- Jaka moc, o której mówił Nefi, pozwoli przesłaniu przeniknąć do ludzkiego serca? (Moc Ducha Świętego).
- Co, według Nefiego, nie pozwala niektórym ludziom przyjąć Ducha Świętego?

Poproś uczniów, aby sformułowali i przedyskutowali zasadę przekazaną w tych wersetach. (Pomóż uczniom rozpoznać następującą zasadę: **Duch Święty może zanieść przesłanie Księgi Mormona do naszych serc, o ile ich nie znieczulimy na Ducha Świętego.** Możesz zapisać ją na tablicy).

Daj uczniom chwilę na przestudiowanie wersetów: 2 Nefi 33:4–5 w poszukiwaniu dodatkowych błogosławieństw, jakie możemy otrzymać dzięki studiowaniu Księgi Mormona. Poproś uczniów o podzielenie się tym, co znaleźli.

Pokaż poniższą wypowiedź Starszego L. Whiteya Claytona, Siedemdziesiątego, i poproś jednego z uczniów, aby przeczytał ją na głos:

„Musimy podjąć decyzję, że otworzymy swe serca na boską realność Zbawiciela [...]. Bóg nie zmusza nas do wiary. On nas zachęca, abyśmy uwierzyli, wysyłając żyjących proroków i apostołów, aby nas nauczali, dając nam pisma święte i wzywając nas przez Swego Ducha [...]. Decyzja, czy uwierzymy, to najważniejszy wybór, jakiego kiedykolwiek dokonamy. Kształtuje ona wszystkie inne nasze decyzje” („Wybierzcie wiarę”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, str. 38).

- W jaki sposób przyjęcie zaproszenia autorów Księgi Mormona, by uwierzyć w Jezusa Chrystusa, może wpłynąć na wszystkie nasze decyzje?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: 2 Nefi 33:10–11, a klasa niech poszuka, w jaki sposób Nefi opisał związek pomiędzy wiarą w jego słowa a wiarą w Jezusa Chrystusa.

- Jaki jest związek — według Nefiego — pomiędzy wiarą w jego słowa a wiarą w Jezusa Chrystusa?
- Co Nefi powiedział, że stanie się „ostatniego dnia” z tymi, którzy odrzucają jego słowa?

Poproś uczniów, aby podzielili się swoimi świadectwami o tym, jak Księga Mormona pomogła im zbliżyć się do Jezusa Chrystusa.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 1 Nefi 6:4; 13:40; 2 Nefi 11:2–3; 25:17–18; 33:1–2, 4–5, 10–11; Jakub 1:7–8; Alma 33:22–23; Mormon 1:15; 3:20–22; Eter 12:38–39, 41.
- „Księga Mormona — kamień zwornikowy naszej religii”, rozdział 9. w podręczniku *Nauki Prezydentów Kościoła: Ezra Taft Benson* (2014), str. 133–142.

LEKCJA 2

Zważanie na słowa proroków

Wprowadzenie

Bóg powołuje proroków, aby składali świadectwo o Jezusie Chrystusie, głosili pokutę oraz zapraszali wszystkich, aby przyszli do Zbawiciela. Księga Mormona naucza, że ci, którzy

zważają na proroków, są błogosławieni, a ci, którzy się im sprzeciwiają, doświadczają żalości i smutku.

Dodatkowe źródła

- Russell M. Nelson, „Popieranie proroków”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2014, str. 74–77.
- Claudio R. M. Costa, „Posłuszeństwo prorokom”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2010, str. 11–13.
- Carol F. McConkie, „Życie według słów proroków”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2014, str. 77–79.
- „Our Need for Living Prophets”, rozdział 1. w: *Teachings of the Living Prophets Student Manual* (podręcznik Kościelnego Systemu Edukacji, 2010), str. 4–13.

Propozycje dotyczące nauczania

1 Nefi 1:4–15, 18; Mosjasz 11:20–25; 13:33–35

Rola proroków

Zapytaj klasę:

- W jaki sposób nasza wiara w istnienie żyjącego proroka odróżnia Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich od innych religii?
- Dlaczego żyjący prorocy są potrzebni dzisiaj tak samo, jak we wcześniejszych okresach historii?

Niech kilkoro uczniów na zmianę czyta na głos fragment: 1 Nefi 1:4–15, 18, podczas gdy reszta klasy śledzi tekst, by dowiedzieć się, w jaki sposób Pan powołał i przygotował Lehię, aby był prorokiem.

- Czego doświadczył Lehi, co przygotowało go do bycia prorokiem? (Otrzymał świadectwo o Jezusie Chrystusie oraz przewidział zniszczenie niegodziwych oraz łaskę dla tych, którzy przyjdą do Boga).
- Dlaczego lud Jerozolimy potrzebował takich proroków, jak Lehi? (Kiedy uczniowie będą odpowiadać, upewnij się, że rozpoznali następującą prawdę: **Bóg powołuje proroków i objawia przez nich Swą wolę**).

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie następującej wypowiedzi Prezydenta Johna Taylora (1808–1887):

„Potrzebne jest nam drzewo życia — żywe źródło — żywa inteligencja, wypływająca z żywego kapłaństwa w niebie i przechodząca przez żywe kapłaństwo na ziemi [...]. Od chwili, kiedy Adam po raz pierwszy otrzymał przesłanie od Boga, do czasu, gdy Jan na wyspie Patmos otrzymał swoje przesłanie czy kiedy przed Józefem Smithem otworzyły się niebiosy, ta komunikacja zawsze wymagała nowych objawień, dostosowywała się do określonej sytuacji, w jakiej znajdowały się kościoły lub poszczególne osoby.

Objawienia dane Adamowi nie nakazywały Noemu, by zbudował arkę, a objawienia dane Noemu nie mówiły Lotowi, że ma porzucić Sodomę, żadne z nich nie mówiło też o wyjściu dzieci Izraela z Egiptu. Wszyscy oni mieli własne objawienia i tak samo było z Izajaszem, Jeremiaszem, Ezechielem, Jezusem, Piotrem, Pawłem, Janem i Józefem. I tak samo musi być z nami” (*Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* [2001], str. 158).

- Dlaczego ważne jest, by wiedzieć, że Pan nadal objawia dzisiaj Swoją wolę poprzez żyjących proroków?
- W jaki sposób studiowanie roli proroków z Księgi Mormona może pomóc nam w naszych czasach?

Napisz na tablicy poniższe odnośniki:

Mosjasz 11:20–25

Mosjasz 13:33–35

Wyjaśnij, że choć prorocy przekazują wiele specyficznych przesłań dla swoich czasów, są też przesłania, które przekazywane są przez wszystkich proroków. Poproś uczniów, aby znaleźli dwa takie przesłania, kiedy po cichu czytają fragmenty wypisane na tablicy. Niech zaznaczą w swoich pismach świętych główne przesłanie przekazane przez proroka Abinadiego w każdym z fragmentów. (*Uwaga:* Zaznaczanie fragmentów w pisma świętych jest umiejętnością, na którą możesz zwracać uwagę przez cały czas trwania tego kursu).

Poproś uczniów, aby podzielili się tym, co odnaleźli, a ty podsumuj ich słowa, zwracając uwagę na następującą doktrynę: **Wszyscy prorocy Boga głoszą pokutę i świadczą o Jezusie Chrystusie.**

Zastanów się, czy dać uczniom kilka minut na znalezienie przykładu proroka z Księgi Mormona, który głosił pokutę lub świadczył o Jezusie Chrystusie. (Przykłady głoszenia pokuty przez Izajasza znajdują się w wersetach: 2 Nefi 16:9–11; Jakuba w rozdziałach: Jakub 2–3; Abinadiego w rozdziałach: Mosjasz 11–12; Samuela w rozdziałach: Helaman 13–16 i Mormona w rozdziale: Mormon 3. Przykłady nauczania o Jezusie Chrystusie przez Nefiego znajdują się w rozdziałach: 1 Nefi 19 i 2 Nefi 25; Almę w rozdziale: Alma 7 i Mormona w rozdziale: Mormon 7). Poproś uczniów o podanie swoich przykładów klasie.

- Jak myślicie, dlaczego prorocy ciągle głoszą pokutę i świadczą o Jezusie Chrystusie.

- W jaki sposób zważanie na te przesłania pomaga nam osiągnąć zbawienie?

Helaman 13:24–33; 3 Nefi 8:24–25; 9:10–11

Odrzucanie proroków Boga prowadzi do żalu

Pokaż poniższą wypowiedź Prezydenta Ezry Tafta Bensona (1899–1994) i poproś któregoś z uczniów o przeczytanie jej na głos.

„Gdy prorok mówi o grzechach świata, ludzie tego świata zamiast pokutować za swoje grzechy, chcą zamknąć mu usta lub postępują tak, jakby prorok nie istniał. Popularność nigdy nie jest wskaźnikiem prawdy [...]. W miarę, jak zbliża się drugie przyjście Pana, możemy oczekiwać, że niegodziwość pośród ludzi na świecie będzie wzrastać, a prorok będzie wśród nich coraz mniej popularny”
(*Nauki Prezydentów Kościoła Ezra Taft Benson* [2014], str. 159–160).

- Jak myślicie, dlaczego niektórym ludziom nie udaje się zważać na słowa proroka?

Poproś klasę, aby po cichu przestudiowała słowa proroka Samuela w wersetych: Helaman 13:24–29 i poszukała powodów, dla których ludzie odrzucają ostrzeżenia proroka. Możesz znowu zachęcić uczniów, aby zaznaczyli to, co znaleźli.

- Dlaczego, według Samuela, Nefici odrzucili proroków Boga?
- W jaki sposób te wersety mogą być ostrzeżeniem dla nas, żyjących w dzisiejszych czasach, choć nie jesteśmy winni prześladowania proroków czy mordowania ich?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: Helaman 13:30–33, a reszta klasy niech wyszuka, jakie konsekwencje, według prorocstwa Lamanity Samuela, spotkają tych, którzy odrzucają słowa proroków. Następnie poproś klasę, aby przeczytała o wypełnieniu tego prorocтва w wersetych: 3 Nefi 8:24–25; 9:10–11.

- Jaką prawdę możemy znaleźć w tych wersetych? (Uczniowie powinni określić następującą zasadę: **Jeśli odrzucimy słowa proroków Pana, doświadczymy żalu i smutku.** [Zob. też 3 Nefi 28:34]).

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie następujących wypowiedzi Prezydenta Ezry Tafta Bensona:

„Jeśli chcemy wiedzieć, jak On ocenia nas, zadajmy sobie pytanie, co o nas myśli Jego ziemski kapitan, w jakim stopniu nasze życie harmonizuje z namaszczonym przez Pana — żyjącym Prorokiem — Prezydentem Kościoła oraz z [Pierwszym Prezydium]” (*Nauki: Ezra Taft Benson* [2014], str. 158).

„To, w jaki sposób reagujemy na słowa żyjącego proroka, kiedy mówi nam to, co powinniśmy wiedzieć, a czego wolelibyśmy nie słyszeć, jest próbą naszej wierności” (*Nauki: Ezra Taft Benson* [2014], str. 159).

- W jaki sposób wypowiedzi Prezydenta Bensaona pomagają wam zmotywować się do pilniejszego stosowania się do rad żyjącego proroka?
- Jakie prorocze przesłania uważacie za jedne z najważniejszych dla współczesnych świętych w dniach ostatnich?

Mosjasz 15:10–13; 3 Nefi 10:12; 12:1–2; Eter 7:23–27

Naśladowanie proroków Boga przynosi błogosławieństwa

Powiedz uczniom, że prorok Abinadi nauczał króla Noego i jego niegodziwych kapłanów o tym, jak ważne jest zważanie na słowa proroków. Poproś jednego ucznia, aby przeczytał wersety: Mosjasz 15:10–13, a reszta klasy niech zastanowi się, w jaki sposób podsumować je w formie zasady.

- W jaki sposób podsumowalibyście słowa Abinadiego w formie zasady? (Uczniowie mogą podsumować je w następujący sposób: **Ci, którzy zważają na słowa proroków, wierzą w odkupicielską moc Jezusa Chrystusa i pokutują za swoje grzechy, są dziedzicami królestwa Bożego**).

Poproś uczniów, aby zastanowili się nad przykładami z Księgi Mormona, przedstawiającymi wierne osoby i grupy, które zostały pobłogosławione dzięki zważaniu na słowa proroków. Niech uczniowie je podadzą. Oto niektóre przykłady: Rodzina Lehiego uciekła przed zniszczeniem, słuchając rady, by opuścić Jerozolimę (2 Nefi 1:4); Alma Starszy zważał na słowa Abinadiego i był w stanie nauczać wielu ludzi (Mosjasz 17:1–4; 18:1–3); armia dowódcy Moroniego dowiedziała się, gdzie się udać, by bronić się przed armią Lamanitów, po tym jak posłuchała rady Almy (Alma 43:23–24).

Zapisz poniższe odsyłacze do pism świętych na tablicy (nie zapisuj pogrubionych zasad):

3 Nefi 10:12 (Bezpieczeństwo wypływa z podążania za prorokami Boga).

3 Nefi 12:1–2 (Prorocy uczą nas, w jaki sposób uzyskać odpuszczenie grzechów).

Eter 7:23–27 (Kiedy będziemy postępować zgodnie z radami proroków i pamiętać o Panu, On będzie nas błogosławił zgodnie z naszymi potrzebami).

Niech uczniowie przeczytają po jednym z fragmentów wypisanych na tablicy i podsumują je w formie zasady. Kiedy uczniowie podają zasady, zastanów się nad ich zapisaniem obok odsyłaczy.

Aby pomóc uczniom zrozumieć, że dodatkowe błogosławieństwa przychodzą w wyniku podążania za prorokiem, pokaż następującą wypowiedź Starszego M. Russella Ballarda z Kworum Dwunastu Apostołów i poproś jednego z nich, aby przeczytał ją na głos:

„Moi bracia i siostry, wspaniałą rzeczą jest mieć proroka Boga pośród nas. Wielkie oraz cudowne są błogosławieństwa, które przychodzą do naszego życia, kiedy słuchamy słów Pana przekazanych nam przez niego [...]. Kiedy słuchamy rad Pana wyrażanych słowami Prezydenta Kościoła, powinniśmy na nie pozytywnie i szybko reagować. Historia pokazała, że uzyskujemy bezpieczeństwo, spokój, pomyślność i szczęście, kiedy odpowiadamy na radę proroka” („Bo słowo jego przyjmiecie”, *Liahona*, lipiec 2001, str. 65).

- Kiedy zostaliście błogosławieni po tym, jak pozytywnie i natychmiast zareagowaliście na radę proroka?
- Jak myślicie, dlaczego ważne jest mieć proroka na ziemi, gdy mamy na względzie przyszłość?

Rzuć uczniom wyzwanie, aby zastanowili się, czy ich działania odzwierciedlają pragnienie wiernego stosowania się do słów proroków Pana. Poproś ich, aby zastanowili się, czego mogą potrzebować, aby pełniej cieszyć się błogosławieństwami obiecany wiernym.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 1 Nefi 1:4–15, 18; Mosjasz 11:20–25; 13:33–35; 15:10–13; Helaman 13:24–33; 3 Nefi 8:24–25; 9:10–11; 10:12; 12:1–2; Eter 7:23–27.
- Russell M. Nelson, „Popieranie proroków”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2014, str. 74–77.

LEKCJA 3

Posłuszeństwo przynosi błogosławieństwa

Wprowadzenie

Nasze posłuszeństwo przykazaniom Boga jest jednym ze sposobów na okazanie wdzięczności za Jego wspaniałe błogosławieństwa. Zbawiciel jest doskonałym przykładem posłuszeństwa. Wraz ze wzrostem miłości do Boga wzrasta

pragnienie, by być posłusznym. Posłuszeństwo przykazaniom sprawia, że Bóg może zapewniać pomoc, której potrzebujemy do wykonania trudnych zadań.

Dodatkowe źródła

- Thomas S. Monson, „Posłuszeństwo przynosi błogosławieństwa”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2013, str. 89–92.
- Robert D. Hales, „Jeśli mnie miłujecie, przykazań moich przestrzegać będziecie”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2014, str. 35–38.

Propozycje dotyczące nauczania

1 Nefi 2:2–4, 9–13, 16, 19–20; Mosjasz 2:20–24, 41

Poprzez nasze posłuszeństwo okazujemy Bogu wdzięczność i otrzymujemy Jego najwspanialsze błogosławieństwa.

Pokaż następującą wypowiedź Starszego Josepha B. Wirthlina (1917–2008) z Kworum Dwunastu Apostołów i poproś jednego z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Jak moglibyśmy kiedykolwiek spłacić dług wobec Zbawiciela? Zwrócił dług, którego nie zaciągał, by nas uwolnić od długu, którego nigdy nie moglibyśmy sami spłacić. Z Jego powodu będziemy żyć wiecznie. Z powodu Jego nieskończonego Zadośćuczynienia nasze grzechy mogą być odrzucone i możemy doświadczyć najwspanialszego z darów Boga: życia wiecznego.

Czy taki dar może mieć cenę? Czy kiedykolwiek będziemy w stanie odplacić się za ten dar?” („Ziemskie długi, długi w niebie”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2004, str. 43).

Daj uczniom chwilę na przedyskutowanie możliwych odpowiedzi na ostatnie pytanie zadane przez Starszego Wirthlina. Zachęć ich, aby podczas lekcji zwrócili uwagę na zasady i doktryny, które pozwolą odpowiedzieć na to pytanie.

Niech uczniowie przeczytają po cichu wersety: Mosjasz 2:20–24. Poproś, aby poszukali, czego nauczał król Beniamin na temat tego, jak powinniśmy postrzegać siebie w relacji z Bogiem.

- Jak myślicie, dlaczego król Beniamin nauczał, że bez względu na to, co robimy, jesteśmy „sługami nie przynoszącymi [...] korzyści” Bogu?

- Co te wersety mówią o tym, co możemy zrobić — mimo iż nigdy nie spłacimy naszych długów wobec Boga — aby okazać Jemu wdzięczność za wszystko, co dla nas zrobił? (Pomóż uczniom rozpoznać następującą zasadę: **Kiedy uznajemy nasz wieczny dług wobec Boga, pragniemy Mu służyć i przestrzegać Jego przykazań**).

Powiedz uczniom, że jedna ze wspaniałych opowieści z pism świętych o posłuszeństwie Bogu znajduje się na początku Księgi Mormona i mówi o tym, jak zareagował Lehi i jego rodzina, kiedy Bóg poprosił ich o zrobienie czegoś bardzo trudnego. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: 1 Nefi 2:2–4.

- Dlaczego Lehiemu i jego rodzinie trudno było posłuchać nakazu Boga i opuścić Jerozolimę?

Poproś uczniów o przestudiowanie wersetów: 1 Nefi 2:9–13, 16 i poszukanie różnic pomiędzy postawą i zachowaniem Lamana i Lemuela a nastawieniem Nefiego w odpowiedzi na to przykazanie. (*Uwaga:* To zadanie zachęci uczniów do rozwijania ważnej umiejętności studiowania pism świętych polegającej na porównywaniu i przeciwstawianiu).

- Jakie słowa i wyrażenia opisują reakcję Lamana i Lemuela? (Byli hardzi, szemrali i nie wiedzieli, jak postępuje Bóg).
- W jaki sposób Nefi zareagował na przykazanie opuszczenia Jerozolimy? (Ukorzył się, pragnął poznać sprawy Boga, wierzył słowom ojca, który był prorokiem, i modlił się).
- Dlaczego Nefi zareagował na słowa ojca inaczej niż jego bracia?

Poproś uczniów, aby zastanowili się, czy są bardziej podobni do Lamana i Lemuela czy Nefiego, kiedy Pan lub przywódcy Kościoła proszą ich o zrobienie czegoś trudnego.

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos fragmentu: 1 Nefi 2:19–20. Pozostałych poproś o śledzenie tekstu i wyszukanie tego, co Pan obiecał Nefiemu.

- Jaka wypowiedź z tych wersetów podsumowuje to, co Pan obiecał Nefiemu? (Upewnij się, że uczniowie rozumieją następującą zasadę: **Jeśli będziemy przestrzegać przykazań, będzie nam się szczęściło na tej ziemi**. Możesz zwrócić uwagę, że jest to jeden z najczęściej powtarzających się tematów w Księdze Mormona. Możesz zachęcić uczniów, aby podczas studiowania Księgi Mormona szukali, w jakich sytuacjach temat ten ciągle się pojawia).
- Jakie cechy Nefiego pochwalił Pan? Jak myślicie, dlaczego ważne jest, aby każdy z nas miał te cechy w naszej relacji z Panem?
- Jakich błogosławieństw możemy się spodziewać w wyniku posłuszeństwa Panu, biorąc pod uwagę, że nie zawsze posłuszeństwo przynosi doczesną pomyślność? (Aby odpowiedzieć uczniom, możesz przeczytać werset: Mosjasz 2:41).

2 Nefi 31:6–10, 15–16; Mosjasz 15:7; 3 Nefi 11:11; 12:19–20, 48

Naśladowanie przykładu posłuszeństwa, jaki dawał Zbawiciel, pomaga nam przyjść do Niego i do Ojca

Pokaż poniższą wypowiedź Starszego Roberta D. Halesa z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Ze wszystkich lekcji, jakie możemy czerpać z życia Zbawiciela, żadna nie jest bardziej wyrazista i żadna nie przemawia z większą mocą, jak lekcja o posłuszeństwie” („Jeśli mnie miłujecie, przykazań moich przestrzegać będziecie”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2014, str. 35).

- Jakie przykłady z życia Zbawiciela ilustrują Jego posłuszeństwo?

Aby zachęcić uczniów do przedyskutowania tego pytania, poproś ich o przeczytanie wersetów: Mosjasz 15:7 i 3 Nefi 11:11 i poszukanie, co Jezus był gotów zrobić, aby okazać posłuszeństwo Swojemu Ojcu.

Poproś uczniów, aby po kolei czytali na głos wersety: 2 Nefi 31:6–10, 15–16, a reszta klasy niech szuka, czego możemy się nauczyć z przykładu Zbawiciela na temat ważności posłuszeństwa oraz błogosławieństw, jakie z niego wypływają.

- Czego możemy się nauczyć z przykładu Zbawiciela na temat ważności posłuszeństwa? Czego możemy się nauczyć z Jego przykładu na temat błogosławieństw, które wypływają z posłuszeństwa? (Upewnij się, że uczniowie dostrzegają następującą zasadę: **Kiedy będziemy naśladować przykład posłuszeństwa Ojcu dany przez Zbawiciela, pozostaniemy na wąskiej ścieżce, która prowadzi do zbawienia**).

Pokaż następującą wypowiedź Starszego Roberta D. Halesa i poproś jednego z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Dojrzałe duchowo posłuszeństwo jest ‘posłuszeństwem Zbawiciela’. U jego podstaw leży prawdziwa miłość do Ojca Niebieskiego i Jego Syna [...]. Nasza miłość do Zbawiciela jest kluczem do posłuszeństwa na wzór, który On nam dał” („Jeśli mnie miłujecie, przykazań moich przestrzegać będziecie”, str. 36–37).

- Dlaczego miłość do Ojca Niebieskiego i Jezusa Chrystusa jest „kluczem” do przestrzegania przykazań?

Zwróć uwagę, że zmartwychwstały Jezus Chrystus nauczał Nefitów o celach posłuszeństwa przykazaniom. Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali wersety: 3 Nefi 12:19–20, 48 i zwrócili uwagę na te cele.

- Dlaczego otrzymaliśmy te przykazania, według słów Zbawiciela zapisanych w tych wersetach? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą zasadę: **Kiedy przyjdziemy do Chrystusa i będziemy przestrzegać przykazań, staniemy**

się bardziej podobni do Niego i naszego Ojca w Niebie, i będziemy zbawieni).

- W jaki sposób wasze posłuszeństwo pomogło wam przyjść do Zbawiciela?

Daj uczniom chwilę na zastanowienie się, co mogą zrobić, aby okazać posłuszeństwo przykazaniom Ojca Niebieskiego, by mogli być bardziej podobni do Niego i Jego Syna.

1 Nefi 3:4–7, 15–16; 4:1–2; 7:12; 17:1–31; 18:1–4

Pan zapewnia pomoc tym, którzy są posłuszni

Poproś uczniów, aby zastanowili się, kiedy przestrzeganie jakiegoś konkretnego przykazania wydawało się skomplikowane lub kiedy wypełnianie powołania lub zadania kościelnego sprawiało im trudności. Przypomnij uczniom, że Nefi i jego bracia znaleźli się w obliczu niebezpieczeństwa, a nawet ewentualnej śmierci, kiedy Bóg nakazał im powrócić do Jeruzolimy po mosiężne płyty. Poproś uczniów o przeczytanie wersetów: 1 Nefi 3:4–7 i określenie zasady, którą poznali dzięki przykładowi Nefiego, mówiącej, że można zwiększyć własną zdolność do posłuszeństwa.

- Jakiej zasady możemy się nauczyć z reakcji Nefiego na trudne przykazanie dane od Boga? (Zapisz na tablicy następującą zasadę, kiedy uczniowie ją odkryją: **Jeżeli staramy się wypełniać nakazy Pana, On umożliwi nam ich wypełnienie**).

Aby wyjaśnić uczniom tę zasadę, napisz na tablicy poniższe odsyłacze i daj uczniom czas na zapoznanie się z nimi i poszukanie, jak zareagował Nefi, kiedy starał się wykonać trudną rzecz, jaką mu nakazano zrobić: 1 Nefi 3:15–16; 4:1–2; 7:12. Kiedy uczniowie podzielą się tym, co znaleźli, wyjaśnij, że Nefi później opisał, na jakie sposoby Pan pomaga tym, którzy przestrzegają Jego przykazań. Poproś uczniów, aby przeczytali werset: 1 Nefi 17:1–4 i dowiedzieli się, w jaki sposób Pan nam pomaga. Powiedz też uczniom, aby zaznaczyli słowa Nefiego: „i tak widzimy”, które używane są w całej Księdze Mormona, aby czytelnicy zwrócili szczególną uwagę na słowa, które później następują.

Kiedy uczniowie będą podawać swoje odpowiedzi, napisz na tablicy następujące słowa:

żywi
wzmacnia
opiekuje się

Poproś uczniów, aby przez kilka minut przeglądali opowieść zapisaną w wersetych: 1 Nefi 17:5–31; 18:1–4 i poszukali przykładów tego, jak Pan żywił rodzinę Legiego, wzmacniał ją lub opiekował się nią.

- W jaki sposób Pan żywił lub wzmacniał rodzinę Lehiego? W jaki sposób się nią opiekował?

- Jakie błogosławieństwa dane przez Pana rodzinie Lehego są podobne do błogosławieństw, których dzisiaj potrzebujemy?
- W jakich sytuacjach Pan pomógł wam na jeden z tych sposobów, kiedy dokładaliście starań, aby być Mu posłusznym?

Przypomnij uczniom, że Pan prosi, abyśmy byli posłuszni, by mógł dać nam hojne błogosławieństwa, kiedy staramy się upodobnić do Niego. Przeczytaj następującą wypowiedź Prezydenta Harolda B. Lee (1899–1973):

„Najważniejszym ze wszystkich przykazań Boga jest to, które dzisiaj sprawia wam najwięcej trudności [...]. Poprawcie się w jego zakresie, a potem zajmijcie się tym, które jest następne w kolejności. Jest to sposób na uświęcenie się poprzez przestrzeganie przykazań Boga” (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], str. 30).

Poproś uczniów, aby zastanowili się nad przykazaniem, którego jest im trudno przestrzegać. Zachęć ich, aby przygotowali plan doskonalenia posłuszeństwa, aby pełniej zasłużyć na pomoc Pana.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 1 Nefi 2:1–20; 3:4–7, 15–16; 4:1–2; 7:12; 17:1–31; 18:1–4; 2 Nefi 31:6–10, 15–16; Mosjasz 2:20–24, 41; 15:7; 3 Nefi 11:11; 12:19–20, 48.
- Thomas S. Monson, „Posłuszeństwo przynosi błogosławieństwa”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2013, str. 89–92.

LEKCJA 4

Upadek Adama i dar wolnej woli

Wprowadzenie

Upadek Adama był integralną częścią planu Boga. Sprowadził warunki, w których mogliśmy przyjść na ziemię i zostać wypróbowani. Plan Boga obejmuje też obdarowanie Jego dzieci wolną wolą (zob. 2 Nefi 2:27). Podczas tej lekcji

uczniowie dowiedzą się, że kluczem do dobrego korzystania z naszej wolnej woli jest dążenie do wykonywania woli Boga, a tym samym do naśladowania przykładu ustanowionego przez Jezusa Chrystusa.

Dodatkowe źródła

- Robert D. Hales, „Wolna wola: niezbędna w planie życia”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2010, str. 24–27.
- Jeffrey R. Holland, „Miłość i łaska, prawo Twe”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, str. 104–106.

Propozycje dotyczące nauczania

2 Nefi 2:19–26, 28; Alma 42:6–10, 14; Mojżesz 5:5–9

Upadek Adama

Pokaż poniższą wypowiedź Starszego Bruce’a C. Hafena, Siedemdziesiątego, i poproś jednego z uczniów, aby przeczytał ją na głos:

„Począwszy od piątego wieku nauki chrześcijańskie głosiły, że Upadek Adama i Ewy był tragicznym błędem [...]. Taki pogląd jest błędny [...]. Upadek nie był jakąś katastrofą. Nie był błędem czy wypadkiem. Był zamierzoną częścią planu zbawienia” (Zadośćuczynienie: wszystko za wszystko”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2004, str. 97).

- Jak myślicie, dlaczego ważne jest zrozumienie, że Upadek nie był błędem czy wypadkiem, ale przemyślaną częścią planu zbawienia?

Poproś uczniów, aby przestudiowali wersety: 2 Nefi 2:19–25 i przygotowali listę skutków Upadku — tego, co wydarzyło się po tym, jak Adam i Ewa spożyli zakazany owoc. Następnie poproś uczniów, aby zapisali swoje punkty na tablicy. (*Uwaga*: Szukanie list we fragmentach pism świętych jest umiejętnością studiowania, której możesz uczyć na podstawie tych wersetów; zob. *Nauczanie i uczenie się ewangelii* [2012], str. 23). Na liście mogą znaleźć się następujące rzeczy: Adam i Ewa zostali wypędzeni z Ogrodu Eden; urodziły im się dzieci; zostali postawieni w stan próby; zagubili się i potrzebowali pokuty; doświadczyli przeciwności, które pozwoliły im zaznać dobra i zła oraz mądrze korzystać z wolnej woli.

- W jaki sposób lista na tablicy pomaga wyjaśnić, dlaczego Upadek Adama był konieczną częścią planu Ojca Niebieskiego? (Uczniowie prawdopodobnie podadzą różne odpowiedzi, które można podsumować w postaci następującej zasady: **Upadek Adama umożliwił nam przyjście na świat w życiu doczesnym i robienie postępów ku życiu wiecznemu**).
- Co to znaczy, że „wszyscy ludzie [...] są zgubieni” z powodu Upadku? (2 Nefi 2:21).

Aby podpowiedzieć uczniom, poproś kilkoro z nich o czytanie po kolei na głos wersetów: Alma 42:6–10, 14, a klasa w tym czasie niech poszuka, jakie były inne skutki Upadku. Gdy uczniowie będą udzielać odpowiedzi, możesz uzupełniać listę znajdującą się na tablicy.

- Co to znaczy być „[być odsuniętym] od oblicza Pana”?

Pokaż poniższą wypowiedź Starszego Jeffreya R. Hollanda z Kworum Dwunastu Apostołów i poproś kogoś z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„[Adam i Ewa] przekroczyli Boże przykazanie, co spowodowało, że musieli opuścić otaczający ich ogród, ale i pozwoliło im mieć dzieci, zanim doświadczyli śmierci fizycznej. Ponadto, żeby dodać więcej smutku i złożoności okolicznościom, ich występki miały także duchowe konsekwencje, odcinając ich na zawsze od obecności Boga. Jako że od tamtej pory przychodzimy na ten upadły świat i również przekraczamy prawa Boga, my również podlegamy tym samym karom, co Adam i Ewa [...].

Tak oto od czasu, kiedy nasi pierwsi rodzice opuścili Ogród Eden, Bóg i Ojciec nas wszystkich, oczekując decyzji Adama i Ewy, posłał prawdziwe anioły z niebios, aby obwieściły im — a z czasem i nam — że ta cała seria wydarzeń miała na celu nasze wieczne szczęście. Częścią Jego boskiego planu było zapewnienie nam Zbawiciela, Syna samego Boga — nazwanego przez Apostoła Pawła ‘ostatnim Adamem’ [zob. I List do Koryntian 15:45] — który przyjdzie w połowie czasów, aby uczynić zadość za przekroczenie pierwszego. Zadośćuczynienie miało zapewnić całkowite zwycięstwo nad śmiercią fizyczną [...]. Miłosierdzie miało także zapewnić wybaczenie osobistych grzechów nas wszystkich, od czasów Adama aż do końca świata, pod warunkiem pokuty i posłuszeństwa boskim przykazaniom” („Miłość i łaska, prawo Tve”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, str. 105–106).

- Dlaczego „my również podlegamy tym samym karom, co Adam i Ewa”? (Urodziliśmy się na upadłym świecie i przekraczamy prawa Boga).

Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos werset: 2 Nefi 2:26, 28 i Mojżesz 5:5–9, a reszta klasy niech poszuka, w jaki sposób skutki Upadku mogą być przewyciężone w naszym życiu.

- W jaki sposób, według tych wersetów, możemy być odkupieni od duchowych skutków Upadku? (Odpowiedzi powinny objąć następującą zasadę: **Jeśli pokutujemy i prosimy Boga o wybaczenie, możemy być odkupieni od naszych grzechów dzięki Zadośćuczynieniu Jezusa Chrystusa**).

Poproś uczniów, aby zastanowili się nad rolą Upadku w planie zbawienia i w jaki sposób „[miał on] na celu nasze wieczne szczęście”. Poproś jedną lub dwie osoby o podzielenie się przemyśleniami z resztą grupy.

2 Nefi 2:14, 16, 26–29; Helaman 14:30–31; 3 Nefi 27:13

Dar wolnej woli

Pokaż następującą wypowiedź Prezydenta Russella M. Nelsona z Kworum Dwunastu Apostołów i poproś jednego z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Adam i Ewa [dzięki Upadkowi] stali się śmiertelni. Na szczęście dla nas mogli też płodzić dzieci i wypełniać cele, dla których świat został stworzony [...]. Poprzez Upadek spłynęły na nas też inne błogosławieństwa. Uaktywnione zostały dwa inne powiązane ze sobą dary od Boga, niemal tak cenne jak samo życie — *wolna wola i odpowiedzialność*” („Constancy amid Change”, *Ensign*, listopad 1993, str. 34, kursywa dodana).

- W jaki sposób wolna wola i odpowiedzialność są „niemal tak cenne, jak samo życie”?

Poproś uczniów, aby przestudiowali wersety: 2 Nefi 2:14, 16 i 26 i poszukali, czego uczą one na temat tego, czym dzieci Boga różnią się od innych Jego stworzeń.

- Jakie różnice między dziećmi Boga a innymi Jego stworzeniami podkreślają te wersety? (Uczniowie powinni określić następującą doktrynę: **Dzieci Boga są stworzone tak, by oddziaływać, a nie aby podlegać oddziaływaniu**).
- Co to znaczy, że Bóg stworzył nas, abyśmy oddziaływali, a nie podlegali oddziaływaniu?
- Dlaczego tak ważne jest, by wiedzieć, że dzieci Boga zostały stworzone, aby oddziaływały, a nie podlegały oddziaływaniu?

Aby pomóc uczniom odpowiedzieć na to pytanie, przeczytaj następującą wypowiedź Prezydenta Boyda K. Packera (1924–2015) z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Stare powiedzenie mówi: ‘Pan głośnie na mnie i Lucyfer głośnie na mnie, ale to *mój* głos się liczy’. Opisuje ono doktrynalną pewność, że nasza wolna wola jest silniejsza niż wola przeciwnika. Wolna wola jest cenna. Możemy w niemądry sposób i ślepo z niej zrezygnować, lecz nie można siłą jej nam odebrać.

Jest też stara jak świat wymówka: ‘To diabeł mnie do tego zmusił’. Tak nie jest! On może was oszukiwać i zwodzić, lecz nie ma takiej mocy, by zmusić was czy kogokolwiek do pójścia drogą grzechu” („Oczyszczanie naczynia od wewnątrz”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2010, str. 74).

Poproś kilkoro uczniów o przeczytanie wersetów: 2 Nefi 2:26–29, a pozostałych o przeczytanie: Helaman 14:30–31. Zachęć uczniów, aby zaznaczyli słowa i wyrażenia, które pokazują przyszłe konsekwencje decyzji, które podejmujemy teraz. Niech uczniowie powiedzą, jakie zaznaczyli słowa i wyrażenia.

- Jakiej prawdy możemy się nauczyć z tych fragmentów na temat skutków naszych wyborów? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą prawdę: **To, jak**

korzystamy z naszej wolnej woli, określa nasz duchowy postęp i wieczne błogosławieństwa).

Aby wyjaśnić uczniom tę prawdę, poproś jednego z nich o przeczytanie wypowiedzi Starszego Roberta D. Halesa z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Kiedy postanawiamy wykonywać wolę naszego Ojca Niebieskiego, nasza wolna wola jest zachowana, wzrastają nasze możliwości i czynimy postępy [...]. Przeciwieństwo też jest prawdziwe: kiedy nie przestrzegamy przykazań lub nie słuchamy podszeptów Ducha Świętego, nasze możliwości są redukowane, a nasze zdolności, by działać i czynić postępy, zmniejszają się [...]. Posłuszeństwo przykazaniom ostatecznie chroni naszą wolną wolę” („Wolna wola: niezbędna w planie życia”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2010, str. 25–26).

- Jakie są niektóre konsekwencje niewłaściwego korzystania z wolnej woli?
- W jaki sposób posłuszeństwo przykazaniom Boga chroni naszą wolną wolę?
- Dlaczego korzystanie z naszej wolnej woli, aby „wykonywać wolę naszego Ojca Niebieskiego”, jest kluczem do naszego duchowego postępu?

Poproś uczniów, aby przeczytali po cichu werset: 3 Nefi 27:13 i zastanowili się nad przykładem prawego korzystania z daru wolnej woli przez Jezusa Chrystusa.

- W jaki sposób słowa Zbawiciela: „przyszedłem [...] wypełnić wolę Mego Ojca” pomagają nam mądrze korzystać z daru wolnej woli?

Przeczytaj następującą wypowiedź Starszego Richarda G. Scotta z Kworum Dwunastu Apostołów, aby pomóc uczniom zrozumieć wielkie błogosławieństwa, które przychodzą w wyniku właściwego używania wolnej woli:

„Pan koncentruje się na waszym osobistym wzroście i rozwoju. Ten proces nabiera prędkości, kiedy ochoczo pozwalacie Mu, aby kierował wami w trakcie każdego doświadczenia, jakie napotykalie, bez względu na to, czy na początku będzie wam ono odpowiadało czy nie. Kiedy zaufacie Panu, kiedy będziecie gotowi na to, by wasze serca i wasze umysły koncentrowały się na Jego woli, kiedy poprosicie o przewodnictwo Ducha w wykonywaniu Jego woli, będziecie mieli zapewnione największe szczęście na tej drodze i osiągnięcie największą satysfakcję podczas tej ziemskiej próby. Jeśli kwestionujecie wszystko, o co jesteście proszeni lub mocno opieracie się każdemu nieprzyjemnemu wyzwaniu, sprawiacie, że Panu trudniej jest was błogosławić. [Zob. 1 Nefi 3:7].

Wasza wolna wola, prawo do podejmowania decyzji, nie jest wam dana tylko po to, byście mogli dostać to, co chcecie. Ten boski dar jest dany po to, abyście wybrali to, co wasz Ojciec w Niebie chce dla was. W ten sposób może was prowadzić tak, byście stali się wszystkim, czym w Jego zamierzeniu macie być [zob. NiP 58:26–32]” („Finding Joy in Life”, *Ensign*, maj 1996, str. 25).

Niech uczniowie zastanowią się nad sytuacją, kiedy podjęli decyzję, aby postępować w prawy sposób. Poproś kilkoro z nich, aby opowiedzieli, w jaki sposób konsekwencje tych decyzji przyniosły im błogosławieństwa.

Zachęć uczniów, aby zastanowili się, w jaki sposób mogą lepiej naśladować przykład Jezusa Chrystusa i wypełniać wolę Ojca Niebieskiego. Podziel się swoim świadectwem, że właściwe korzystanie z wolnej woli może doprowadzić nas do życia wiecznego.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 2 Nefi 2:14, 16, 19–29; Alma 42:6–10, 14; Helaman 14:30–31; 3 Nefi 27:13; Mojżesz 5:5–9.
- Jeffrey R. Holland, „Miłość i łaska, prawo Twe”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, str. 104–106.

LEKCJA 5

Nieskończone Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa

Wprowadzenie

Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa — najwspanialsze wydarzenie, jakie kiedykolwiek miało miejsce — sprawiło, że wszyscy ludzie będą mogli dostąpić wybaczenia grzechów i mieszkać z Ojcem Niebieskim i Jezusem Chrystusem przez całą wieczność. Dzięki Zadośćuczynieniu wszyscy

zmarłych wstają i powrócą do obecności Boga, aby mogli zostać osądzeni. Ponieważ Zadośćuczynienie wymagało, aby Jezus Chrystus cierpiał na nieskończone sposoby, odczuwa On względem nas nieskończoną empatię.

Dodatkowe źródła

- Boyd K. Packer, „Zadośćuczynienie”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2012, str. 75–78.
- D. Todd Christofferson, „Odkupienie”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2013, str. 109–112.

Propozycje dotyczące nauczania

Mosjasz 3:5–11; Alma 34:8–12

Jedynie Jezus Chrystus mógł dokonać nieskończonego Zadośćuczynienia

Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos poniższą wypowiedź Prezydenta Jamesa E. Fausta (1920–2007) z Pierwszego Prezydium.

„Chciałbym mówić o największym wydarzeniu w całej historii. Tym szczególnym wydarzeniem było nieporównywalne z czymkolwiek innym Zadośćuczynienie naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. Był to czyn o największym znaczeniu, ale zarazem jest on rzeczą najtrudniejszą do pojęcia” („Zadośćuczynienie: Nasza największa nadzieja”, *Liahona*, styczeń 2002, str. 18).

Poproś dwóch lub trzech uczniów, aby po kolei czytali na głos wersety: Alma 34:8–12, a reszta klasy niech zaznaczy kluczowe słowa i wyrażenia, które mówią, dlaczego Zadośćuczynienie jest najwspanialszym wydarzeniem w historii.

- Dlaczego Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa jest najwspanialszym wydarzeniem w historii? (Podkreśl tę prawdę: **Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa jest nieskończone i wieczne, dzięki czemu cała ludzkość może dostąpić zbawienia**).

Zastanów się nad przeczytaniem następującej wypowiedzi Prezydenta Russella M. Nelsona z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Do odkupienia Adama i Ewy oraz całego ich potomstwa konieczne było nieskończone zadośćuczynienie [...]. Zgodnie z wiecznym prawem, zadośćuczynienie wymagało osobistej ofiary złożonej przez nieśmiertelną istotę nie podlegającą prawu śmierci. Zatem musiał On umrzeć, a potem ponownie przywdziać Swe ciało. Zbawiciel był jedyną osobą, która mogła to wypełnić. Po matce odziedziczył śmiertelność. Po Ojcu posiadał moc nad śmiercią” („Constancy amid Change”, *Ensign*, listopad 1993, str. 34).

- Dlaczego Jezus Chrystus był jedyną osobą, która mogła odkupić całą ludzkość? (Był nieśmiertelną istotą, która nie podlegała śmierci).
- Na jakie sposoby zadość czyniąca ofiara Jezusa Chrystusa była nieskończona i wieczna?

Możesz podpowiedzieć uczniom, pokazując następującą wypowiedź Prezydenta Russella M. Nelsona i prosząc jednego z nich, aby przeczytał ją na głos:

„Zadośćuczynienie [Jezusa Chrystusa] jest nieskończone — nie ma końca. Jest nieskończone również dlatego, że dzięki niemu cała ludzkość zostanie zbawiona od niekończącej się śmierci. Było nieskończone, bo Jego cierpienie było ogromne [...]. Było nieskończone, gdyż dokonano go raz na zawsze. Zaś miłosierdzie Zadośćuczynienia dotyczy nie tylko nieskończonej liczby ludzi, lecz również nieskończonej liczby stworzonych przez Niego światów. Przekraczało ono jakąkolwiek ludzką skalę miary czy doczesnego pojmowania” („The Atonement”, *Ensign*, listopad 1996, str. 35).

Wyjaśnij, że pod koniec swych rządów król Beniamin nauczał lud, że anioł „zwiastował [mu] wielką radość”, która jego lud „[przepełniła] radością” (Mosjasz 3:2–4). Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos wersety: Mosjasz 3:5–11, a klasa niech śledzi tekst i poszuka, jaką „wielką radość” opisał król Beniamin.

- Jak myślicie, jakie przesłanie zawarte w tych wersetach nappełniło lud króla Beniamina taką radością? (Kiedy uczniowie będą udzielać odpowiedzi, podkreśl, że Jezus Chrystus sprawił, że zbawienie jest możliwe).
- Jakie słowa lub wyrażenia opisują cenę, jaką Jezus Chrystus zapłacił za nasze zbawienie?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie poniższej wypowiedzi Starszego Jamesa E. Talmage’a (1862–1933) z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Agonia Chrystusa w ogrodzie jest niezgłębiona przez ograniczony umysł zarówno pod względem mocy, jak i jej przyczyny [...]. Zmagał się i ugiął pod ciężarem tak wielkim, że żadna istota na ziemi nie mogłaby go znieść ani doświadczyć. To nie ból fizyczny czy udręka psychiczna były przyczyną Jego morderczego cierpienia, w wyniku którego krew sączyła się z każdego poru, lecz duchowa udręka duszy, której mógł doświadczyć tylko Bóg. Żaden inny człowiek,

bez względu na swą wytrwałość fizyczną czy psychiczną, nie mógłby tego znieść" (*Jesus the Christ*, wyd. 3. [1916], str. 613).

- Jakie towarzyszą wam myśli i uczucia, kiedy zastanawiacie się nad ogromem cierpienia, jakie zniósł dla nas Jezus Chrystus?

2 Nefi 9:6–12, 20–22

Jezus Chrystus przewyciężył zarówno śmierć fizyczną, jak i duchową

Poproś uczniów, aby wyobrazili sobie, co by się stało, gdyby nie było Zadośćuczynienia. Aby pomóc uczniom wyobrazić sobie, w jakim stanie byłaby ludzkość, gdyby nie było Zadośćuczynienia, poproś jednego z nich o przeczytanie na głos wersetów: 2 Nefi 9:6–9. Niech klasa śledzi tekst i poszuka wyrażen opisujących nasz los, gdyby nie było Zadośćuczynienia.

- Co by się stało z naszymi ciałami, według proroka Jakuba, gdyby nie było Zadośćuczynienia? Co by się stało z naszymi duchami?

Przypomnij uczniom, że głównym przesłaniem ewangelii jest to, że dzięki Zadośćuczynieniu Jezusa Chrystusa nie musimy doświadczyć tak okropnego losu.

Poproś dwóch uczniów, aby na zmianę czytali wersety: 2 Nefi 9:10–12, 20–22, a reszta klasy niech wyszuka, dzięki czemu jesteśmy wyzwoleni ze śmierci duchowej i fizycznej.

- Jakie dano nam sposoby ucieczki od śmierci duchowej i fizycznej? (Pomóż uczniom podsumować tę doktrynę: **Dzięki Swemu Zadośćuczynieniu Jezus Chrystus przewyciężył skutki śmierci fizycznej i duchowej**).
- Czego te wersety uczą o błogosławieństwach Zmartwychwstania? (Nasze ciała fizyczne i nasze duchy zostaną ponownie połączone na wieczność. Zostaniemy sprowadzeni przed oblicze Boga na sąd).

Pokaż następującą wypowiedź Starszego D. Todda Christoffersona z Kworum Dwunastu Apostołów i poproś któregoś z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Przez Swoje Zadośćuczynienie i Zmartwychwstanie Jezus Chrystus przewyciężył wszystkie aspekty Upadku. Śmierć fizyczna jest tymczasowa i nawet śmierć duchowa ma swój koniec, gdyż wszystko powróci do obecności Boga, przynajmniej na pewien czas, by stanąć na sąd” („Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2014, str. 112).

- W jakiej sytuacji odczuwaliście wdzięczność za to, że Jezus Chrystus przewyciężył śmierć fizyczną i duchową?

Mosjasz 3:11, 16; 15:7–9; Alma 7:11–13; Moroni 8:8–12; Nauki i Przymierza 137:7–9

Dzięki Swemu Zadośćuczynieniu Jezus Chrystus ofiaruje odkupienie wszystkim ludziom

Przypomnij uczniom, że obok wyratowania całej ludzkości ze śmierci fizycznej i duchowej, spowodowanych Upadkiem, Jezus Chrystus może wyratować nas ze śmierci duchowej, spowodowanej naszymi grzechami. Poproś jednego ucznia o przeczytanie na głos wersetów: Mosjasz 15:7–9, a reszta klasy niech poszuka, w jaki sposób Chrystus umożliwił nam odkupienie od naszych grzechów.

- Czego te wersety uczą o tym, jak Chrystus umożliwił nam odkupienie od naszych grzechów? (Podkreśl następującą doktrynę: **Poprzez Zadośćuczynienie Jezus Chrystus zerwał więzy śmierci i wziął na siebie naszą niegodziwość, zaspokajając wymogi sprawiedliwości i zyskując moc wstawiennictwa za nas**).
- Co oznacza słowo *wstawiennictwo*? (*Wstawiennictwo* to akt interwencji pomiędzy dwoma stronami, która ma na celu pomóc w pogodzeniu różnic. W tym przypadku Jezus wstawił się za nami u Boga, aby naprawić zerwane relacje spowodowane przez nasze grzechy).

Wyjaśnij, że Księga Mormona pomaga nam w zrozumieniu, jak Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa zbawia małe dzieci i ludzi, którzy zmarli bez przyjęcia ewangelii czy możliwości przyjęcia chrztu.

Niech część klasy przeczyta po cichu werset: Mosjasz 3:16 i zapisze przy nim odsyłacz: Moroni 8:8–12. Niech druga część klasy przeczyta po cichu werset: Mosjasz 3:11 i zapisze przy nim odsyłacz: Nauki i Przymierza 137:7–9.

- Czego te wersety uczą o zbawieniu dzieci, które umarły przed przyjęciem chrztu?
- Czego te wersety uczą o zbawieniu tych, którzy „umarli nie wiedząc, czego wymagał od nich Bóg”? (Mosjasz 3:11).

Powiedz uczniom, że poprzez Zadośćuczynienie Zbawiciel zyskał doskonałą empatię, dzięki czemu rozumie nas i pomaga nam przejść przez wyzwania życia doczesnego. Poproś uczniów, aby przestudowali wersety: Alma 7:11–13 i poszukali słów, które opisują doczesne wyzwania, jakich doświadczył Jezus Chrystus w ramach Zadośćuczynienia. Kiedy uczniowie powiedzą, co znaleźli, zapisz na tablicy poniższe słowa: *ból, cierpienia, pokusy, choroby, śmierć, słabości (nasze braki lub dolegliwości) oraz grzechy*. Zwróć uwagę na słowo „wszelkie” znajdujące się w wersecie: Alma 7:11 i poproś uczniów, aby podali różne przykłady powiązane ze słowami z tablicy.

Zwróć uwagę na powtarzające się słowa „przejmie”, „przyjmie”, „weźmie” w wersetach 11–13. (*Uwaga: Możesz teraz podkreślić, że szukanie powtarzających się słów jest umiejętnością studiowania pism świętych. Zwracanie uwagi na powtórzenia może pomóc osobie studiującej w znalezieniu kluczowych kwestii*).

- Dlaczego Jezus Chrystus, według wersetów 11–12, „wziął” na siebie nasz ból, choroby, słabości i inne cierpienia wymienione na tablicy? (Pomóż uczniom dostrzec tę zasadę: **Zbawiciel wziął na siebie nasz ból, choroby i słabości,**

aby przyjść nam na ratunek, kiedy stawiamy czoła wyzwaniom życia doczesnego).

Pokaż poniższą wypowiedź Starszego Jeffreya R. Hollanda z Kworum Dwunastu Apostołów i poproś któregoś z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Świadczę, że Zadośćuczynienie Zbawiciela zdejmuje z nas nie tylko ciężar naszych grzechów, ale też ciężar naszego rozczarowania i smutku, nasz ból i rozpacz [zob. Alma 7:11–12]. Od samego początku ufność w tę pomoc ma nam dawać zarówno powód, jak i sposób, abyśmy się doskonalili, i jest zachętą, abyśmy odłożyli nasze brzemiona i pracowali na swoje zbawienie” („Rzeczy wymagające naprawy”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2006, str. 70–71).

- W jaki sposób pokładanie ufności w Zadośćuczynieniu Zbawiciela może wpłynąć na wasze postępowanie i na uzyskanie wiecznej perspektywy?
- W jaki sposób zrozumienie prawd zawartych w wersetach: Alma 7:11–13 pomaga wam w czasie wyzwań?

Poproś uczniów, aby opowiedzieli o doświadczeniach, gdy odczuli moc Zadośćuczynienia Jezusa Chrystusa w swoim życiu (powiedz, aby nie opowiadali o wydarzeniach zbyt świętych czy osobistych).

Zachęć ich, aby zapisali, co mogą zrobić, aby zastosować uzdrawiającą i wzmacniającą moc Zadośćuczynienia Zbawiciela w swoim życiu. Zachęć ich, aby wprowadzili te podsepty w czyn.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 2 Nefi 9:6–12, 20–22; Mosjasz 3:5–11, 16; 15:7–9; Alma 7:11–13; 34:8–12; Moroni 8:8–12; Nauki i Przymierza 137:7–9.
- D. Todd Christofferson, „Odkupienie”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2013, str. 109–112.

LEKCJA 6

Księga Mormona została napisana dla naszych czasów

Wprowadzenie

Księga Mormona i przywrócona ewangelia Jezusa Chrystusa są częścią „cudownego i zadziwiającego dzieła” przygotowanego przez Boga w dniach ostatnich (2 Nefi 25:17). Ponieważ Księga Mormona zawiera pełnię ewangelii,

odgrywa kluczową rolę w przezwyciężaniu odstępstwa i przyprowadzaniu dusz do Chrystusa. Lekcja ta podkreśla, że ta święta kronika została spisana przez natchnionych autorów, którzy widzieli nasze czasy.

Dodatkowe źródła

- Jeffrey R. Holland, „Bezpieczeństwo dla duszy”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2009, str. 88–90.
- „Wypełnić ziemię i nasze życie Księgą Mormona”, rozdział 10. w podręczniku *Nauki Prezydentów Kościoła: Ezra Taft Benson* [2014], str. 143–151.

Propozycje dotyczące nauczania

2 Nefi 27:6, 29–30, 35; 3 Nefi 29:1–2; Mojżesz 7:62; Józef Smith — Historia 1:34

Rola Księgi Mormona w dniach ostatnich

Wyjaśnij uczniom, że Księga Mormona zawiera proroctwa mówiące o tym, że w dniach ostatnich na ziemi panować będzie niegodziwość i odstępstwo (zob. 2 Nefi 27:1, 4–5). Księga Mormona odnotowuje również rozwiązanie tych problemów przez Pana. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: 2 Nefi 27:6, 29–30, 35, a reszta klasy niech poszuka rozwiązania Pana.

- Co zrobi Pan w dniach ostatnich, według tych wersetów, aby przeciwdziałać niegodziwości i odstępstwu?
- W jaki sposób Księga Mormona zapewnia rozwiązanie problemu niegodziwości w dniach ostatnich?

Powiedz uczniom, że Mormon zapisał proroctwo na temat dodatkowej roli, jaką Księga Mormona odegra w dniach ostatnich. Daj uczniom kilka minut na przestudiowanie wersetów: 3 Nefi 29:1–2 i znalezienie tego proroctwa. Możesz zwrócić uwagę, że wyrażenie „pisma te” odnosi się do Księgi Mormona.

- Jakie ważne dzieło będzie miało swój początek wraz z pojawieniem się Księgi Mormona? (Zgromadzenie Izraela).

Wyjaśnij, że Prezydent Ezra Taft Benson (1899–1994) opisał centralną rolę Księgi Mormona w Przywróceniu ewangelii i rozpoczęciu dzieła Pana w dniach ostatnich. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos poniższej wypowiedzi:

„[Księga Mormona] została [...] opublikowana zaledwie kilka dni przed ustanowieniem Kościoła. Święci otrzymali Księgę Mormona, zanim objawiono im tak głębokie doktryny, jak: doktrynę trzech stopni chwały, małżeństwa celestialnego czy pracy za zmarłych. Księga Mormona ukazała się przed zorganizowaniem kworów kapłańskich i ustanowieniem organizacji Kościoła. Czy to nie mówi nam czegoś o tym, w jaki sposób Pan postrzega tę świętą pracę?”

(„The Book of Mormon — Keystone of Our Religion”, *Ensign*, listopad 1986, str. 4).

- Jak myślicie, dlaczego pojawienie się Księgi Mormona poprzedzało tak wiele innych ważnych wydarzeń Przywrócenia i stanowi centrum dzieła Pana związanego ze zgromadzeniem Izraela i przezwyciężeniem niegodziwości w dniach ostatnich?

Aby odpowiedzieć im, poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetu: Józef Smith — Historia 1:34. Poproś, aby klasa poszukała, co zawiera Księga Mormona.

- Co zawiera Księga Mormona? (Pomóż uczniom rozpoznać następującą prawdę: **Księga Mormona zawiera pełnię ewangelii Jezusa Chrystusa**).
- Co oznacza deklaracja Moroniego, że Księga Mormona zawiera „pełnię wiecznej Ewangelii”?

Możesz odpowiedzieć uczniom, pokazując poniższą wypowiedź Prezydenta Ezra Tafta Bensona i prosząc jednego z nich, aby ją przeczytał:

„Sam Pan oświadczył, że Księga Mormona zawiera ‘pełnię ewangelii Jezusa Chrystusa’ (NiP 20:9). Nie oznacza to, że zawiera wszystkie nauki i każdą doktrynę kiedykolwiek objawioną. Oznacza to raczej, że w Księdze Mormona znajdziemy pełnię tych doktryn, które są niezbędne do naszego zbawienia. Przedstawione są one w jasny i prosty sposób” (*Nauki Prezydentów Kościoła: Ezra Taft Benson* [2014], str. 138).

- Jakie są niektóre z „doktryn, które są niezbędne do naszego zbawienia” znajdujące się w Księdze Mormona? (Te doktryny obejmują: Zadośćuczynienie, wiarę w Jezusa Chrystusa, pokutę, chrzest i dar Ducha Świętego).

Wyjaśnij, że Pan nauczał proroka Enocha na temat znaczenia Księgi Mormona w dniach ostatnich. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos fragmentu: Mojżesz 7:62. (Możesz napisać na tablicy, że „sprawiedliwość [zesłana] z nieba” odnosi się do objawień, które umożliwiły Przywrócenie, a „[prawda wysłana] z ziemi” odnosi się do Księgi Mormona. Zachęć uczniów, aby zapisali te definicje na marginesie swoich pism świętych lub zrobili notatkę w elektronicznej wersji pism).

- W jakim celu, według tych wersetów, będzie używana Księga Mormona? (Aby pomóc zgromadzić wybranych Boga w Kościele z czterech krańców świata).
- W jakiej sytuacji widzieliście, że Księga Mormona pomogła komuś nawrócić się do ewangelii i przystąpić do Kościoła Pana?

- Na jakie sposoby możemy „[oczyścić] Ziemię” prawością i przesłaniem Księgi Mormona „niczym potop”?

Zachęć uczniów, aby zobowiązali się zrobić coś, co w nadchodzącym tygodniu „niczym potop” zaleje ich serca, domy i ziemię przesłaniem Księgi Mormona.

3 Nefi 21:9–11

Prawda Księgi Mormona wytrzymuje przeciwności

Poproś uczniów, aby zastanowili się, w jakiej sytuacji bronili Księgi Mormona lub przesłania Przywrócenia ewangelii.

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: 3 Nefi 21:9–1. Zanim uczniowie zaczną czytać, wyjaśnij, że Starszy Jeffrey R. Holland z Kworum Dwunastu Apostołów zauważył, że „sługa” wspomniany w tych wersetach to Prorok Józef Smith (zob. *Christ and the New Covenant* [1997], str. 287–288).

- W jaki sposób Prorok Józef Smith odpowiada opisowi znajdującemu się w tych wersetach?
- Co, według tych wersetów, Zbawiciel ukaze ludziom, którzy sprzeciwiają się Józefowi Smithowi i Księdze Mormona w dniach ostatnich? (Pomóż uczniom rozpoznać następującą doktrynę: **Mądrość Boża jest większa niż spryt diabła**).
- W jaki sposób Księga Mormona pomaga ukazać, że „mądrość [Boga] przewycięży spryt diabła”?

Pokaż i przeczytaj poniższą wypowiedź Starszego Jeffreya R. Hollanda z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Przez [ponad 180] lat ta księga była badana, atakowana, dyskredytowana, analizowana, zniesławiana i szargana, jak chyba żadna inna księga we współczesnej historii religii — być może, jak żadna inna księga w *całej* historii religii. A nadal trwa. Nieprawdziwe teorie o jej pochodzeniu pojawiały się, były powtarzane i znikaly [...]. Żadna z tych, prawdę powiedziawszy żalosnych, interpretacji pochodzenia księgi nie przetrwała analizy, ponieważ *nie ma żadnego innego wytłumaczenia* niż to, które podał Józef jako jej młody, niewykształcony tłumacz.

Zgadzam się tu z moim pradziadkiem, który powiedział po prostu: ‘Żaden niegodziwy człowiek nie mógł napisać takiej księgi ani też żaden dobry człowiek, jeśli nie byłaby ona prawdą i nie byłoby to przykazaniem danym przez Boga’ ” („Bezpieczeństwo dla duszy”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2009, str. 89).

- Jak myślicie, dlaczego jest tak wielki sprzeciw wobec Księgi Mormona?
- Jakie doświadczenia nauczyły was, że Księga Mormona może wytrzymać sprzeciw wobec niej?
- Co czuliście i czego się dowiedzieliście, kiedy nauczaliście innych ludzi o Księdze Mormona lub kiedy broniliście jej prawdziwości?

Mormon 8:1–5, 26–35

Księga Mormona została napisana dla naszych czasów

Przypomnij uczniom, że Moroni był świadkiem zagłady jego cywilizacji. Poproś, aby przeczytali wersety: Mormon 8:1–5 i zastanowili się, czego być może wymagano od Moroniego w celu ochrony złotych płyt.

- Wyobraźcie sobie, że jesteście Moronim. Z jakich powodów chcielibyście, by inni ludzie przeczytali wasze zapisy?

Poproś uczniów, aby przeczytali wersety: Mormon 8:26–35 i poszukali, o czym prorokował Moroni w kwestii warunków panujących w czasach, kiedy pojawi się Księga Mormona. Możesz zachęcić uczniów, aby zaznaczyli to, co znaleźli.

- W jaki sposób Moroni opisał czasy, kiedy pojawi się Księga Mormona? (Będą to czasy odstępstwa i niegodziwości).
- Do jakich konkluzji możecie dojść w oparciu o werset 35.? (Możesz zwrócić uwagę, że oprócz Moroniego również inni prorocy, tacy jak Nefi, Jakub i Mormon twierdzili, że piszą dla przyszłych pokoleń. Możesz zaproponować uczniom zapisanie obok wersetu 35. odsyłaczy do fragmentów: 2 Nefi 25:21–22 i Mormon 7:1).
- Dlaczego ważna jest świadomość, że Moroni i inni autorzy Księgi Mormona znali problemy, z którymi się dzisiaj zmagamy? (Kiedy będziecie omawiać odpowiedzi na to pytanie, podkreśl następującą prawdę: **Nauki zawarte w Księdze Mormona mają wielką wartość w dzisiejszych czasach, ponieważ jej autorzy byli świadomi problemów, z jakimi się zmagamy**).

Aby przybliżyć uczniom tę prawdę, poproś jednego z nich o przeczytanie poniższej wypowiedzi Prezydenta Ezry Tafta Bensona:

„Księga Mormona [...] została napisana dla naszych czasów. Nefici nigdy jej nie mieli; nie mieli jej również Lamanici w starożytności. Była przeznaczona dla nas. Mormon pisał ją u schyłku nefickiej cywilizacji. Pod natchnieniem Boga, który widzi wszystko od początku, streścił on zapisy dokonywane na przestrzeni wieków, wybierając historie, przemówienia i wydarzenia, które będą najbardziej użyteczne dla nas.

Każdy z głównych pisarzy Księgi Mormona świadczył, że pisze dla przyszłych pokoleń [...]. Jeśli widzieli nasze czasy i zdecydowali się zamieścić w niej to, co będzie miało dla nas największą wartość, czyż nie jest to cenna wskazówka, jak powinniśmy studiować Księgę Mormona? Ciągłe powinniśmy zadawać sobie pytanie: 'Dlaczego Pan natchnął Mormona (czy też Moroniego lub Almę), by zamieścili to w swoich zapisach? Czego mogę się z tego nauczyć, co pomoże mi żyć w tych czasach?' " (*Nauki: Ezra Taft Benson* [2014], str. 147).

- W jaki sposób pamiętanie, że Księga Mormona została spisana dla naszych czasów, wpływa na to, jak ją czytamy?

Poproś uczniów, aby podali przykłady, jak Księga Mormona dała im wskazówki, siłę, odpowiedzi na pytania lub rozwiązanie problemów.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 2 Nefi 25:17–18; 3 Nefi 21:9–11; 29:1–4; Mormon 8:1–5, 26–35; Eter 12:22–26; Mojżesz 7:62; Józef Smith — Historia 1:34.
- „Wypełnić ziemię i nasze życie Księgą Mormona”, rozdział 10. w podręczniku *Nauki Prezydentów Kościoła: Ezra Taft Benson* [2014], str. 143–151.

LEKCJA 7

Księga Mormona i Biblia

Wprowadzenie

Księga Mormona, towarzysząc Biblii, jest świadectwem boskości Jezusa Chrystusa i Jego roli jako Zbawiciela świata. Księga Mormona przywraca proste i cenne prawdy, które

zostały zagubione w Biblii. Kiedy studiujemy Księgę Mormona, wzrasta nasze zrozumienie doktryn zawartych w Biblii.

Dodatkowe źródła

- Russell M. Nelson, „Świadectwa pism świętych”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2007, str. 43–46.
- Tad R. Callister, „Księga Mormona — księga od Boga”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2011, str. 74–76.

Propozycje dotyczące nauczania

Ks. Ezechiela 37:15–19; 2 Nefi 3:11–12; 29:3–10

Biblia i Księga Mormona są połączonym świadectwem o Jezusie Chrystusie

Zapytaj uczniów, co mogliby powiedzieć komuś, kto wyraża wątpliwości na temat Księgi Mormona, mówiąc, że Bóg już nam dał Biblię.

Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali wersety: 2 Nefi 29:3–10 i zaznaczyli wyrażenia, w których zawarte są powody, dla których Pan dał więcej niż jeden tom pism świętych.

- Co powiedział Pan o tych, którzy wątpili w istnienie dodatkowego pisma świętego obok Biblii?
- Co powiedział Pan, zgodnie z werselem 8., o tym, jaki jest cel objawienia dodatkowego tomu pisma świętego obok Biblii? (Uczniowie mogą podać różne odpowiedzi, ale powinni rozpoznać następującą prawdę: **Biblia i Księga Mormona razem składają świadectwo o Jezusie Chrystusie**).
- Czego dowiadujecie się z tego fragmentu, co pomaga wam zrozumieć ważność posiadania dodatkowego świadectwa w postaci pisma świętego?

Aby pogłębić zrozumienie uczniów, w jaki sposób Biblia i Księga Mormona razem dają świadectwo o Jezusie Chrystusie, pokaż następującą wypowiedź Prezydenta Russella M. Nelsona z Kworum Dwunastu Apostołów i poproś jednego z nich o przeczytanie jej na głos:

„Świadectwa pism świętych uwierzytelniają siebie nawzajem. Ta koncepcja została wyjaśniona dawno temu, gdy prorok napisał, że Księga Mormona została ‘spisana, abyście uwierzyli w [Biblię], a jeśli wierzycie w [Biblię], uwierzycie także w prawdziwość [Księgi Mormona]’ [Mormon7:9]. Każda z tych ksiąg odnosi się do drugiej. Każda księga jest dowodem na to, że Bóg żyje i przemawia do Swoich dzieci poprzez objawienia dane Swoim prorokom.

Miłość dla Księgi Mormona powiększa miłość dla Biblii i vice versa. Pisma święte Przywrócenia nie konkurują z Biblią; one dopełniają Biblię” („Świadectwa pism świętych”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2007, str. 43).

- Co znamienne jest w opisie relacji przedstawionym przez Prezydenta Nelsona pomiędzy tymi dwiema księgami pism świętych i dlaczego?

Przypomnij uczniom, że prorok Ezechiel ze Starego Testamentu prorokował, że kawałek drewna Judy i kawałek drewna Efraima połączą się razem. Wyjaśnij, że „kawałek drewna” może odnosić się zarówno do drewnianej tabliczki, jak i do rękopisów nawiniętych na drewniane drążki (zob. Boyd K. Packer, „Scriptures”, *Ensign*, listopad 1982, str. 51). Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos Ks. Ezechiela 37:15–19.

- Co symbolizują te drewna? (Jeśli jest to konieczne, wyjaśnij, że „drewno Judy” to Biblia, a „drewno Efraima” to Księga Mormona).
- Jak myślicie, co to znaczy, że te dwa drewna, czyli księgi pism świętych, będą „[stanowić] jedno w twoim ręku” (wersety 17., 19.)?

Aby odpowiedzieć uczniom, przeczytaj poniższą wypowiedź Prezydenta Boyda K. Packera (1924–2015) z Kworum Dwunastu Apostołów. Wyjaśnij, że zanim Prezydent Packer powiedział te słowa, Kościół opublikował nowe wydanie Księgi Mormona i Biblii. Każda z ksiąg zawierała przypisy i inne pomoce, które odnosiły się do tej drugiej, tym samym łącząc je razem. Poproś uczniów, aby posłuchali, jakie błogosławieństwa są dostępne tym, którzy studiują razem Biblię i Księgę Mormona.

„Kawałki drewna zapisu Judy [...] oraz kawałki drewna zapisu Efraima [...] są teraz splecione razem w taki sposób, że gdy studiujesz jedno z nich, musisz zajrzeć do drugiego; gdy uczysz się z jednego, zostajesz oświecony przez drugie. Zaprawdę stają się jednym w naszych rękach. Proroctwo Ezechiela wypełniło się.

Z biegiem lat te pisma święte przyczynią się do wychowania kolejnych pokoleń wiernych chrześcijan, którzy będą znać Pana Jezusa Chrystusa i będą gotowi słuchać Jego woli [...].

Objawienia będą przed [nowymi pokoleniami] otwarte jak nigdy wcześniej w dziejach ludzkości. To w ich rękach spoczywają teraz kawałki drewna Józefa i Judy. Ich znajomość nauk ewangelii przewyższy poziom, który mogli osiągnąć ich poprzednicy. Będą mieli świadectwo, że Jezus jest Chrystusem i będą kompetentnie głosić Jego słowo i stawać w obronie Jego imienia” („Scriptures”, *Ensign*, listopad 1982, str. 53).

- Jakie błogosławieństwa są dostępne nam, kiedy studiujemy Księgę Mormona i Biblię razem, jako jeden tom? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą

zasadę: **Kiedy studiujemy Biblię i Księgę Mormona razem, otrzymujemy większe świadectwo, że Jezus jest Chrystusem).**

- W jaki sposób studiowanie Księgi Mormona i Biblii razem pogłębia waszą wiedzę i świadectwo o Jezusie Chrystusie?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie fragmentu: 2 Nefi 3:11–12. (Pomocne może być wyjaśnienie, że wersety te są częścią proroctwa Józefa z Egiptu. W wersetach tych Józef wspomina o dwóch księgach — księdze spisanej przez potomków Józefa, jaką jest Księga Mormona, i księdze spisanej przez potomków Judy, jaką jest Biblia).

- Jaki wpływ na świat będą miały Księga Mormona i Biblia, gdy „[zrosną] się razem”? (Uczniowie powinni rozpoznać następujące idee: Księgi obalą fałszywe doktryny, położą kres sporom i ustanowią pokój).

Poproś uczniów, aby zastanowili się, w jaki sposób mogą używać Księgi Mormona i Biblii jednocześnie, aby wzmocnić swoje świadectwa i wiarę w Ojca Niebieskiego i Jezusa Chrystusa. Poproś uczniów, aby podzielili się swoimi przemyśleniami i odczuciami. Zachęć ich też, aby działali zgodnie z otrzymanywanymi podszeptami.

1 Nefi 13:23–29, 35–36, 38–41

Proste i cenne prawdy zostały przywrócone

Przypomnij uczniom, że Pan nakazał Prorokowi Józefowi Smithowi, aby ten dokonał natchnionej korekty Biblii Króla Jakuba. Korekta ta znana jest jako Joseph Smith Translation [Tłumaczenie Józefa Smitha]. Pokaż i przeczytaj następującą wypowiedź Proroka Józefa Smitha (1805–1844):

„Wierzę w Biblię w takim kształcie, w jakim była, kiedy wychodziła spod pióra osób ją spisujących. Niedouczeni tłumacze, nieuważni kopiści lub podstępni i zdeprawowani kapłani popełnili wiele błędów” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], str. 207).

- Dlaczego potrzebna była natchniona korekta Biblii?

Przypomnij uczniom, że Nefi miał wizję dotyczącą pojawienia się Biblii. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos fragmentu: 1 Nefi 13:23–25. Poproś klasę, aby poszukała opisu Biblii dokonanego przez Nefiego, kiedy została pierwotnie spisana.

- Czego anioł nauczał Nefiego na temat Biblii, kiedy została pierwotnie spisana? („[Zawierała] obietnice Pana”, „[miała] wielką wartość” i „podawała pełnię ewangelii Pana”).

Niech uczniowie przeczytają wersety: 1 Nefi 13:26–28 i poszukają, czego Nefi dowiedział się na temat tego, co się stanie z Biblią, i jakie będą tego powody.

- Co zrobił z Biblią wielki i występny kościół? (Podkreśl, że wielki i występny kościół nie jest żadnym konkretnym kościołem czy organizacją, ale ogólnym

terminem, który odnosi się do wszystkich, którzy walczą z Chrystusem [zob. 1 Nefi 13:4–9; 14:10]).

- Dlaczego, według wersetu 27., te proste i cenne części zostały usunięte?

Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos werset: 1 Nefi 13:29, a reszta klasy niech odszuka, jakie były skutki usunięcia z Biblii prostych i cennych części.

- Co się stało w wyniku usunięcia z Biblii prostych i cennych nauk Pana?
- Jakie widzicie dowody w dzisiejszym świecie, że „dla bardzo wielu będzie to przeszkodą, o którą będą się potykali”, w wyniku braku prostych i cennych prawd?

Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali wersety: 1 Nefi 13:35–36, 38–41, a reszta klasy niech poszuka, w jaki sposób Pan rozwiązał ten problem.

- Co miał zrobić Pan, aby przezwyciężyć problemy spowodowane usunięciem z Biblii prostych i cennych prawd?
- Jakie „inne księgi”, oprócz Księgi Mormona, wyjawiał Pan w ramach Przywrócenia? (Zachęć uczniów, aby zrobili notatkę w pismach świętych, pisząc, że „inne księgi” mogą obejmować Nauki i Przymierza, Perłę Wielkiej Wartości oraz Tłumaczenie Biblii dokonane przez Józefa Smitha).
- W jaki sposób, według wersetu 40., Księga Mormona i „inne księgi” rozwiązują problemy spowodowane usunięciem z Biblii prostych i cennych prawd? (Uczniowie powinni zrozumieć następującą prawdę: **Księga Mormona i inne pisma święte w dniach ostatnich pomagają w ustanowieniu prawdy zawartej w Biblii i przywróceniu prostych i cennych prawd, które zostały z niej zabrane**).

Aby zilustrować, w jaki sposób Księga Mormona potwierdza nasze zrozumienie doktryny i zasad znajdujących się w Biblii, przeczytaj następującą wypowiedź Starszego Tada R. Callistera, który służył w Prezydium Siedemdziesiątych:

„Biblia jest jednym świadectwem o Jezusie Chrystusie, a Księga Mormona — kolejnym. Dlaczego to drugie świadectwo jest tak ważne? Może tu pomóc następująca ilustracja: Ile linii prostych można przeprowadzić przez pojedynczy punkt na kartce? Odpowiedź brzmi: nieskończenie wiele. Przez chwilę przyjmijmy, że ten pojedynczy punkt to Biblia, a setki linii prostych, które przez niego przechodzą, to różne interpretacje Biblii, zaś każda z tych interpretacji symbolizuje inne wyznanie.

Co się jednak stanie, kiedy na kartce znajdzie się drugi punkt, reprezentujący Księgę Mormona? Ile linii prostych można przeprowadzić między tymi dwoma punktami — między Biblią a Księgą Mormona? Tylko jedną. Tylko jedna interpretacja doktryny Chrystusa jest zgodna z zapewnieniem obu świadectw.

Raz za razem Księga Mormona potwierdza, wyjaśnia i jednoczy świadectwo doktryn nauczanych w Biblii” („Księga Mormona — księga od Boga”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2011, str. 75).

- Dlaczego ważne jest, aby mieć zarówno Księgę Mormona, jak i Biblię jako świadków doktryn ewangelii Jezusa Chrystusa?

Zachęć uczniów, aby złożyli świadectwo i podali przykłady tego, jak Księga Mormona pomogła im w lepszym zrozumieniu Biblii lub w zbliżeniu się do Zbawiciela.

Materiały do studiowania dla uczniów

- Ks. Ezechiela 37:15–19; 1 Nefi 13:20–41; 2 Nefi 3:11–14; 29:1–14.
- Russell M. Nelson, „Świadectwa pism świętych”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2007, str. 43–46.

LEKCJA 8

Zbawienie przychodzi dzięki Jezusowi Chrystusowi

Wprowadzenie

Nasze wysiłki zmierzające do naśladowania Jezusa Chrystusa i przestrzegania Jego przykazań są konieczne, choć niewystarczające do tego, byśmy byli zbawieni. Nasze zbawienie jest możliwe jedynie dzięki zasługom, miłosierdziu

oraz łasce Jezusa Chrystusa. Doktryna Chrystusa pomaga nam zrozumieć, że dzięki Jego łasce możemy poznać ewangelię, przyjąć obrzędy i iść naprzód ścieżką, która prowadzi do życia wiecznego.

Dodatkowe źródła

- Dieter F. Uchtdorf, „Dar łaski”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, str. 107–110.
- L. Tom Perry, „Ewangelia Jezusa Chrystusa”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2008, str. 44–46.

Propozycje dotyczące nauczania

2 Nefi 2:6–9; 25:23; Mosjasz 4:6–8

Zbawienie jest możliwe dzięki Jezusowi Chrystusowi

Pokaż poniższą wypowiedź Starszego L. Toma Perry’ego (1922–2015) z Kworum Dwunastu Apostołów i przeczytaj ją:

„Wielu ludzi zastanawia się: ‘Skąd pochodzimy? Dlaczego tu jesteśmy? Dokąd zmierzamy?’. Nasz Wieczny Ojciec nie zesłał nas na ziemię w pozbawioną celu i niezrozumiałą podróż. Zapewnił nam plan, według którego mamy postępować. On jest Autorem tego planu. Został przygotowany po to, by człowiek robił postępy i w końcu osiągnął zbawienie oraz wywyższenie” („Plan zbawienia”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2006, str. 69–70).

- Jak myślicie, co mogą czuć ludzie, gdy odkrywają, że Bóg nie pozostawił ich, aby samotnie wędrowali przez życie doczesne, ale zapewnił im plan zbawienia?

Poproś uczniów, aby przeczytali wersety 2 Nefi 2:6–9 i wyszukali, co według słów Lehiego sprawia, że zbawienie jest możliwe.

- Co, według Lehiego, sprawia, że w planie Bożym zbawienie jest możliwe? (Uczniowie powinni określić następującą zasadę: **Możemy być zbawieni jedynie dzięki zasługom, miłosierdziu oraz łasce Jezusa Chrystusa.** Możesz podać poniższą definicję, co to znaczy być zbawionym lub uzyskać zbawienie: „Zbawienie w prawdziwym i pełnym znaczeniu tego słowa jest synonimem wywyższenia, czyli życia wiecznego, i polega na uzyskaniu dziedzictwa w najwyższym z trzech niebios w królestwie celestialnym. Jest to, oprócz kilku wyjątków, zbawienie, o których mówią pisma święte” [Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, wyd. 2. (1966), str. 670]).

- Co oznaczają słowa *zasługi*, *miłosierdzie* i *łaska* Jezusa Chrystusa? (*Zasługi* Jezusa Chrystusa to Jego prawe uczynki, a w szczególności Jego Zadośćuczynienie. *Miłosierdzie* odnosi się do współczucia i wyrozumiałości, jakie ma On dla nas pomimo naszych grzechów. *Łaska* odnosi się do pomocy, jakiej nam udziela w formie miłosierdzia, miłości, dobroci oraz umożliwiającej działanie mocy, która to pomoc pozwala nam uzyskać życie wieczne i wywyższenie po tym, jak ze swojej strony zrobiliśmy wszystko, co mogliśmy. Zob. też Bible Dictionary [Słownik biblijny], „Grace”).

Aby przybliżyć uczniom tę doktrynę, pokaż im poniższą wypowiedź Prezydenta Dietera F. Uchtdorfa i poproś jednego z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Nie możemy zasłużyć na niebo; wymagania sprawiedliwości stanowią barierę, której nie jesteśmy w stanie przekroczyć sami.

Ale nie wszystko jest stracone.

Łaska Boża jest naszą wielką i wieczną nadzieją.

Dzięki ofierze Jezusa Chrystusa plan miłosierdzia zaspokaja wymagania sprawiedliwości [zob. Alma 42:15]” („Dar łaski”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, str. 108).

- Dlaczego własna prawość nie wystarczy, aby zaspokoić „wymagania sprawiedliwości” i uzyskać życie wieczne? (Choć z czasem możemy nauczyć się żyć zgodnie z przykazaniami w doskonały sposób, to nikt nie wiódł doskonałego życia poza Zbawicielem [zob. List do Rzymian 3:23]. Chociaż możemy przestać grzeszyć, nie możemy wymazać szkód lub win z przeszłości. Właśnie dlatego konieczne jest Zadośćuczynienie i łaska).

Przypomnij uczniom, że choć jesteśmy zbawieni jedynie dzięki zasługom, miłosierdziu i łasce Jezusa Chrystusa, prorocy z Księgi Mormona nauczali, co musimy zrobić, aby mieć dostęp do odkupicielskiej mocy Zbawiciela.

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos fragmentu: Mosjasz 4:6–8, a reszta klasy niech poszuka, czego król Beniamin nauczał na temat tego, co musimy zrobić, aby uzyskać zbawienie dzięki Zadośćuczynieniu Jezusa Chrystusa.

- Co, według króla Beniamina, musimy zrobić, aby uzyskać zbawienie dzięki Zadośćuczynieniu? (Zdobyć wiedzę o Bogu i Zadośćuczynieniu, zaufać Bogu, pilnie przestrzegać przykazań i wieść wierne życie aż do końca).

Poproś uczniów, aby przeczytali werset: 2 Nefi 25:23.

- Jakiej doktryny nauczał Nefi w odniesieniu do naszego zbawienia? (Uczniowie powinni określić następującą doktrynę: **Dzięki Zadośćuczynieniu Jezusa Chrystusa możemy być zbawieni poprzez łaskę po tym, jak uczynimy wszystko, co w naszej mocy.** Pomóż uczniom zrozumieć, że jedynie dzięki Jezusowi Chrystusowi możemy stać się uświęceni i podobni do naszego Ojca w Niebie).

Aby przybliżyć uczniom tę doktrynę, poproś jednego z nich o przeczytanie na głos następującej wypowiedzi Prezydenta Ezry Tafta Bensona (1899–1994):

„'Gdy dokonamy wszystkiego' — oznacza staranie się ze wszystkich sił. Obejmuje to życie według przykazań.

'Gdy dokonamy wszystkiego' — obejmuje kochanie naszych bliźnich i modlenie się za tych, którzy traktują nas jak swych wrogów. Oznacza odziewanie nagich, karmienie głodnych, odwiedzanie chorych i '[pomaganie] tym, którzy potrzebują [naszej] pomocy' (Mosjasz 4:16) — pamiętając, że cokolwiek czynimy najmniejszemu z Jego dzieci, Jemu to czynimy.

'Gdy dokonamy wszystkiego' — oznacza, że będziemy wieść cnotliwe, czyste, nieskalane życie, będziemy sumiennie uczciwi we wszystkich naszych działaniach i będziemy traktować innych tak, jak sami byśmy chcieli być traktowani" („Redemption through Christ after All We Can Do", *Liahona*, grudzień 1988, str. 5).

- W jakich sytuacjach doświadczyliście łaski Zbawiciela, która pomogła wam zrobić coś, co przekraczało wasze możliwości, kiedy staraliście się ze wszystkich sił przyjść do Niego?

Wykorzystaj poniższą wypowiedź Prezydenta Ezry Tafta Bensona, aby pomóc uczniom zastanowić się nad tym pytaniem, zanim udzielą odpowiedzi:

„Jako Kościół zgadzamy się z Nefim, który powiedział, że 'dzięki Jego łasce zostaniemy zbawieni, gdy dokonamy wszystkiego, co jest w naszej mocy' (2 Nefi 25:23) [...].

Dzięki łasce Zbawiciel złożył zadość czyniącą ofiarę, aby cała ludzkość mogła zyskać nieśmiertelność.

Dzięki Jego łasce i naszej wierze w Jego Zadośćuczynienie oraz pokucie za nasze grzechy zyskujemy siłę, aby wykonać to, co konieczne, a czego nie moglibyśmy zrobić w oparciu o własną siłę.

Dzięki Jego łasce jesteśmy obdarowani błogosławieństwami i duchową siłą, która ostatecznie może doprowadzić nas do życia wiecznego, jeśli wytrwamy do końca.

Dzięki Jego łasce stajemy się bardziej na wzór Jego boskiej osobowości" („Redemption through Christ after All We Can Do", str. 4–5).

- Jak myślicie, co możemy zrobić, aby okazać naszą wdzięczność za to, co umożliwił Jezus Chrystus?

Złóż świadectwo, że jedynie poprzez łaskę możliwą dzięki Zadośćuczynieniu Jezusa Chrystusa możemy przezwyciężyć skutki Upadku Adama i Ewy, uzyskać odpuszczenie grzechów, przezwyciężyć niedoskonałości i robić postępy ku doskonałości. Zachęć uczniów, aby zastanowili się, czy robią wszystko, co w ich mocy, aby uzyskać błogosławieństwa łaski Pana.

2 Nefi 31:2, 10–21; 3 Nefi 11:31–40; 3 Nefi 27:13–22

Doktryna Chrystusa

Napisz na tablicy poniższe odsyłacze do pism świętych:

2 Nefi 31:2, 10–21

3 Nefi 11:31–40

3 Nefi 27:13–22

Jednej części klasy wyznacz przestudiowanie wersetów: 2 Nefi 31:2, 10–21, drugiej przestudiowanie wersetów: 3 Nefi 11:31–40, a trzeciej — 3 Nefi 27:13–22. Zanim uczniowie zaczną czytać, zwróć uwagę, że te fragmenty zawierają terminy „nauka Chrystusa”, „moja nauka” czy „moja ewangelia”. Wyjaśnij, że doktryna, nauka czy ewangelia Chrystusa zawiera to, co Jezus Chrystus zrobił i nadal robi, aby zbliżyć nas do Ojca. Obejmuje też to, co musimy zrobić, aby uzyskać błogosławieństwa Zadośćuczynienia Jezusa Chrystusa. Poproś każdą grupę, aby znalazła i zaznaczyła to, co przydzielone im wersety uczą na temat doktryny Chrystusa — co zrobił Chrystus i co my musimy zrobić.

Po tym, jak przez kilka minut uczniowie studiowali fragmenty, poproś ich, aby obok każdego odsyłacza na tablicy wypisali to, co znaleźli. Następnie zapytaj:

- Co zrobił Jezus Chrystus, aby zbliżyć nas do Ojca?
- Jakie są niektóre rzeczy, jakie musimy zrobić, aby mieć dostęp do błogosławieństw Zadośćuczynienia Chrystusa? (Musimy mieć wiarę, odpokutować, przyjąć chrzest, przyjąć dar Ducha Świętego, wytrwać do końca oraz otrzymywać objawienia osobiste i stosować się do nich).
- Jak możecie podsumować ważność życia zgodnie z doktryną, czyli ewangelią Jezusa Chrystusa? (Uczniowie powinni rozpoznać zasadę, jak ta poniżej: **Kiedy żyjemy zgodnie z doktryną Chrystusa, możemy mieć dostęp do błogosławieństw Zadośćuczynienia i otrzymać życie wieczne**).

Biorąc pod uwagę potrzeby uczniów, zastanów się nad zadaniem pytań podobnych do poniższych, aby pomóc im w dalszej analizie przeczytanych przez nich fragmentów:

- Jakie wyrażenie z wersetu: 2 Nefi 31:20 ma dla was szczególne znaczenie i jak to pomaga uzyskać dostęp do błogosławieństw Zadośćuczynienia?
- Co to znaczy, według wersetów: 2 Nefi 31:13–14, 17, być ochrzczonym „ogniem”? (Osoba otrzymuje odpuszczenie grzechów i następuje oczyszczenie poprzez Ducha Świętego).
- Dlaczego, zgodnie z wersetami: 3 Nefi 11:39–40, tak ważne jest, by każda osoba przyjęła doktrynę Chrystusa? (Możesz poprosić uczniów, aby obok tych wersetów zapisali następujący odsyłacz: Helaman 5:12).
- Co się z nami stanie, według wersetów: 3 Nefi 27:14–16, kiedy będziemy żyć zgodnie z doktryną, czyli ewangelią Jezusa Chrystusa?

Zakończ tę dyskusję, pokazując następujący fragment pozycji *Abyście głosili moją ewangelię: Przewodnik dla służby misjonarskiej*. Poproś uczniów, aby go przeczytali i poszukali, w jaki sposób życie według doktryny Chrystusa może błogosławić ich przez całe życie.

„Poszczególne osoby i rodziny zaczynają naśladować Chrystusa, kiedy wierzą w Niego i dokonują pokuty za swoje grzechy. Uzyskują odpuszczenie grzechów poprzez chrzest i otrzymanie daru Ducha Świętego z rąk osoby, która ma upoważnienie od Boga do dokonywania tych obrzędów. Wówczas, mają wytrwać do końca, czyli mówiąc innymi słowami, mają nadal wieść takie życie, by pogłębiać wiarę w Jezusa Chrystusa, dokonywać pokuty i odnawiać przymierza, jakie zawarli. Nie są to etapy, przez jakie przechodzi się tylko raz w życiu. Są to raczej powtarzane przez całe życie zasady, które stają się wzorem życia, przynoszącym coraz większe nagrody. W rzeczywistości jest to jedyny sposób życia, który przynosi spokój sumienia i umożliwia dzieciom Ojca Niebieskiego powrót do życia w Jego obecności” (*Abyście głosili moją ewangelię* [2004], str. 6).

- W jaki sposób życie według doktryny Chrystusa „staje się wzorem życia, przynoszącym [wam] coraz większe nagrody”?

Zachęć uczniów, aby zastanowili się, jak im się udaje żyć według doktryny Chrystusa. Poproś, aby zastanowili się, co mogą robić lepiej, aby mieć dostęp do błogosławieństw wynikających z życia według doktryny Chrystusa.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 2 Nefi 2:6–9; 25:23; 31:2–21; Mosjasz 4:6–8; 3 Nefi 11:31–40; 27:13–22.
- Dieter F. Uchtdorf, „Dar łaski”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, str. 107–110.

LEKCJA 9

„Szukajcie najpierw królestwa Bożego”

Wprowadzenie

Kiedy prorok Jakub z Księgi Mormona zachęcał swój lud, aby szukał królestwa Bożego (zob. Jakub 2:18), zrobił to w czasie, kiedy duma, umiłowanie bogactwa i niemoralność stanowiły poważny problem. Grzechy te są zagrożeniem dla jedności i rozwoju królestwa Bożego na ziemi. Szukać królestwa

Bożego to sprawić, by ewangelia była najwyższym priorytetem w naszym życiu. Celem tej lekcji jest pomoc uczniom w zobowiązaniu się do porzucenia grzechu i pełniejszego szukania królestwa Bożego.

Dodatkowe źródła

- Dieter F. Uchtdorf, „Duma i kapłaństwo”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2010, str. 55–58.
- „Thou Shalt Have No Other Gods before Me”, rozdział 14. w podręczniku *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 145–153.
- „Największe przykazanie — miłujcie Pana”, rozdział 1. w podręczniku *Nauki Prezydentów Kościoła: Ezra Taft Benson* [2014], str. 39–47).

Propozycje dotyczące nauczania

Alma 7:14–16, 19, 21–24

Księga Mormona uczy nas, w jaki sposób podążać ścieżką prowadzącą do królestwa Bożego

Poproś uczniów, aby zastanowili się na tym, co muszą regularnie kontrolować, aby jakaś rzecz dobrze działała (na przykład: sprawdzać poziom oleju w silniku lub stan naładowania baterii w detektorach dymu czy kontrolować stan zdrowia u lekarza lub dentysty).

- Jakie są korzyści płynące z regularnych kontroli tych rzeczy lub stref życia? (Możemy rozwiązać problemy i uniknąć przyszłych problemów lub niebezpieczeństw).

Wyjaśnij, że w podobny sposób musimy przeglądać stan naszego życia duchowego, aby dostrzec słabości i uniknąć niebezpieczeństw.

Powiedz uczniom, że kiedy Alma Młodszy służył jako wyższy kapłan, odwiedził ludzi należących do Kościoła w Gideon i zalecił, aby ocenili swój stan duchowy. Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali werset: Alma 7:19 i poszukali, jaki był duchowy stan ludzi z Gideon.

- W jaki sposób Alma opisał duchowy stan ludzi w Gideon? (Ludzie podążali „drogą, która prowadzi do królestwa Boga”).

Wyjaśnij, że termin „królestwo Boga” ma dwa odrębne znaczenia: jedno ziemskie, a drugie celestialne. Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos poniższą

wypowiedź Starszego Bruce'a R. McConkiego (1915–1985) z Kworum Dwunastu Apostołów i wyjaśnij, że termin „królestwo Boże” z wersetu: Alma 7:19 odnosi się do królestwa celestialnego:

„Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich w obecnej formie jest królestwem Boga na ziemi [...]. W wiecznych światach królestwo celestialne jest królestwem Bożym [...]. Ewangelia ma przygotować ludzi, aby odziedziczyli królestwo celestialne Boga” (*Mormon Doctrine*, wyd. 2. [1966], str. 415–417).

Poproś uczniów, aby przeczytali wersety: Alma 7:14–16 i poszukali, co zgodnie z naukami Almy mieli zrobić ludzie, aby odziedziczyć życie wieczne.

- Jak myślicie, dlaczego Alma zachęcał ludzi do pokuty, skoro byli już na ścieżce prawości? (Ludzie z Gideon musieli pozostać na ścieżce prawości).

Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos fragment: Alma 7:21–24. Poproś klasę, aby poszukała, jakie działania i jakie cechy pomogą nam w odziedzczeniu królestwa Bożego.

- Co musimy *zrobić* i kim mamy *być*, aby kroczyć ścieżką wiodącą do królestwa Bożego? (Podsumuj odpowiedzi uczniów, zapisując na tablicy następującą zasadę: **Żyjąc w zgodzie z zasadami ewangelii, podążamy ścieżką, która prowadzi do królestwa Bożego**).

Poproś uczniów, aby zastanowili się, w jaki sposób ich działania pomagają im stać się bardziej podobnymi do Jezusa Chrystusa i robić postępy na drodze do królestwa Bożego. Poproś ich, aby zastanowili się, jak oceniają swój obecny postęp.

1 Nefi 10:21; 2 Nefi 9:39; Jakub 2:12–14, 20–28; 3:10–12; Mosjasz 2:20–25; 4:13, 21–26; 3 Nefi 12:27–30

Umiłowanie bogactwa, duma i niemoralność powstrzymują nas od szukania królestwa Bożego

Wyjaśnij, że w całej Księdze Mormona prorocy Boga ostrzegali ludzi przed grzechem. Na przykład, Pan nakazał Jakubowi napomnieć lud z powodu grzechów, które były „[wstrętne] Bogu” (Jakub 2:5).

Napisz na tablicy poniższe odnośniki: Jakub 2:12–14, Jakub 2:20–21 i Jakub 2:23–28. Poproś uczniów, aby przejrzyli te fragmenty i wyszukali, o jakich konkretnych grzechach wspominał Jakub. Zasugeruj, aby uczniowie zaznaczyli słowa lub wyrażenia, które opisują te grzechy. Kiedy minie wyznaczony czas, poproś uczniów, aby wymienili grzechy, o których mówił Jakub w każdym z tych fragmentów. Zapisz każdy znaleziony przez nich grzech na tablicy nad odsyłaczami:

<i>Umiłowanie bogactw</i>	<i>Duma</i>	<i>Niemoralność</i>
<i>Jakub 2:12–14</i>	<i>Jakub 2:20–21</i>	<i>Jakub 2:23–28</i>

Poproś, aby jeden z uczniów przeczytał na głos wersety: Jakub 3:10–12, a reszta klasy niech poszuka słów i wyrażeń, których Jakub użył do opisanego powagi tych grzechów.

- Jakie słowa lub wyrażenia ilustrują powagę grzechów tego ludu?
- Jakub użył wyrażenia „[straszne skutki] tych grzechów” (werset 12.). Poproś uczniów, aby obok wersetu: Jakub 3:12 zapisali odsyłacze: 2 Nefi 9:39 i 1 Nefi 10:21. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos tych wersetów. Poproś klasę, aby poszukała dalszych konsekwencji grzechu. Zachęć uczniów, aby określili prawdę zawartą w tych wersetach na temat tego, w jaki sposób takie grzechy, jak duma, niemoralność i umiłowanie bogactw mogą wpłynąć na kogoś, kto szuka królestwa Bożego. (Uczniowie powinni rozpoznać prawdę, jak ta poniżej: **Grzech prowadzi do śmierci duchowej i nie pozwala nam wejść do królestwa Bożego**).

Dodaj odnośniki do poniższych wersetów na tablicy.

<i>Umiłowanie bogactw</i>	<i>Duma</i>	<i>Niemoralność</i>
<i>Jakub 2:12–14</i>	<i>Jakub 2:20–21</i>	<i>Jakub 2:23–28</i>
<i>Mosjasz 4:13, 21–26</i>	<i>Mosjasz 2:20–25</i>	<i>3 Nefi 12:27–30</i>

Zachęć uczniów, aby wybrali i przeczytali po jednym z nowych fragmentów. Poproś, aby poszukiwali sposobów unikania grzechu umiłowania bogactw, dumy i niemoralności. Po upływie wyznaczonego czasu poproś ich, aby opowiedzieli o tym, co znaleźli.

- W jaki sposób postępowanie zgodnie z radami zawartymi w tych fragmentach pomogłoby członkom Kościoła w poszukiwaniu królestwa Bożego i wzmocnieniu Kościoła Pana na ziemi?

Ew. Mateusza 6:33; Jakub 2:17–19

Powinniśmy postawić szukanie królestwa Bożego ponad wszystkim innym

Wyjaśnij, że Jakub, oprócz ostrzegania swego ludu przed umiłowaniem bogactw, dumą i niemoralnością, udzielił im rady, jak przezwyciężyć nieprawą pragnienia. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: Jakub 2:17–19, a reszta klasy niech poszuka, jakich rad udzielił Jakub.

- Czego możemy się nauczyć z rady Jakuba, co może pomóc nam w unikaniu grzechu? (Uczniowie powinni określić następującą zasadę: **Bóg przykazał nam, abyśmy przede wszystkim szukali królestwa Bożego**).
- Co, według was, oznacza, że najpierw trzeba szukać królestwa Bożego?

Pokaż poniższą wypowiedź Prezydenta Ezry Tafta Bensona (1899–1994) i poproś któregoś z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Kiedy stawiamy Boga na pierwszym miejscu, wszystko inne ustawia się na właściwej pozycji lub wypada z naszego życia. Nasza miłość do Pana będzie kierować naszymi uczuciami, wymogami co do naszego czasu, naszymi zainteresowaniami oraz porządkiem naszych priorytetów” (*Nauki Prezydentów Kościoła: Ezra Taft Benson* [2014], str. 43).

- Jakie są przykłady rzeczy, które „[ustawiają] się na właściwej pozycji lub [wypadają] z naszego życia”, kiedy stawiamy Boga na pierwszym miejscu?
- Czy znacie przykład czegoś, co ustawiło się na właściwej pozycji lub wypadło z waszego życia, kiedy postawiliście Ojca Niebieskiego i Jego królestwo na pierwszym miejscu?
- Jakie byłyby skutki postawienia Boga na pierwszym miejscu, kiedy jesteśmy kuszeni przez dumę, umiłowanie bogactw, niemoralność czy inne grzechy?

Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos Ew. Mateusza 6:33. Powiedz uczniom, że fragment ten w tłumaczeniu Józefa Smitha brzmi następująco: „*Zatem nie szukaj rzeczy tego świata, ale staraj się najpierw budować królestwo Boże i ustanowić sprawiedliwość Jego, a wszystko inne będzie ci dodane*” (Tłumaczenie Józefa Smitha, Ew. Mateusza 6:38 [w: Ew. Mateusza 6:33, przypis *a* w ang. wyd. Biblii Króla Jakuba]).

Pokaż następującą wypowiedź Starszego Dallina H. Oaksa z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Starajcie się najpierw budować królestwo Boże’ oznacza przyznanie najwyższego priorytetu Bogu i Jego pracy. Pracą Boga jest przyniesienie wiecznego żywota Swoim dzieciom (zob. Mojżesz 1:39), [i] wszystkiego [co] pociąga to za sobą [...]. Wszystko inne ma niższy priorytet [...]. Jak ktoś powiedział, jeśli nie wybierzemy najpierw królestwa Bożego, to właściwie to, co wybierzemy zamiast niego, na dłuższą metę nie zrobi większej różnicy” („Skupienie uwagi i priorytety”, *Liahona*, lipiec 2001, str. 83–84).

- W jaki sposób młody dorosły członek Kościoła może „budować królestwo Boże”?

Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał poniższą wypowiedź Starszego Roberta D. Halesa z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Wybierając przebywanie w Jego królestwie odłączamy się — nie izolujemy — od świata. Nasz strój będzie skromny, nasze myśli i język czyste. Filmy i programy telewizyjne, które oglądamy, muzyka, której słuchamy, książki, czasopisma i gazety, które czytamy, będą podnoszące na duchu. Będziemy wybierać przyjaciół, którzy popierają nasze wieczne cele i będziemy traktować innych z życzliwością. Będziemy wystrzegać się nałogów niemoralności, hazardu, tytoniu, alkoholu i narkotyków. Nasze niedzielne zajęcia będą odzwierciedlać przykazanie Boga, aby pamiętać dzień sabatu i święcić go. Będziemy podążać za przykładem Jezusa Chrystusa przez to, jak traktujemy innych. Będziemy żyli tak, aby być godnymi wstępu do domu Pana” („Przymierze chrztu: być w Królestwie i być z Królestwa”, *Liahona*, styczeń 2001, str. 8).

- W jaki sposób szukanie królestwa Bożego w znaczący sposób wpływa na każdy aspekt naszego życia?
- W jaki sposób szukanie królestwa Bożego wpłynęło na wasze życie lub życie jakiegoś członka rodziny czy znajomego?

Zachęć uczniów, aby zastanowili się, co mogą zrobić, aby nadal szukać królestwa Bożego. Niech słuchają podszeptów Ducha i zapisują, co planują zrobić. Złóż świadectwo o błogosławieństwach, które otrzymujemy w wyniku stawiania Boga na pierwszym miejscu w naszym życiu.

Materiały do studiowania dla uczniów

- Ew. Mateusza 6:33; Jakub 2:12–28; 3:10–12; Mosjasz 2:20–25; 4:13, 21–26; Alma 7:14–16, 19, 21–24; 3 Nefi 12:27–30.
- „Największe przykazanie — miłujcie Pana”, rozdział 1. w podręczniku *Nauki Prezydentów Kościoła: Ezra Taft Benson* [2014], str. 39–47).

LEKCJA 10

Modlitwa i objawienie

Wprowadzenie

Modlitwa jest świętym przywilejem i przykazaniem, które pozwala nam komunikować się z kochającym Ojcem Niebieskim. On słucha naszych modlitw i odpowiada na nie. Ci, którzy pilnie poszukują Jego przewodnictwa, mogą być

błogosławieni osobistym objawieniem. Lekcja ta podkreśli, co możemy zrobić, aby przygotować nasze serca i umysły na przyjęcie odpowiedzi na nasze modlitwy.

Dodatkowe źródła

- Boyd K. Packer, „The Candle of the Lord”, *Ensign*, styczeń 1983, str. 51–56.
- Richard G. Scott, „Jak otrzymywać objawienie i natchnienie w życiu osobistym”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2012, str. 45–47.
- David A. Bednar, „Duch objawienia”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2011, str. 87–90.

Propozycje dotyczące nauczania

2 Nefi 32:8–9; 3 Nefi 14:7–11

Bóg wysłuchuje naszych modlitw

Poproś uczniów, aby wymienili kilka sposobów komunikowania się z innymi ludźmi za pośrednictwem urządzeń technicznych. Zapisz odpowiedzi uczniów na tablicy.

- Dlaczego czasami trudno jest nam skutecznie komunikować się z naszym Ojcem Niebieskim, podczas gdy technika pozwala nam skontaktować się niemal z każdym, z kim chcemy?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: 3 Nefi 14:7–11, a reszta klasy niech poszuka, czego Zbawiciel nauczał na temat gotowości Ojca Niebieskiego do odpowiedzi na nasze modlitwy.

- Jakiej zasady nauczał Zbawiciel na temat gotowości Ojca Niebieskiego do odpowiadania na nasze modlitwy? (Odpowiedzi uczniów powinny zawierać następującą prawdę: **Ojciec Niebieski słyszy i odpowiada na nasze modlitwy, kiedy prosimy, szukamy i pukamy**).

Aby pogłębić zrozumienie tej zasady przez uczniów, przeczytaj poniższą wypowiedź Prezydenta Jamesa E. Fausta (1920–2007) z Pierwszego Prezydium:

„Żadna ziemská władza nie może pozbawić nas bezpośredniego dostępu do naszego Stworzyciela. Żadna mechaniczna czy elektroniczna usterka nie może zakłócić naszej modlitwy. Nie istnieją żadne ograniczenia dotyczące tego, ile razy i jak długo wolno nam się modlić każdego dnia. Nie ma ustalonej liczby potrzeb, o zaspokojenie których możemy prosić w każdej modlitwie. Nie musimy kontaktować się z sekretarkami ani specjalnie umawiać na spotkanie, aby stanąć

przed tronem łaski. On jest zawsze osiągalny o każdej porze i w każdym miejscu" („Modlitwa jako lina ratunkowa”, *Ensign*, lipiec 2002, str. 59).

- Co moglibyście powiedzieć, aby pomóc ludziom, którzy nie modlą się często, ponieważ nie wierzą, że Bóg ich wysłuchuje czy odpowiada na ich modlitwy?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos fragmentu: 2 Nefi 32:8–9, a pozostałych uczniów o odszukanie, czego Nefi nauczał na temat modlitwy. Możesz zadać pytania podobne do poniższych:

- Jak sądzicie, co to znaczy „modlić się zawsze”?
- Kogo znacie, kto zawsze się modli? W jaki sposób ta osoba jest błogosławiona dzięki tej praktyce?
- Co to znaczy, że Pan „uświęci” wasze wysiłki dla dobra waszych dusz, kiedy będziecie modlić się o Jego pomoc? (Pomocne może być wyjaśnienie, że *uświęcić* coś oznacza poświęcić to szczególnemu lub świętemu celowi lub sprawić, że będzie to święte).

Zachęć uczniów, aby byli pilni w nieustannej modlitwie. Zapewnij ich, że Ojciec Niebieski naprawdę wysłuchuje ich modlitw i bardzo pragnie ich błogosławić.

1 Nefi 10:17–19; 15:1–3, 7–11; Jakub 4:6; Alma 26:22

Wszyscy naśladowcy Jezusa Chrystusa mogą otrzymać osobiste objawienie

Poproś uczniów, aby wymienili kilka pytań lub spraw, w odniesieniu do których młodzi dorośli mogliby pragnąć otrzymać objawienie od Boga.

Przypomnij uczniom o drzewie życia ze snu Lehiego i zwróć uwagę, że po tym, jak Nefi usłyszał o tym natchnionym śnie, zapragnął dowiedzieć się więcej na jego temat. Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos fragment: 1 Nefi 10:17–19. Niech reszta klasy poszuka, czego te wersety uczą na temat objawienia, łącznie z tym, kto jest upoważniony do jego otrzymania.

- Czego te wersety uczą na temat osobistego objawienia? (Upewnij się, że rozpoznano następującą doktrynę: **Bóg objawia prawdę mocą Ducha Świętego wszystkim, którzy pilnie chcą ją poznać**).

Pokaż następującą wypowiedź Starszego Davida A. Bednara z Kworum Dwunastu Apostołów i poproś jednego z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Duch objawienia [...] nie ogranicza się do przewodniczących władz Kościoła; przynależy on [...] i powinien być wykorzystywany w życiu każdego mężczyzny, każdej kobiety i dziecka, które osiąga wiek odpowiedzialności i zawiera święte przysięgi. Szczerze pragnienie i bycie godnym zaprasza do naszego życia ducha objawienia” („Duch objawienia”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2011, str. 87).

- Dlaczego przemyślenia Starszego Bednara stanowią dla was zachętę?

Wyjaśnij, że z powodu pragnienia Nefiego, jego godności i jego wiary, jemu też została ukazana wizja drzewa życia (zob. 1 Nefi 11–14). Zwróć też uwagę, że reakcja Lamana i Lemuela na wizję ojca całkowicie się różniła od reakcji Nefiego. Poproś dwóch uczniów o przeczytanie na głos wersetów: 1 Nefi 15:1–3, 7–9, a klasa niech śledzi tekst i zastanowi się, czego się z niego dowiedziała.

- Co jest dla was najważniejsze w tych wersetach?

Poproś innego ucznia o przeczytanie na głos fragmentu: 1 Nefi 15:10–11. Zastanów się nad tym, by zwrócić uwagę uczniów na to, że werset 11. to przykład zdania warunkowego w pismach świętych typu: „jeśli–to”. Zapisz na tablicy poniższe słowa i zapytaj uczniów, w jaki sposób uzupełniliby puste miejsca w oparciu o to, co przeczytali w wersetach 10–11:

Jeśli _____, to _____.

Poproś uczniów, aby zapisali obok wersetu 11. odsyłacz: Alma 26:22, a następnie zapytaj:

- Jak moglibyście wykorzystać to, czego dowiedzieliście się z wersetów: 1 Nefi 15:10–11 i Alma 26:22, podczas nauczania kogoś, kto chce otrzymać odpowiedź na swoje modlitwy?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetu: Jakub 4:6, a reszta klasy niech poszuka, co, oprócz prośenia z wiarą, robił lud Jakuba celem otrzymania objawienia. Możesz wyjaśnić, że wyrażenie „badamy słowa proroków” odnosi się do słów proroków zawartych w pismach świętych.

- Jak myślicie, dlaczego studiowanie słów zarówno starożytnych, jak i współczesnych proroków może prowadzić do otrzymania objawienia od Pana?

Pokaż i przeczytaj następującą wypowiedź Starszego Roberta D. Halesa z Kworum Dwunastu Apostołów.

„Gdy chcemy rozmawiać z Bogiem, modlimy się. A kiedy chcemy, żeby On przemówił do nas, badamy pisma święte, ponieważ Jego słowa są wymawiane przez Jego proroków. Następnie będzie nas uczył, w miarę jak słuchamy podszeptów Jego Świętego Ducha.

Jeżeli ostatnio nie słyszeliście Jego głosu przemawiającego do was, powróćcie do pism świętych, patrząc na nie z nowej perspektywy i jakbyście słyszeli te słowa po raz pierwszy. Są one naszą duchową linią ratunkową” („Pisma święte: Mocą Bożą ku zbawieniu każdego” *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2006, str. 26–27).

Poproś uczniów, aby pomyśleli o wyzwaniach lub decyzjach, które przed nimi stoją. Niech zastanowią się, czy pytali Pana w modlitwie i czy zwrócili się do pism świętych po odpowiedź.

Aby pomóc uczniom dostrzec przykłady tego, jak Pan daje nam osobiste objawienia, zapisz na tablicy następujące odsyłacze:

1 Nefi 4:6

1 Nefi 8:2

Jakub 7:5

Enos 1:10

Helaman 13:5

3 Nefi 11:3

Przydziel każdy z fragmentów grupom składającym się z kilkorga uczniów. Poproś, aby przeczytali wyznaczone fragmenty i znaleźli jeden sposób, w jaki Bóg daje osobiste objawienia Swoim dzieciom. Poproś uczniów, by opowiedzieli o tym, co znaleźli. Kiedy zastanawiasz się nad potrzebami swoich uczniów, możesz przeczytać poniższe wypowiedzi Prezydenta Boyda K. Packera (1924–2015) i Starszego Richarda G. Scotta z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Duch nie przyciąga naszej uwagi krzykiem ani nie potrząsa nami ciężką ręką. Raczej szepcze. Pieści tak łagodnie, że jeśli jesteśmy czymś zajęci, możemy wcale Go nie poczuć [...].

Czasami napiera na nas tak stanowczo, że zwracamy na niego uwagę. Jednak w większości przypadków, jeśli nie przywiązujemy wagi do łagodnych uczuć, Duch oddali się i będzie czekać, aż poszukamy Go, posłuchamy i własnymi słowami powiemy tak, jak powiedział Samuel w starożytnych czasach: 'Mów [Panie], bo sługa twój słucha' (I Ks. Samuela 3:10)" („The Candle of the Lord", *Ensign*, styczeń 1983, str. 53).

„Jego odpowiedzi rzadko przyjdą, gdy będziecie na kolanach, modląc się, nawet jeśli będziecie prosić o natychmiastową odpowiedź. On raczej natchnie was w chwilach wyciszenia, gdy Duch może najskuteczniej poruszyć umysł i serce. Zatem powinniście znaleźć czas spokoju, aby rozpoznać chwile, gdy jesteście instruowani i wzmacniani" („Korzystanie z nadprzyrodzonego daru modlitwy", *Ensign* lub *Liahona*, maj 2007, str. 9).

Przypomnij uczniom, że to nie my wybieramy, w jaki sposób Bóg objawi nam prawdę, ale kiedy będziemy postępować z wiarą, lepiej przygotujemy nasze serca na otrzymanie objawienia. Poproś kilkoro uczniów, aby opowiedzieli, w jaki sposób otrzymali osobiste objawienie, jeśli to doświadczenie nie jest zbyt osobiste lub święte.

1 Nefi 18:1–3; 2 Nefi 28:30; Alma 12:9–11

Otrzymywanie objawień i postępowanie zgodnie z nimi

Poproś uczniów, aby po cichu porównali wersety: 2 Nefi 28:30 i Alma 12:9–11 i znaleźli zasady, które mogą pomóc im w otrzymaniu osobistego objawienia w większym stopniu.

- Czego te fragmenty uczą o tym, co pomoże nam w otrzymaniu osobistego objawienia? (Choć uczniowie mogą użyć innych słów, powinni rozpoznać następujące zasady: **Pan objawia nam prawdę według naszej pilności w zważaniu na Jego słowo. Objawienie często przychodzi słowo po słowie**).
- Jak myślicie, dlaczego Pan wymaga od nas posłuszeństwa względem tego, co już nam objawił, zanim da nam dodatkową wiedzę?
- Co to znaczy, że objawienie przychodzi „słowo po słowie”?

Jeśli czas na to pozwala, możesz przedyskutować z klasą wersety: 1 Nefi 18:1–3, aby zilustrować, w jaki sposób Nefi otrzymał więcej objawień, by dowiedzieć się, jak zbudować statek.

Pokaż poniższą wypowiedź Starszego Davida A. Bednara i poproś jednego z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Najczęściej objawienie przychodzi stopniowo w małych porcjach i jest nam dawane zgodnie z naszym pragnieniem, godnością i przygotowaniem. Takie wiadomości od Ojca Niebieskiego osiadają stopniowo i delikatnie ‘na [naszej duszy] niczym rosa z nieba’ (NiP 121:45). Ten rodzaj objawienia należy raczej do tych bardziej powszechnych niż rzadkich” („Duch objawienia”, str. 88).

- W jaki sposób Pan stopniowo kierował wami, kiedy mieliście do podjęcia jakąś decyzję lub chcieliście więcej zrozumieć? Odpowiedzcie na podstawie waszych wcześniejszych przeżyć.

Zakończ lekcję, pokazując poniższą wypowiedź Prezydenta Thomasa S. Monsona i prosząc jednego z uczniów o jej przeczytanie:

„Jeśli ktoś z nas ociąga się z posłuchaniem rady, by modlić się zawsze, nie ma lepszej okazji, by zacząć to robić od dziś. William Cowper oświadczył: ‘Szatan trzęsie się, kiedy widzi najstarszego świętego na kolanach’ [‘Exhortation to Prayer’, w: *Olney Hymns*]” („Królewskie kapłaństwo”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2007, str. 61).

Poproś uczniów, aby pomyśleli o wysiłkach, jakie obecnie wkładają w modlitwę w ich codziennym życiu. Zachęć ich, aby postępowali zgodnie z zasadami omawianymi podczas tej lekcji, aby uzyskać więcej osobistych objawień poprzez modlitwę i studiowanie pism świętych. Poproś uczniów, aby opowiedzieli, skąd wiedzą, że Ojciec Niebieski odpowiada na modlitwy. Podziel się swym świadectwem, że nasz kochający Ojciec Niebieski da nam zrozumienie i wskazówki, jeśli przygotujemy się na ich przyjęcie.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 1 Nefi 10:17–19; 15:1–3, 7–11; 18:1–3; 2 Nefi 28:30; 32:8–9; Jakub 4:6; Alma 12:9–11; 26:22; 3 Nefi 14:7–11.

- David A. Bednar, „Duch objawienia”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2011, str. 87–90.

LEKCJA 11

Ochrona przed fałszywymi doktrynami dni ostatnich

Wprowadzenie

Księga Mormona, oprócz nauczania „[pełni] ewangelii Jezusa Chrystusa” (NiP 20:9), umacnia naśladowców Chrystusa przed fałszywymi naukami i ideami szeroko rozpowszechnionymi w dzisiejszych czasach. Jednym ze sposobów na osiągnięcie tego celu jest zdemaskowanie

wrogów Chrystusa i rozpoznanie fałszywych doktryn, jakie rozpowszechniają. Kiedy uczniowie będą studiować zapisy o fałszywych nauczycielach przedstawionych w Księdze Mormona, nauczą się odróżniać prawdę ewangelii od fałszywych koncepcji świata.

Dodatkowe źródła

- Dallin H. Oaks, „Nie dajcie się zwieść”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2004, str. 43–46.
- Dallin H. Oaks, „As He Thinketh in His Heart” (wieczór ze Starszym Dallinem H. Oaksem, 8 lutego 2013), adres internetowy: [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts).
- Neil L. Andersen, „Duchowe wichry”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2014, str. 18–21.

Propozycje dotyczące nauczania

2 Nefi 28:3–9, 12–15; Jakub 7:1–12; Alma 1:2–6; 30:12–18, 39–44; Józef Smith — Mateusz 1:22

Określanie fałszywych doktryn i ochrona przed nimi

Poproś uczniów, aby zastanowili się nad różnorodnymi opiniami, jakie istnieją na świecie, dotyczącymi następujących kwestii: Prawdy dane przez Boga kontra relatywizm (idea, że nie ma czegoś takiego, jak uniwersalne dobro lub zło), wolność religijna kontra prawa grup o szczególnych interesach oraz prawo do aborcji kontra prawo do życia. Kiedy omawiacie te kwestie, zastanów się nad zapisywaniem ich na tablicy. Daj uczniom kilka chwil na omówienie, dlaczego musimy być ostrożni, kiedy przyjmujemy idee jako poprawne.

Wyjaśnij, że Jezus Chrystus pod koniec Swego życia prorokował o niebezpiecznych pod względem duchowym warunkach, które będą istniały w dniach ostatnich. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie fragmentu: Józef Smith — Mateusz 1:22. Możesz zwrócić uwagę, że wyrażenie: „wybrani zgodnie z przymierzem” odnosi się do członków Kościoła Jezusa Chrystusa.

- Jakie zagrożenie stanowią „fałszywi Chrystusowie” i „fałszywi prorocy” w naszych czasach?

Pokaż i przeczytaj poniższą wypowiedź Prezydenta Ezry Tafta Bensona (1899–1994):

„Księga Mormona demaskuje wrogów Chrystusa. Wykazuje fałszywe doktryny i kładzie kres sporom (zob. 2 Nefi 3:12). Umacnia pokornych naśladowców Chrystusa w walce z niegodziwymi planami, strategiami i doktrynami diabła w naszych czasach. Odstępcy z Księgi Mormona są podobni do dzisiejszych odstępów. Bóg ze Swoją nieskończoną wiedzą o tym, co będzie, sformułował Księgę Mormona tak, że możemy dostrzec nieprawidłowości i wiedzieć, jak walczyć z fałszywymi ideami w edukacji, polityce, religii i filozofii w naszych czasach” (*Nauki Prezydentów Kościoła: Ezra Taft Benson* [2014], str. 139).

- Czego ta wypowiedź uczy o tym, jak studiowanie Księgi Mormona może chronić nas przed fałszywymi naukami? (Upewnij się, że uczniowie rozpoznali następującą zasadę: **Kiedy studiujemy Księgę Mormona i stosujemy się do jej nauki, jesteśmy umocnieni przed diabłem oraz fałszywymi naukami i koncepcjami dzisiejszych czasów**).
- Jaka korzyść płynie z poznania strategii Szatana, jeszcze zanim tak naprawdę się z nimi spotkacie?

Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos wersety: 2 Nefi 28:3–9, a reszta klasy nich poszuka fałszywych idei, które będą według słów Nefiego szeroko rozpowszechnione w naszych czasach. Możesz zachęcić uczniów, aby zaznaczyli ważne słowa i wyrażenia. Poproś uczniów, aby powiedzieli, co znaleźli, a następnie zapytaj:

- Jakie są niektóre współczesne przykłady tych fałszywych idei? (Przykłady mogą obejmować następujące kwestie: relatywizm moralny; przekonanie, że z powodu wielkiej miłości Boga do nas, nie będzie On karał za grzechy; uprzedzenia względem chrześcijan, którzy są często postrzegani jako bigoci lub fanatycy).

Aby pomóc uczniom odpowiedzieć na to pytanie, przeczytaj poniższą wypowiedź Starszego M. Russella Ballarda z Kworum Dwunastu Apostołów. Poproś uczniów, aby zwrócili uwagę na fałszywe nauki, z którymi się spotkali.

„Fałszywi prorocy i fałszywi nauczyciele to ci, którzy głoszą, że Prorok Józef Smith był dwulicowym oszustem, którzy podważają autentyczność Pierwszej Wizji. Głoszą, że Księga Mormona i inne pisma kanoniczne nie są starożytnymi kronikami pism świętych. Próbują też przedefiniować naturę Boskiej Trójcy i zaprzeczają, że Bóg dawał i nadal daje objawienia w dzisiejszych czasach swoim ustanowionym i popartym prorokom [...].

Prawdopodobnie najbardziej obciążające jest to, że zaprzeczają Zmartwychwstaniu i Zadośćuczynieniu Chrystusa, twierdząc, że żaden Bóg nie może nas zbawić. Odrzucają potrzebę Zbawiciela. Mówiąc w skrócie, owi krytycy próbują przeinterpretować doktryny Kościoła, aby odpowiadały ich własnym przyjętym z góry poglądom, a w międzyczasie zaprzeczają Chrystusowi i Jego mesjańskiej roli.

Fałszywi prorocy i fałszywi nauczyciele to również ci, którzy próbują zmienić dane przez Boga i oparte na pismach świętych doktryny, które chronią świętość małżeństwa, boską naturę rodziny oraz podstawową doktrynę moralności osobistej. Bronią przeddefiniowanej moralności, aby

usprawiedliwić stosunki pozamałżeńskie, zdradę małżeńską i związki homoseksualne" („Beware of False Prophets and False Teachers", *Ensign*, listopad 1999, str. 63–64).

Poproś uczniów, aby przestudowali fragment: 2 Nefi 28:12–15 i poszukali konsekwencji pokładania wiary w fałszywe nauki.

- Jakie są niektóre z konsekwencji uwierzenia w fałszywe nauki i idee?

Pokaż następującą wypowiedź Starszego Ulissesa Soaresa z Prezydium Siedemdziesiątych i poproś jednego z uczniów, aby przeczytał ją na głos.

„Nie możemy pozwolić sobie na zwiedzenie przez populistyczne treści, które są łatwo przyjmowane przez świat i które zaprzeczają doktrynie oraz prawdziwym zasadom ewangelii Jezusa Chrystusa. Wiele z tych światowych przekazów nie jest niczym więcej, jak próbą usprawiedliwiania grzechu przez nasze społeczeństwo" („Tak, możemy zwyciężyć i tak się stanie!", *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, str. 75).

- Co, według Starszego Soaresa, jest celem wielu popularnych przesłań, które stoją w sprzeczności z ewangelią Jezusa Chrystusa? (Pomóż uczniom dostrzec tę prawdę: **Szatan używa fałszywych nauk, aby skusić nas do popełnienia grzechu.** Możesz ich odesłać do wersetu: Alma 30:53, aby uzyskali więcej informacji na temat tej prawdy).

Podziel uczniów w klasie na trzy grupy. Zapisz na tablicy poniższe odsyłacze do pism świętych i każdej grupie przydziel jeden z nich do przestudowania: Jakub 7:1–7; Alma 1:2–6 lub Alma 30:12–18. Poproś uczniów, aby określili niektóre fałszywe nauki nauczane przez Szerema, Nehora i Korihora i zapisali je na tablicy pod odpowiednim nagłówkiem.

Szerem (Jakub 7:1–7)

Nehor (Alma 1:2–6)

Korihor (Alma 30:12–18)

- W jakich sytuacjach widzieliście, że fałszywe nauki lub idee, takie jak wymienione na tablicy, wpłynęły na członków Kościoła w dzisiejszych czasach?

Poproś uczniów, aby porównali wersety: Jakub 7:5, 8–12 i Alma 30:39–44, aby zobaczyć, co umocniło Jakuba i Almę przed fałszywymi naukami Szerema i Korihora. (*Uwaga:* Porównywanie jest umiejętnością studiowania pism świętych. Zauważanie podobieństw „pomiędzy naukami, ludźmi czy wydarzeniami może przynieść jaśniejsze rozeznanie w prawdach ewangelii" [*Nauczanie i uczenie się ewangelii: Podręcznik dla nauczycieli i przywódców seminarium i instytutu religii* (2012), str. 22]).

- Co umocniło Jakuba i Almę przed fałszywymi naukami? (Odpowiedzi powinny zawierać następujące kwestie: wcześniejsze duchowe doświadczenia,

znajomość pism świętych, wiedzę uzyskaną od Ducha Świętego oraz świadectwo o Chrystusie).

- Jakiej zasady możemy nauczyć się z reakcji Jakuba i Almy na te fałszywe nauki? (Pomóż uczniom określić tę zasadę: **Kiedy polegamy na naszych świadectwach o Chrystusie i dążymy do uzyskania przewodnictwa Ducha Świętego, możemy przewyciężyć próby naszej wiary**).
- W jaki sposób wasze świadectwo wzmocniło was w obliczu fałszywych nauk lub krytyki waszych wierzeń?

Zachęć uczniów, aby opowiedzieli, co robią, aby chronić siebie przed fałszywymi naukami, które mogą zniszczyć ich wiarę w Jezusa Chrystusa i Jego przywróconą ewangelię.

2 Nefi 26:29; 3 Nefi 18:24; 27:27

Rozpoznawanie niebezpieczeństwa wypaczania religii

Powiedz uczniom, że niektóre rodzaje duchowego niebezpieczeństwa dla Kościoła pochodzą ze strony jego członków. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetu: 2 Nefi 26:29, a klasa niech poszuka duchowych niebezpieczeństw opisanych przez Nefiego.

- Co oznacza wypaczanie religii według tego fragmentu? (Kiedy ludzie głoszą ewangelię dla osobistej sławy lub korzyści, a nie dla korzyści dzieci Bożych).
- W jaki sposób wypaczanie religii tworzy duchowe niebezpieczeństwo dla członków Kościoła?

Aby podpowiedzieć uczniom, poproś jednego z nich o przeczytanie wypowiedzi Starszego M. Russella Ballarda.

„Strzeżmy się fałszywych proroków i fałszywych nauczycieli, zarówno mężczyzn, jak i kobiet, którzy samozwańczo głoszą doktryny Kościoła, którzy dążą do rozprzestrzenienia swojej fałszywej ewangelii, by przyciągać zwolenników przez opłacane sympozja, książki i gazety, których treść podważa fundamentalne doktryny Kościoła. Strzeżcie się tych, którzy przemawiają i wydają publikacje stojące w sprzeczności z prawdziwymi prorokami Boga, którzy aktywnie nawracają ludzi z beztroskim lekceważeniem wiecznego dobra osób, które chcą zwieść” („Beware of False Prophets and False Teachers”, *Ensign*, listopad 1999, str. 63).

- Jak możecie chronić siebie i innych ludzi przed wypaczaniem religii?
- Jak możecie bronić doktryn Kościoła, kiedy inni ludzie mówią przeciwko prorokom Boga w dniach ostatnich?

Powiedz uczniom, że Zbawiciel nauczał Swoich uczniów, w jaki sposób ci, którzy Go reprezentują, powinni nauczać innych ludzi i na nich wpływać. Poproś uczniów, aby po cichu przestudowali werset: 3 Nefi 18:24 i 3 Nefi 27:27 i poszukali, czym prawdziwa służba ewangeliczna różni się od wypaczania religii.

- W jaki sposób motywacja i działania prawych nauczycieli i przywódców różni się od motywacji i działań osób winnych wypaczania religii? (Uczniowie

powinni rozpoznać następującą prawdę: **Uczniowie Jezusa Chrystusa starają się służyć i błogosławić innych poprzez zwracanie ich uwagi na Niego).**

Moroni 7:12–17; Eter 4:11–12

Odróżnianie prawdy od błędu

Poproś uczniów, aby pomyśleli o sytuacji, w której ktoś podważał lub krytykował ich przekonania religijne. Poproś jedną lub dwie osoby, by pokrótce opowiedziały o swoich doświadczeniach.

Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali wersety: Moroni 7:12–17 i Eter 4:11–12, a klasa niech śledzi tekst, szukając, w jaki sposób odróżnić, czy coś pochodzi od Pana czy od diabła.

- Czego się dowiedzieliście z tych fragmentów na temat tego, jak możemy odróżnić dobro od zła? (Upewnij się, że uczniowie rozumieją następującą zasadę: **Wszystko, co pochodzi od Boga, zachęca nas do czynienia dobra, do wiary w Jezusa Chrystusa oraz do kochania Boga i służenia Mu).**

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie następującej wypowiedzi Prezydenta Ezry Tafta Bensona:

„Chciałbym zaproponować trzy kryteria, dzięki którym nie damy się zwieść [...].

1. Co na ten temat mówią podstawowe pisma święte? [...].
2. Oto druga wskazówka: co na ten temat mają do powiedzenia Prezydenci Kościoła w dniach ostatnich — szczególnie żyjący Prezydent? [...].
3. Trzecim i ostatecznym kryterium jest Duch Święty — to kryterium Ducha. To kryterium może być w pełni efektywne jedynie w sytuacji, gdy kanały komunikacji z Bogiem są czyste, przepojone cnotą i niezaśmiecone grzechem” (w: Conference Report, październik 1963, str. 16–17).

Na zakończenie poproś uczniów, aby zastanowili się, w jaki sposób mogą lepiej korzystać z pism świętych, słów proroków i podszeptów Ducha Świętego, aby rozpoznać fałszywe nauki i nie dać się zwieść. Możesz zachęcić ich, aby dokładniej przestudiowali rozdziały: Jakub 7, Alma 1 i Alma 30 i zastanowili się, jak te rozdziały mogą pomóc im lepiej odróżniać prawdę od błędu.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 2 Nefi 26:29; 28:3–9, 12–15; Jakub 7:1–12; Alma 1:2–6; 30:12–18, 39–44; 3 Nefi 18:24; 27:27; Eter 4:11–12; Moroni 7:12–17; Józef Smith — Mateusz 1:22.
- Neil L. Andersen, „Duchowe wichry”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2014, str. 18–21.

LEKCJA 12

Potrzeba ponownych duchowych narodzin

Wprowadzenie

Z Księgi Mormona dowiadujemy się, że „naturalny człowiek [...] jest wrogiem Boga” (Mosjasz 3:19). Podczas tej lekcji uczniowie dowiedzą się, że dzięki pokucie i wierze w Jezusa Chrystusa możemy przewyciężyć naturalnego człowieka,

„ponownie się narodzić” i doświadczyć wielkiej przemiany serca. Ta przemiana jest konieczna, aby wejść do królestwa Bożego.

Dodatkowe źródła

- David A. Bednar, „Zadośćuczynienie i podróż w doczesności”, *Liahona*, kwiecień 2012, str. 12–19.
- D. Todd Christofferson, „Narodzić się ponownie”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2008, str. 76–79.

Propozycje dotyczące nauczania

Mosjasz 3:19; 16:2–5; Alma 41:10–11

Odsunięcie naturalnego człowieka

Zapisz na tablicy poniższą wypowiedź Prezydenta Ezry Tafta Bensona (1899–1994), cytowaną w: „To ‘the Rising Generation’”, *New Era*, czerwiec 1986, str. 5:

„Nie można czynić zła i czuć się dobrze. To niemożliwe!” (Prezydent Ezra Taft Benson).

- Dlaczego jest niemożliwe, by być szczęśliwym, kiedy dokonuje się złych wyborów?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: Alma 41:10–11, a reszta klasy niech poszuka konsekwencji niegodziwości. (Podkreśl następującą prawdę: **Czynienie zła nigdy nie było szczęściem**).

- Jakie są niektóre z oszustw Szatana, których używa, aby przekonać nas, że łamanie przykazań prowadzi do szczęścia?
- Co to znaczy, według wersetu 11., być w „naturalnym [...] stanie”? (Być w „przyziemnym stanie”, „w otchłani goryczy” i „[żyć] na tym świecie bez Boga”).
- W jaki sposób wersety: Alma 41:10–11 pomagają wyjaśnić, dlaczego grzeszność nie może prowadzić do szczęścia? (Jest ona przeciwna naturze Boga, a „[natura] Boga” jest „[istotą] szczęścia”).

Przypomnij uczniom, że my wszyscy odziedziczyliśmy skutki Upadku Adama. Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos wersety: Mosjasz 16:2–5, a reszta klasy niech znajdzie słowa i wyrażenia, które opisują upadły stan ludzkości.

- Jakich słów i wyrażeń użył Abinadi, aby opisać upadły stan ludzkości?
- Jakie jest znaczenie wyrażenia „upierać się” z wersetu 5.? (*Uwaga:* Rozpoznawanie kluczowych słów jest ważną umiejętnością podczas studiowania pism świętych, którą możesz tu podkreślić).
- Dzięki czemu możemy być odkupieni od naszego grzesznego i upadłego stanu?

Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali werset: Mosjasz 3:19 i dowiedzieli się, w jaki sposób możemy przewyciężyć nasz upadły stan.

- Co to znaczy „[podać] się wpływowi Świętego Ducha”?
- Co musimy zrobić, aby „[odsunąć to], co jest w [nas] naturalne”? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą zasadę: **Kiedy postępujemy zgodnie z podszeptami Ducha Świętego i chcemy korzystać z mocy Zadośćuczynienia, możemy odsunąć od siebie naturalnego człowieka**).

Poproś uczniów, aby zastanowili się, jaki widzieli dowód na to, że Zbawiciel może zmienić nas w o wiele lepszych ludzi, niż sami bylibyśmy w stanie to zrobić. Niech kilkoro uczniów podzieli się swoimi przemyśleniami.

Poproś uczniów, aby po cichu odpowiedzieli na następujące pytania:

- Co możecie zrobić, aby bardziej poddać się „wpływowi Ducha Świętego”?
- Jakie cechy dziecka wymienione we fragmencie: Mosjasz 3:19 musicie najbardziej w sobie rozwinąć?

Mosjasz 5:1–5, 7–8; 27:24–26

Ponownie się narodzić

Poproś uczniów, aby wymienili imiona ludzi z Księgi Mormona, którzy doświadczyli przemiany ich charakteru dzięki Zadośćuczynieniu Jezusa Chrystusa.

Przypomnij im, że Alma Młodszy i synowie Mosjasza przez pewien czas byli jednymi z niewierzących w Zarahemli, którzy prześladowali członków Kościoła (zob. Mosjasz 27:8). Po tym, jak spotkali anioła, Alma był bez sił i nie mógł mówić. Po trzech dniach siły Almy powróciły i świadczył on o cudownej przemianie, która się w nim dokonała (zob. Mosjasz 27:11–24).

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: Mosjasz 27:24–26, a reszta klasy niech zwróci uwagę, jak Alma opisał tę cudowną przemianę.

- Jakie słowa i wyrażenia z tych wersetów pomagają zdefiniować, co to znaczy ponownie się narodzić?
- W jaki sposób werset 26. wyjaśnia, dlaczego musimy ponownie się narodzić? (Upewnij się, że uczniowie rozumieją następującą prawdę: **Jedynie jako nowe stworzenie w Chrystusie możemy odziedziczyć królestwo Boże**).

Aby wyjaśnić uczniom, co się dzieje, kiedy ponownie duchowo się rodzimy, poproś jednego z nich o przeczytanie na głos wersetów: Mosjasz 5:1–5, 8. Poproś klasę, by

poszukała słów i wyrażen wskazujących, że lud króla Beniamina doświadczył ponownych duchowych narodzin.

- Jakie znaleźliście dowody na to, że lud króla Beniamina doświadczył duchowej przemiany? (Odpowiedzi powinny zawierać następujące kwestie: nie mieli więcej pragnienia czynienia zła, pragnęli ciągle czynić dobro, ich umysły zostały oświecone, a oni napelnieni radością i chcieli zawierać przymierza z Panem).
- Co jest wymagane, zgodnie z wersetami 2. i 4., aby zaznać „wielkiej przemiany serca”? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą zasadę: **Kiedy wykazujemy się wiarą w Jezusa Chrystusa i przyjmujemy Ducha Świętego, możemy doświadczyć wielkiej przemiany serca**).

Pokaż poniższą wypowiedź Starszego Davida A. Bednara z Kworum Dwunastu Apostołów. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie jej na głos, a klasa niech zwróci uwagę na to, w jaki sposób Starszy Bednar opisał wielką przemianę serca.

„Proszę zauważyć, że nawrócenie opisane w [...] wersetach: [Mosjasz 5] jest wielkie, nie małe — są to ponowne duchowe narodziny i fundamentalna przemiana tego, co czujemy i czego pragniemy, co myślimy i czynimy oraz kim jesteśmy. Zaprawdę, istota ewangelii Jezusa Chrystusa pociąga za sobą fundamentalną i trwałą przemianę samej naszej natury, co jest możliwe dzięki temu, że będziemy polegać na [zasługach], miłosierdziu i łasce Świętego Mesjasza’ (2 Nefi 2:8)” („Musicie się na nowo narodzić”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2007, str. 20).

- Co zwraca waszą uwagę w opisie wielkiej przemiany serca przedstawionej przez Starszego Bednara?

Poproś uczniów, aby przedyskutowali, co mogą zrobić, aby nadal doświadczać wielkiej przemiany serca.

Poproś ich, aby przeczytali po cichu werset: Mosjasz 5:7 i poszukali, w jaki sposób zmienia się nasz związek z Jezusem Chrystusem, kiedy rodzimy się na nowo.

- W jaki sposób stajemy się dziećmi Jezusa Chrystusa?

Poproś uczniów, aby zastanowili się nad ważnością stania się „dziećmi Chrystusa” i poproś ich, aby opowiedzieli, w jaki sposób powinno to nas motywować, kiedy chcemy się ponownie narodzić.

Alma 5:14, 26–27; Eter 12:27

Ponowne duchowe narodziny wymagają czasu i wysiłku

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos poniższej wypowiedzi Starszego D. Todda Christoffersona z Kworum Dwunastu Apostołów, a klasa niech słucha, by dowiedzieć się, jak opisuje on proces przemiany serca:

„Możecie zapytać: Dlaczego ta wielka przemiana w moim przypadku nie dzieje się szybciej? Powinniście pamiętać, że niezwykle przykłady ludu króla Beniamina, Almy i innych postaci z pism świętych są właśnie takie — niezwykle i nietypowe. W przypadku większości z nas przemiany są stopniowe i pojawiają się z czasem. Ponowne narodziny, w przeciwieństwie do narodzin fizycznych, to bardziej proces niż pojedyncze wydarzenie. A angażowanie się w ten proces jest głównym celem życia doczesnego.

W tym samym czasie nie usprawiedliwiamy się wysiłkiem podejmowanym od czasu do czasu. Nie zadowalamy się tym, że zachowujemy tylko pewną skłonność do czynienia zła. Godnie przyjmujemy sakrament w każdą niedzielę i korzystamy z Ducha Świętego, aby wypełnić z nas ostatnie resztki nieczystości. Świadczyć, że w miarę, jak będziecie postępowali ścieżką duchowego ponownego narodzenia się, zadość czyniąca łaska Jezusa Chrystusa zabierze wasze grzechy i skazy, jakie w was po nich zostały, pokusy stracą swą atrakcyjność, a poprzez Chrystusa staniecie się święci, tak jak On i nasz Ojciec są święci” („Narodzić się ponownie”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2008, str. 78).

- Dlaczego, według Starszego Christoffersona, ponowne narodziny to bardziej proces niż jednorazowe wydarzenie?
- W jaki sposób proces ponownych duchowych narodzin pomaga nam stać się uświęconymi, jak Ojciec Niebieski i Jego Syn, Jezus Chrystus? (Pomóż uczniom dostrzec tę prawdę: **Dzięki łasce Jezusa Chrystusa możemy uzyskać wybaczenie i otrzymać pomoc, by nadal zmierzać ścieżką ponownych duchowych narodzin**).

Aby pomóc uczniom w lepszym zrozumieniu znaczenia słowa *łaska*, zastanów się nad podaniem definicji z Bible Dictionary [Słownik biblijny]:

„Dzięki łasce Pana i poprzez wiarę w Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa oraz odpokutowanie za grzechy ludzie otrzymują siłę i wsparcie, by czynić dobrze, do czego nie byliby zdolni, gdyby byli pozostawieni sami sobie. Owa łaska jest mocą, która umożliwia mężczyznom i kobietom życie wieczne oraz wyniesienie, jeśli zrobią wszystko, co w ich mocy” (Bible Dictionary, „Grace”).

Poproś uczniów o przeczytanie po cichu wersetów: Alma 5:14, 26–27 i poszukanie, czego nauczał Alma tych, którzy już rozpoczęli proces ponownych duchowych narodzin i doświadczyli przemiany serca. Poproś uczniów, aby rozważyli, jak by odpowiedzieli na pytania Almy.

- Co, według wersetu 27., musimy zrobić, aby doświadczyć przemiany serca? (Musimy postępować nienagannie przed Bogiem, być pokorni i dążyć do uzyskania wybaczenia naszych grzechów).
- Jak myślicie, dlaczego Alma nauczał, że pokora to ważna część zachowania przemiany serca?

Powiedz uczniom, że Pan nauczał Etera, dlaczego moc pokory jest tak ważna, kiedy dążymy do przemiany serca. Przypomnij uczniom, że zasady z pism świętych często zawierają słowa: *jeśli* i *to*, a następnie poproś, aby po cichu przejrzyli werset: Eter 12:27 i poszukali zasady zapisanej jako warunek „*jeśli-to*”. Omów poniższe zasady, kiedy uczniowie je rozpoznają: **Jeśli przychodzimy do Jezusa Chrystusa,**

to On pokazuje nam nasze słabości. Jeśli korzycmy się i mamy wiarę w Pana, to On sprawia, że słabości stają się naszymi mocnymi stronami.

- Jak myślicie, dlaczego jest to ważne, abyśmy uświadomili sobie naszą słabość?
- Jak myślicie, co oznacza wyrażenie: „wystarczy mej łaski dla wszystkich, którzy się przede mną ukorzą”?

Pokaż poniższą wypowiedź Starszego Bruce’a C. Hafena, Siedemdziesiątego, i poproś jednego z uczniów, aby przeczytał ją na głos:

„Jeśli macie w życiu problemy, nie zakładajcie, że jest z wami coś nie w porządku. Zmaganie się z nimi jest sednem celu życia. Kiedy zbliżamy się do Boga, On ukazuje nam nasze słabości, a dzięki temu stajemy się mądrzejsi i silniejsi. Jeśli zauważacie w sobie coraz więcej słabości, może to po prostu oznaczać, że zbliżacie się do Boga, a nie że się od Niego oddalacie” („Zadośćuczynienie: wszystko za wszystko”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2004, str. 97).

- Co możemy zrobić, aby uniknąć rozczarowania sobą, kiedy dostrzegamy własne słabości?

Podziel się swoim świadectwem, że łaska Jezusa Chrystusa pomoże nam przezwyciężyć nasze słabości, kiedy będziemy dążyć do ponownych duchowych narodzin.

Materiały do studiowania dla uczniów

- Mosjasz 3:19; 5:1–5, 7–8; 16:2–5; 27:24–26; Alma 5:14, 26–27; 41:10–11; Eter 12:27.
- David A. Bednar, „Zadośćuczynienie i podróż w doczesności”, *Liahona*, kwiecień 2012, str. 12–19.

LEKCJA 13

Przymierze chrztu, sabat i sakrament

Wprowadzenie

Poprzez obrzęd chrztu naśladowcy Jezusa Chrystusa zawierają przymierze, że wezmą na siebie Jego imię. Podczas tej lekcji uczniowie dowiedzą się, że Księga Mormona uczy, iż członkowie Kościoła Chrystusa gromadzą się razem w dzień

sabatu i cieszą się świętym przywilejem przyjmowania sakramentu. Kiedy przyjmujemy sakrament, odnawiamy przymierza chrztu i zapraszamy Ducha Świętego, aby z nami był.

Dodatkowe źródła

- L. Tom Perry, „Sabat i sakrament”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2011, str. 6–9.
- Russell M. Nelson, „Sabat jest rozkoszą”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, 129–132.
- Dallin H. Oaks, „Spotkanie sakramentalne i sakrament”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2008, str. 17–20.

Propozycje dotyczące nauczania

Mosjasz 18:8–10; 25:23–24

Wziąć na siebie imię Chrystusa

Poproś kilkoro uczniów, aby opisali coś znamiennego, co pamiętają ze swojego chrztu — na przykład: nabożeństwo chrztu, sam obrzęd albo przemyślenia i uczucia, jakie im towarzyszyły. Następnie daj uczniom chwilę na zastanowienie się, jak się czuli, kiedy dochowywali przymierzy chrztu.

Przypomnij uczniom, że Alma nauczał na temat przymierza chrztu u Wód Mormon, a następnie poproś jednego z nich o przeczytanie na głos wersetów: Mosjasz 18:8–10. Pozostali niech śledzą tekst i odszukają, co obiecujemy, kiedy przyjmujemy chrzest.

Zapisz na tablicy następujący fragment zdania:

Kiedy przyjmujemy chrzest, zawieramy przymierze, że...

- Co zobowiązujemy się robić w przymierzu, kiedy jesteśmy chrzczeni? (Kiedy uczniowie będą udzielać odpowiedzi, wypisuj je na tablicy, aby uzupełnić zdanie z doktryną: **Kiedy przyjmujemy chrzest, zawieramy przymierze, że będziemy nosić brzemiona jeden drugiego, świadczyć o Bogu, służyć Jemu i przestrzegać Jego przykazań**).

Pomóż uczniom zrozumieć kontekst następnego fragmentu, wyjaśniając, że po tym, jak Alma i jego lud połączyli się z wierzącymi w Zarahemli, Alma założył wiele

kongregacji wierzących. Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos fragment: Mosjasz 25:23–24, a pozostali niech poszukają dodatkowych spostrzeżeń na temat naszego przymierza chrztu. Gdy uczniowie omówią to, co znaleźli, zapytaj:

- Czym pobłogosławieni zostali ludzie w wyniku przyjęcia chrztu i przyłączenia się do Kościoła Boga? (Pomóż uczniom dostrzec następującą zasadę: **Gdy bierzemy na siebie imię Jezusa Chrystusa i żyjemy godnie, Pan przelewa na nas Swojego Ducha**).
- W jaki sposób wasze życie zmieniło się dzięki wylaniu na was Ducha Pana, jeśli żyjecie zgodnie z przymierzem chrztu?

Poproś uczniów, aby zastanowili się, w jaki sposób ich przymierza chrztu mogą wzmacniać ich zobowiązanie, że będą naśladowcami Jezusa Chrystusa podczas podejmowania decyzji i podczas działania.

II Ks. Mojżeszowa 31:13, 16–17; Mosjasz 18:17, 23–25; Moroni 6:4–6

Oddawanie czci w dzień sabatu

Wyjaśnij, że Księga Mormona pokazuje, w jaki sposób członkowie Kościoła Chrystusa mają dochowywać przymierza chrztu.

Połówce uczniów przydziel do przestudiowania fragment: Mosjasz 18:17, 23–25, a drugiej połowie: Moroni 6:4–6. Zaproponuj uczniom zaznaczenie słowa lub wyrażenia, które opisują praktyki oddawania czci, jakim oddawali się naśladowcy Chrystusa. Następnie poproś ich, aby opowiedzieli o tym, co znaleźli.

- Z jakich powodów członkowie często się gromadzili? (Uczniowie powinni określić następujące prawdy: **Kiedy stajemy się członkami Kościoła Chrystusa, dane nam jest przykazanie, by zachowywać dzień sabatu i go święcić. Jako członkowie Kościoła mamy spotykać się często, aby być odżywiani dobrym słowem Bożym, pościć, modlić się, wzmacniać się nawzajem i przyjmować sakrament**).

Przeczytaj poniższą wypowiedź Starszego Jeffreya R. Hollanda z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Większość ludzi nie przychodzi do kościoła, żeby poznać kilka nowych faktów z ewangelii ani żeby zobaczyć starych znajomych, chociaż to wszystko jest ważne. Przychodzą, ponieważ pragną przeżyć coś duchowego. Pragną pokoju. Pragną, aby ich wiara została umocniona, a nadzieja odnowiona. W skrócie, pragną być nakarmieni dobrym słowem Bożym, wzmocnieni mocą z niebios” („A Teacher Come from God”, *Ensign*, maj 1998, str. 26).

- W jaki sposób gromadzenie się z członkami Kościoła w dzień sabatu pomaga wam czuć się „[wzmocnionymi] mocą z niebios”?
- Co robicie w Kościele, aby zbliżyć się do Ojca Niebieskiego i Jezusa Chrystusa i we właściwy sposób oddawać Im cześć?

Aby wyjaśnić uczniom, dlaczego członkom Kościoła nakazano przestrzegać dnia sabatu i go święcić, poproś, aby przeczytali II Ks. Mojżeszową 31:13, 16–17 i zapisali ten odsyłacz obok wersetu: Mosjasz 18:23.

- Co to znaczy, że sabat jest „znakiem” pomiędzy nami a Panem?

Przeczytaj następującą wypowiedź Prezydenta Russella M. Nelsona z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Jak mamy *święcić* dzień sabatu? W młodości studiowałem sporządzone przez innych ludzi listy rzeczy, które można robić i których *nie* można robić w sabat. Dopiero później dowiedziałem się z pism świętych, że moje zachowanie i postawa wobec sabatu stanowiły *znak* między mną a Ojcem w Niebie. Kiedy to pojąłem, niepotrzebne mi już były żadne listy. Kiedy stawałem przed decyzją, czy jakieś zajęcia były właściwe w dniu sabatu, po prostu zadawałem sobie pytanie: 'Jaki *komunikat* pragnę wysłać Bogu?'. To pytanie sprawiło, że moje wybory dotyczące sabatu stały się jasne jak słońce" („Sabat jest rozkoszą”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, str. 130).

- W jaki sposób zadawanie sobie pytania: „Jaki *komunikat* pragnę wysłać Bogu?”, pomaga nam w dokonaniu lepszych wyborów dotyczących tego, co robić w dzień sabatu?
- Jak myślicie, w jaki sposób wasze wysiłki związane ze święceniem dnia sabatu wpływają na pozostałe dni tygodnia?

Poproś uczniów, aby ocenili własne wysiłki związane z zachowywaniem świętości sabatu. Poproś ich, aby zastanowili się, czy ich myśli i działania pokazują, że szczerze oddają tego dnia cześć Ojcu. Poproś uczniów, aby wyznaczyli sobie konkretny cel związany z oddawaniem czci w dzień sabatu.

3 Nefi 18:1–11; 20:3–9; Moroni 4:3; 5:2

Przyjmowanie sakramentu

Napisz na tablicy poniższą wypowiedź Starszego L. Toma Perry’ego (1922–2015) z Kworum Dwunastu Apostołów (z: „Teraz, kiedy przyjmujemy sakrament”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2006, str. 39):

„Przyjmowanie sakramentu zapewnia nam *święte chwile* w *świętym miejscu*”
(Starszy L. Tom Perry).

- W jaki sposób pojęcia „*święte chwile*” i „*święte miejsce*” mogą wpływać na nasze myśli i działania, kiedy przyjmujemy sakrament?

Przypomnij uczniom, że zmartwychwstały Jezus Chrystus ustanowił sakrament wśród Nefitów, kiedy ukazał im się w kraju Obfitość. Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos wersety: 3 Nefi 18:1–11, a reszta klasy niech poszuka, czego nauczał Zbawiciel na temat celu sakramentu.

- Jakiej zasady nauczał Zbawiciel na temat celu sakramentu? (Kiedy uczniowie będą odpowiadać, napisz na tablicy poniższą zasadę: **Kiedy przyjmujemy sakrament i zawsze pamiętamy o Jezusie Chrystusie, będziemy mieć z sobą Jego Ducha**).
- Co możecie zrobić, aby zawsze pamiętać o Zbawicielu podczas przyjmowania sakramentu i przez resztę tygodnia?

Przypomnij uczniom, że Moroni zapisał słowa, których używają naśladowcy Jezusa Chrystusa, kiedy błogosławią sakrament. Zastanów się nad poproszeniem uczniów o przejrzanie modlitw sakramentalnych znajdujących się w wersetach: Moroni 4:3 i 5:2 i podkreślenie wyrażen, które odnoszą się do zasady zapisanej na tablicy.

- Co może się stać, jeśli nie uda nam się „zawsze o Nim pamiętać”? (Moroni 4:3; 5:2).

Przypomnij uczniom, że kiedy Jezus odwiedził Nefitów w dzień po tym, jak ustanowił sakrament, ponownie dokonał dla nich tego obrzędu. Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos fragment: 3 Nefi 20:3–9. Poproś klasę, aby poszukała dodatkowych błogosławieństw, które wynikają z przyjmowania sakramentu.

- Co to znaczy, że nasze dusze „[będą nasycone] i nigdy nie [będą głodne] ani [spragnione]”?
- W jaki sposób przyjmowanie sakramentu zaspokaja wasz duchowy głód i pragnienie?
- W jaki sposób przyjmowanie sakramentu w pokorze i z wdzięcznością może pomóc nam lepiej pamiętać o Zbawicielu przez resztę tygodnia?

Zachęć uczniów, aby zastanowili się nad swym zachowaniem podczas nabożeństwa sakramentalnego, kiedy jeden z nich będzie czytał poniższą wypowiedź Starszego Dallina H. Oaksa:

„Podczas spotkania sakramentalnego — a szczególnie w czasie samego sakramentu — powinniśmy skupić się na czczeniu i powstrzymać się od innych zajęć, zwłaszcza tych, które w jakiś sposób mogą przeszkadzać w oddawaniu czci innym [...]. Spotkanie sakramentalne to nie czas na czytanie książek czy czasopism. Młodzieży, to nie czas cichych rozmów przez telefony komórkowe czy wysyłania SMS-ów do osób w innych miejscach. Kiedy uczestniczymy w sakramencie, zawieramy święte przymierze, że będziemy zawsze pamiętać Zbawiciela. Jak smutno widzieć osoby najwyraźniej naruszające to przymierze na tym samym spotkaniu, na którym je zawarły” („Spotkanie sakramentalne i sakrament”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2008, str. 18–19).

Kiedy zastanawiasz się nad potrzebami uczniów i podszeptami Ducha, możesz przeczytać z nimi Ew. Marka 14:37 i zwrócić uwagę na zastosowanie tego wersetu do naszej sytuacji, aby odłożyć na bok wszystko to, co nas rozprasza, i każdego tygodnia podczas spotkania sakramentalnego kierować całą naszą uwagę na Pana.

Poproś uczniów, aby zastanowili się, co mogą zrobić, aby mieć świętsze doświadczenia, kiedy przyjmują sakrament. Zapytaj, czy ktoś z nich chciałby złożyć

świadczenie o ważności dnia sabatu i sakramentu. Podziel się swoim świadectwem, że Pan będzie nas błogosławić Swym Duchem, kiedy będziemy szanowali nasze przymierza chrztu i starali się zawsze o Nim pamiętać.

Materiały do studiowania dla uczniów

- II Ks. Mojżeszowa 31:13, 16–17; Mosjasz 18:8–10, 23; 25:23–24; 3 Nefi 18:1–11; 20:3–9; Moroni 4:3; 5:2; 6:4–6.
- Russell M. Nelson, „Sabat jest rozkoszą”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, 129–132.

LEKCJA 14

Boża moc wybawienia

Wprowadzenie

Księga Mormona zawiera wiele zapisów o tym, jak poszczególne osoby i całe społeczności popadały w pewne rodzaje niewoli. Wiele z tych relacji pokazuje, że Jezus Chrystus jest Wielkim Wybawicielem i źródłem pomocy, kiedy

ucieczka bądź ratunek wydają się niemożliwe. Kiedy zbliżamy się do Pana poprzez pokutę, pokorę i modlitwę, jesteśmy bardziej przygotowani pod względem duchowym do tego, by wołać do Boga i skorzystać z Jego mocy wybawienia.

Dodatkowe źródła

- L. Tom Perry, „Moc wybawienia”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2012, str. 94–97.
- Dallin H. Oaks, „On uzdrawia obciążonych”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2006, str. 6–9.
- David A. Bednar, „Znoście swe trudy z łatwością”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2014, str. 87–90.

Propozycje dotyczące nauczania

1 Nefi 1:20; Alma 36:1–3, 27–29

Bóg ma moc wybawienia

Poproś uczniów, aby zastanowili się, kiedy byli pod wrażeniem odwagi i siły kogoś, kto zmierzył się w wielkimi wyzwaniem lub trudnościami. Niech pokrótce opowiedzą o tym, co zaobserwowali.

Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali werset: 1 Nefi 1:1 i poszukali, co powiedział Nefi na temat trudności, jakich doświadczył w życiu.

- W jaki sposób Nefi podsumował swoje uczucia po tym, jak miał „wiele ciężkich doświadczeń”?
- Jak myślicie, dlaczego ktoś może uważać, że „Pan błogosławił [go] wielce”, nawet kiedy stawia czoła wyzwaniom lub trudnościom?

Powiedz uczniom, aby przy wersecie: 1 Nefi 1:1 zapisali odsyłacz: 1 Nefi 1:20 i poszukali jednego powodu, dla którego Nefi napisał, że „Pan błogosławił [go] wielce”.

- Jaka zasada zawarta w tym wersecie może pomóc komuś poczuć nadzieję w obliczu wyzwań i trudności? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą zasadę: **Kiedy wykazujemy się wiarą w Jezusa Chrystusa, możemy doświadczyć miłosierdzia Bożego i wybawienia**).

Wyjaśnij, że wyrażenie: „Ale ja, Nefi, wykażę wam” sugeruje, że Nefi zamierzał podać przykłady Bożej mocy wybawienia. Poproś uczniów, aby przejrzyli rozdziały: 1 Nefi 1–8 oraz 16–18 i poszukali przykładów z życia Nefiego, które ilustrują Bożą moc wybawienia. Niech uczniowie pokrótce podadzą przykłady, jakie znaleźli. Jeśli mają problem ze znalezieniem ich, możesz wskazać im jeden lub kilka z

poniższych fragmentów: 1 Nefi 3:23–31; 4:1–18; 7:16–19; 8:7–12; 16:10, 18–31, 36–39; 17:48–55 i 18:1–3, 11–21.

Przeczytaj na głos poniższą wypowiedź Starszego L. Toma Perry’ego (1922–2015) z Kworum Dwunastu Apostołów:

2012, str. 94).

„Wiele historii w Księdze Mormona mówi o wyratowaniu. Lehi wyruszył wraz z rodziną na pustynię, aby wyratować się przed zniszczeniem Jerozolimy. O ratunek chodzi w historii Jeredów i w historii Mulekitów. Alma Młodszy został wyratowany od grzechu. Młodzi wojownicy Helamana zostali wyratowani w czasie bitwy. Nefi i Lehi zostali uwolnieni z więzienia. Motyw ratowania przewija się przez całą Księgę Mormona” („Moc wybawienia”, *Ensign* lub *Liahona*, maj

Podając przykład duchowego wybawienia, wyjaśnij, że Alma opisał synowi Helamanowi swoje wybawienie od grzechu. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: Alma 36:1–3, a drugiego: Alma 36:27–29 (zauważ, że wersety: Alma 5:1–12 zawierają podobną radę). Reszta klasy niech śledzi tekst i poszuka czegoś, co pomoże osobie zmagającej się z nieszczęściem lub trudnościami.

- Co znaleźliście w tych fragmentach, co może pomóc komuś zmagającemu się z trudnościami natury fizycznej bądź duchowej?
- Z jakiego rodzaju fizyczną lub duchową niewolą spotykają się ludzie w dzisiejszych czasach? (Przykłady mogą obejmować: słabe zdrowie, uzależnienie od narkotyków i pornografii, ubóstwo, molestowanie, dyskryminację, grzech, niewiarę i bunt).

Pokaż i przeczytaj poniższą wypowiedź Starszego Jeffrey’ego R. Hollanda z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Czy zmagasz się z demonem uzależnienia — od nikotyny, narkotyków, hazardu czy też siejącej spustoszenie współczesnej plagi — pornografii? Czy twoje małżeństwo przechodzi kryzys czy dziecku grozi niebezpieczeństwo? Czy masz problem z tożsamością płciową lub brak ci poczucia własnej wartości? Czy ty — lub ktoś, kogo znasz — zмага się z chorobą, depresją lub śmiercią? Niezależnie od tego, jakie inne kroki będziecie musieli podjąć, aby rozwiązać te problemy, *najpierw* przyjdźcie do ewangelii Chrystusa. Ufajcie obietnicom niebios. W świadectwie Almy zawiera się moje świadectwo: ‘Wiem, że kto zaufa Bogu, otrzyma pomoc w swych trudnościach, kłopotach i cierpieniach i zostanie podniesiony ostatniego dnia’ [Alma 36:3]” („Rzeczy wymagające naprawy”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2006, str. 70).

- Co, według Starszego Hollanda, pomoże nam zacząć rozwiewać nasze obawy i rozwiązywać problemy?

1 Nefi 6:4; Mosjasz 21:2–5, 14–16; 23:23–24; 24:13–15, 21; Alma 34:9; Helaman 5:9

Jezus Chrystus jest źródłem wybawienia

Zachęć uczniów, aby opisali różne powody, dla których autor może mieć motywację do napisania książki. (Na przykład, autor może chcieć opowiedzieć historię, podzielić się swą specjalistyczną wiedzą na jakiś temat lub zarobić na życie). Kiedy kilkoro uczniów podzieli się z klasą swoimi pomysłami, powiedz, aby po cichu przeczytali werset: 1 Nefi 6:4 i poszukali jednego z powodów, dla których Nefi odczuwał motywację do pisania.

- Co, według słów proroka Nefiego, było jego celem w prowadzeniu kroniki? (Pragnął przekonać ludzi, aby przyszli do Boga i byli zbawieni).

Złóż uczniom świadectwo, że Boża moc zbawienia jest mocą wybawienia.

Przepisz na tablicy poniższy tekst i wyjaśnij uczniom, że te fragmenty opisują ludzi, którzy potrzebowali wybawienia:

<i>Lud Limhiego</i>	<i>Lud Almy</i>	<i>Wszyscy ludzie</i>
<i>Mosjasz 21:2–5, 14–16</i>	<i>Mosjasz 23:23–24; 24:21</i>	<i>Alma 34:9; Helaman 5:9</i>

Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali fragmenty wypisane na tablicy i poszukali, czego każdy z nich uczy na temat źródła wybawienia w obliczu wyzwań i trudności.

- Czego uczy się z tych fragmentów o źródle wybawienia? (Gdy uczniowie odpowiedzą, przedstaw im następującą doktrynę: **Jezus Chrystus ma moc wybawienia nas od naszego utraconego i upadłego stanu oraz od innych wyzwań życia doczesnego**).

Pokaż następującą wypowiedź Prezydenta Henry’ego B. Eyringa z Pierwszego Prezydium i poproś któregoś z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Chciałbym złożyć świadectwo o Bożej mocy wybawienia. W jakimś momencie naszego życia my wszyscy będziemy potrzebowali tej mocy. Każda żyjąca osoba przechodzi pewien sprawdzian [...]. Dwie rzeczy będą takie same w przypadku nas wszystkich. Są one częścią planu życia doczesnego.

Po pierwsze, czasami te sprawdziany nadwyrężą nas na tyle, że będziemy potrzebowali pomocy przekraczającej nasze własne siły. A po drugie, Bóg w Swej dobroci i mądrości udostępnił nam moc wybawienia” („The Power of Deliverance” [uroczyste spotkanie na Uniwersytecie Brigham Younga, 15 stycznia 2008], str. 1; adres internetowy: speeches.byu.edu).

- W jakiej sytuacji uzyskaliście w trudnych czasach „[pomoc przekraczającą wasze] własne siły”?

Jeśli czas na to pozwala, możesz przytoczyć opowieść o ludzie Almy z wersetów: Mosjasz 24:13–15, aby zilustrować ideę, że wybawienie ze strony Boga nie zawsze oznacza, że nasze brzemiona zostaną usunięte. Bóg często wybawia nas, wzmacniając nas, byśmy mogli nieść swe brzemiona. Cierpliwość i wytrwałość potrzebne są w takich sytuacjach, jak trwające całe życie problemy zdrowotne. Wybawienie przychodzi na sposób Boga i w Jego czasie.

Mosjasz 7:33; 29:20; Alma 58:10–11; 3 Nefi 4:33

Dostęp do mocy wybawienia

Złóż świadectwo, że dla każdego z nas jest nadzieja, kiedy znajdziemy się w okolicznościach, z których ucieczka czy ratunek wydają się niemożliwe. Przypomnij uczniom, że pisma święte zawierają wskazówki na temat tego, jak uzyskać dostęp do mocy wybawienia, jaką ma Zbawiciel.

Napisz na tablicy poniższe odnośniki. (Nie zapisuj informacji podanych w nawiasach, gdyż są przeznaczone tylko dla nauczyciela). Poproś uczniów, aby przeczytali każdy fragment i poszukali działań, które pomogą nam mieć dostęp do mocy wybawienia posiadanej przez Zbawiciela.

Mosjasz 7:33 (Zwrócić się do Pana całym sercem, ufać Mu, służyć Mu z całą gorliwością)

Mosjasz 29:20 (Ukorzyć się, wołać usilnie do Boga)

Alma 58:10–11 (Modlić się z całego serca, mieć nadzieję na ocalenie)

3 Nefi 4:33 (Odpokutować, ukorzyć się)

Gdy minie wyznaczony czas, poproś uczniów, aby podali i omówili wszystkie działania, jakie znaleźli, a ty zapisuj ich odpowiedzi na tablicy. Podkreśl następującą zasadę: **Kiedy zwracamy się do Boga całym sercem i modlimy się o Jego pomoc, mając ducha pokuty i pokorę, możemy mieć dostęp do Jego mocy wybawienia.**

Pokaż poniższą wypowiedź Prezydenta Henry'ego B. Eyringa

„Pan zawsze chce nas doprowadzić do wybawienia poprzez to, że będziemy stawać się coraz bardziej prawi. To wymaga pokuty. I wymaga też pokory. Tak więc droga ku wybawieniu zawsze wiedzie przez pokorę, aby Pan mógł nas prowadzić Swą ręką tam, gdzie chce nas poprowadzić poprzez kłopoty i do uświęcenia” („The Power of Deliverance” [uroczyste spotkanie na Uniwersytecie Brigham Younga, 15 stycznia 2008], str. 4; adres internetowy:

speeches.byu.edu).

- W jaki sposób pokuta, pokora i modlitwa pomagają nam w uzyskaniu dostępu do Pańskiej mocy wybawienia?

- Kiedy wy lub ktoś, kogo znacie, zwróciliście do Pana po wybawienie i uzyskaliście je? W jaki sposób to doświadczenie zwiększyło wasze zaufanie do Jezusa Chrystusa?

Zachęć uczniów, aby zastanowili się, kiedy doświadczyli Pańskiej mocy wybawienia w swoim życiu? Zachęć ich, aby notowali swoje doświadczenia, aby mogli je przywołać w przyszłości. Zastanów się nad poproszeniem uczniów, aby podzielili się swoimi doświadczeniami, jeśli nie są one zbyt święte lub osobiste.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 1 Nefi 1:20; 6:4; Mosjasz 7:33; 21:2–5, 14–16; 23:23–24; 24:13–15, 21; 29:20; Alma 34:9; 36:1–3, 27–29; 58:10–11; Helaman 5:9; 3 Nefi 4:33.
- L. Tom Perry, „Moc wybawienia”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2012, str. 94–97.

LEKCJA 15

Stawanie się narzędziami w rękach Boga

Wprowadzenie

Ewangelia Jezusa Chrystusa to przesłanie pokoju dla niespokojnego świata. Osoby stające się narzędziami w rękach Boga mogą dzielić się ewangelią i pomagać bliźnim w ich nawróceniu. Podczas lekcji uczniowie będą studiować i

stosować zasady zapisane w Księdze Mormona o misjonarzach, którzy stali się narzędziami w rękach Boga i pomogli bliźnim w osiągnięciu życia wiecznego.

Dodatkowe źródła

- M. Russell Ballard, „Zaufajcie Panu”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2013, str. 43–45.
- Don R. Clarke, „Stając się narzędziem w rękach Boga”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2006, str. 97–99.

Propozycje dotyczące nauczania

1 Nefi 13:37; Mosjasz 15:14–19, 26–28

Błogosławieństwa są obiecane tym, którzy dzielą się przesłaniem ewangelii

Zapisz na tablicy następującą wypowiedź Proroka Józefa Smitha (1805–1844) z podręcznika *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), str. 330:

„Koniec końców największym i najważniejszym obowiązkiem jest głoszenie ewangelii” (Prorok Józef Smith).

Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali to zdanie. Następnie zapytaj:

- Dlaczego najważniejszym obowiązkiem jest głoszenie ewangelii?
- Jakie otrzymaliście błogosławieństwa dzięki wypełnieniu tego obowiązku?

Wyjaśnij, że Nefi przepowiedział Przywrócenie ewangelii i ujawnienie Księgi Mormona (zob. 1 Nefi 13:34–36). Opisał również błogosławieństwa dostępne dla tych, którzy głoszą ewangelię i pomagają innym przyjść do Chrystusa.

Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali werset; 1 Nefi 13:37 i zachęć ich, aby podkreślili lub zaznaczyli błogosławieństwa obiecane tym, którzy starają się głosić ewangelię w dniach ostatnich.

- Jakie błogosławieństwa spłyną na tych, którzy ustanawiają Syjon i rozgłaszają pokój? (Uczniowie powinni zrozumieć następującą zasadę: **Kiedy szukamy okazji do dzielenia się ewangelią, jesteśmy błogosławieni towarzystwem Ducha Świętego i możemy zostać zbawieni w królestwie Boga**).

Powiedz uczniom, że Abinadi cytował Ks. Izajasza i wyjaśnił, co oznacza ogłaszanie pokoju i dlaczego powinniśmy głosić ewangelię (zob. Ks. Izajasza 52:7). Poproś kilkoro uczniów, aby przeczytali na głos fragment: Mosjasz 15:14–19, 26–28, a pozostali niech zwrócą uwagę na to, czego nauczał Abinadi.

- Co oznacza głoszenie pokoju i zwiastowanie zbawienia (zob. werset 14.)?
- Dlaczego zbawienie musi być głoszone wszystkim narodom, plemionom, językom i ludom?

Aby pomóc uczniom lepiej zrozumieć słowa Abinadiego, poproś jednego z nich o przeczytanie na głos następującej wypowiedzi Starszego Jeffreya R. Hollanda z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Pokój i dobra nowina; dobra nowina i pokój. To te spośród największych błogosławieństw, które ewangelia Jezusa Chrystusa przynosi utrudzonemu światu i utrudzonym ludziom, którzy żyją według niej, to rozwiązanie osobistych zmagających i ludzkiej grzeszności, źródło siły na dni zmęczenia i godziny prawdziwej rozpacz [...]. To jednorodzony Syn Boga dał nam tę pomoc i nadzieję [...].

Dążenie do pokoju jest jednym z najgłębszych pragnień ludzkiej duszy [...]. Każdy z nas w swoim życiu doświadcza chwil, gdy głęboki smutek, cierpienie, strach lub samotność powodują wołanie o pokój, który może dać jedynie sam Bóg. To chwile przybicia duchowym głodem, gdy nawet najlepsi przyjaciele nie mogą w pełni przyjść nam z pomocą” („The Peaceable Things of the Kingdom”, *Ensign*, listopad 1996, str. 82).

- W jaki sposób ewangelia Jezusa Chrystusa jest przesłaniem pokoju?

Aby odpowiedzieć uczniom, możesz omówić następującą wypowiedź Prezydenta Mariona G. Romneya (1897–1988) z Pierwszego Prezydium:

„Niesienie pokoju wymaga eliminacji wpływu Szatana. Tam, gdzie on jest, nie może istnieć pokój. Co więcej, pokojowe współistnienie z nim nie jest możliwe [...]. Nie propaguje on nic poza uczynkami ciała [...].

Wpływ Szatana musi być całkowicie zniwelowany, co będzie preludium pokoju [...].

Tak jak uczynki ciała mają uniwersalne zastosowanie, tak samo jest z ewangelią pokoju. Jeżeli człowiek żyje według niej, czuje wewnętrzny pokój. Jeżeli dwóch ludzi żyje według niej, obaj czują pokój wewnętrzny i do siebie nawzajem. Jeżeli żyją według niej obywatele, cały naród ma pokój wewnętrzny. Gdy wystarczająco dużo narodów będzie radować się owocami Ducha przy kontrolowaniu spraw świata, wtedy, i tylko wtedy, nie będzie słychać bębnow wojny” („The Price of Peace”, *Ensign*, październik 1983, str. 4, 6).

- W jakiej sytuacji zauważyliście, że ewangelia wniosła pokój do czyjegoś życia?
- W jaki sposób możemy efektywnie głosić ewangelię?

Zachęć uczniów, aby zastanowili się nad tym, czy znają kogoś, komu mogą pomóc doświadczyć pokoju płynącego z ewangelii. Poproś ich, aby rozpoczęły przygotowanie planu dzielenia się ewangelią z tą osobą i zachęć ich, żeby w trakcie lekcji pomyśleli o tym, w jaki sposób mogą zastosować omawiane zasady.

Mosjasz 28:3; Alma 17:2–3, 6, 9–12, 16, 25; 18:10; 21:16; 22:1, 12–14; 26:11–12, 26–29; 31:30–34

Stawanie się narzędziami w rękach Boga

Możesz pokazać uczniom jedną lub wszystkie ilustracje (skrzypce, narzędzia, instrumenty medyczne) albo inne podobne. Następnie zapytaj:

- Co mogą zrobić z tymi przedmiotami osoby, które mają wprawę w ich używaniu?
- Co może oznaczać bycie narzędziem w rękach Boga?

Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos wersety: Alma 17:2–3, 9–11, pozostałych zaś, aby zwrócili uwagę na to, co zrobili synowie Mosjasza, aby stać się narzędziami w rękach Boga.

- Czego naucza nas przykład synów Mosjasza o tym, jak możemy stać się narzędziami w rękach Boga? (Kiedy uczniowie będą udzielać odpowiedzi, napisz na tablicy następującą zasadę: **Gdy modlimy się, pościmy, poznajemy pisma święte i jesteśmy dobrym przykładem dla innych, możemy stać się narzędziami w rękach Boga**).

Wyjaśnij, że Księga Mormona zawiera wiele innych przykładów tego, co Alma i synowie Mosjasza zrobili, aby stać się efektywnymi narzędziami w rękach Boga. Napisz na tablicy poniższe odsyłacze do pism świętych (bez odpowiadających im podsumowań w nawiasach). Przydziel każdemu uczniowi jeden lub kilka fragmentów. Poproś uczniów, aby odszukali, jakie czyny sług Pana przyczyniły się do sukcesu w dzieleniu się ewangelią.

Mosjasz 28:3 (Miał pragnienie dzielenia się ewangelią, aby żadna dusza nie zginęła).

Alma 17:6 (Byli gotowi porzucić ziemskie dobra, aby głosić ewangelię).

Alma 17:11–12 (Byli cierpliwi, odważni i stanowili dobry przykład).

Alma 17:16 (Mieli pragnienie pomocy innym w odpokutowaniu i nauczania ich planu odkupienia).

Alma 17:25; 18:10 (Chciał być sługą).

Alma 21:16; 22:1 (Byli prowadzeni przez Ducha).

Alma 22:12–14 (Nauczał z pism świętych o Chrystusie i planie odkupienia).

Alma 26:11–12 (Był pokorny i przyznawał, że Bóg jest źródłem ich siły).

Alma 26:26–29 (Nie poddawali się mimo przygnębienia. Byli gotowi wytrwale znosić swe cierpienia dla sprawy Chrystusa. Nauczali ewangelii w różnych warunkach).

Alma 31:30–34 (Modlili się o pomoc w przyprowadzeniu ludzi do Chrystusa).

Po upływie wyznaczonego czasu poproś uczniów, aby powiedzieli o tym, czego się dowiedzieli. Możesz podsumować odpowiedzi uczniów, poprzez zapisanie na tablicy tego, czego się dowiedzieli. Zachęć ich, aby zapisali te odsyłacze w pismach świętych i później, po zajęciach, przygotowali łańcuch fragmentów z pism świętych o nazwie: „Ważne składniki dzielenia się ewangelią”.

- Jeśli mieliście okazję głoszenia ewangelii bliźnim, możecie podzielić się swoimi doświadczeniami lub złożyć świadectwo o tym, w jaki sposób te elementy przyczyniły się do waszego sukcesu?
- W jaki sposób zasady zapisane w tych fragmentach odnoszą się do innych powołań lub do bycia dobrym przyjacielem lub sąsiadem?
- Kiedy mieliście okazję, by pomagać bliźnim, jako narzędzie w ręku Boga?

Alma 18:33–35; 23:5–6; 26:2–5, 15; 29:9–10

Pomaganie bliźnim w nawróceniu

Przypomnij uczniom, że Księga Mormona, poza nauczaniem nas o tym, jak stać się narzędziami w rękach Boga, naucza nas również o wpływie, jaki będąc tymi narzędziami, możemy wywierać na innych.

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: Alma 18:33–35, a pozostali niech odszukają to, co miał zrobić Ammon, będąc narzędziem w rękach Boga. Następnie poproś ich, aby podzielili się zdaniem lub zasadą, która będzie podsumowaniem tego, co znaleźli. (Pomóż uczniom w zdefiniowaniu następującej zasady: **Gdy stajemy się narzędziami w rękach Boga, udziela On nam siły, abyśmy mogli pomagać bliźnim w poznaniu prawdy**).

Aby uczniowie zauważyli efekty pomagania bliźnim w poznaniu prawdy, poproś ich, aby po cichu przeczytali wersety: Alma 23:5–6. Poproś uczniów, aby zwrócili uwagę na to, co stało się z Lamanitami, gdy poznali prawdę.

- Jakie słowa lub wyrażenia opisują wpływ, jaki nauczanie ewangelii miało na Lamanitów?

- Jakiej zasady możemy nauczyć się o tym, co się stanie, gdy przywiedziemy innych do poznania prawdy? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą prawdę: **Gdy przywiedziemy bliźnich do poznania prawdy, pomożemy im nawrócić się do Pana**).

Wyjaśnij, że zarówno Ammon, jak i Alma złożyli świadectwo o tych prawdach. Poproś kilkoro uczniów, aby na zmianę przeczytali na głos wersety: Alma 26:2–5, 15 i Alma 29:9–10, a pozostali niech zwrócą uwagę na to, jaki wpływ możemy mieć na bliźnich, gdy dzielimy się ewangelią, będąc narzędziami w rekach Boga.

- Co wywarło na was wrażenie, gdy słuchaliście o uczuciach wyrażonych przez Ammona i Almę.

Poproś uczniów, aby opowiedzieli o tym, czego doświadczyli, gdy dzielili się ewangelią z bliźnimi.

Zachęć ich, aby zastanowili się nad tym, jakie mają możliwości, aby pomóc bliźnim poznać ewangelię i się nawrócić. Niech zastanowią się, w jaki sposób mogą wykorzystać zasady i praktyki, których nauczyli się podczas tej lekcji, przy codziennych wysiłkach związanych z dzieleniem się ewangelią.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 1 Nefi 13:37; Mosjasz 15:14–19, 26–28; 28:3; Alma 17:2–3, 6, 9–12, 16, 25; 18:10, 33–35; 21:16; 22:1, 12–14; 23:5–6; 26:2–5, 11–12, 15, 26–29; 29:9–10; 31:30–34.
- M. Russell Ballard, „Zaufajcie Panu”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2013, str. 43–45.

LEKCJA 16

Pokuta i wybaczenie

Wprowadzenie

Abyśmy zostali oczyszczeni z grzechu, musimy wykazać się wiarą w Jezusa Chrystusa dla nawrócenia się. Jeśli szczerze odpokutujemy, możemy otrzymać odpuszczenie grzechów, które wnosi radość i spokój sumienia do naszych dusz.

Możemy zachować stan odpuszczenia grzechów w naszym życiu, gdy wiernie przestrzegamy przykazań Boga, miłujemy Go i służymy sobie nawzajem.

Dodatkowe źródła

- D. Todd Christofferson, „Boski dar pokuty”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2011, str. 38–41.
- Neil L. Andersen, „Odpokutujcie, abym mógł was uzdrowić”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2009, str. 40–43.
- Craig A. Cardon, „Zbawiciel chce przebaczyć”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2013, str. 15–17.

Propozycje dotyczące nauczania

Alma 34:15–17; 3 Nefi 9:13–14, 19–22

Wykazywanie się wiarą w Chrystusa dla nawrócenia się

Poproś uczniów, aby wyobrazili sobie, że zostali poproszeni o przemówienie na temat pokuty na spotkaniu sakramentalnym. Niech kilkoro uczniów opowie, jak mogliby wyjaśnić członkom Kościoła tę doktrynę, aby pomóc im w lepszym jej zrozumieniu. Gdy udzielą odpowiedzi, pokaż i przeczytaj następującą wypowiedź Prezydenta Dietera F. Uchtdorfa z Pierwszego Prezydium:

„Potrzebujemy silnej wiary w Chrystusa, by móc odpokutować” („Punkt bezpiecznego powrotu”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2007, str. 100).

- Dlaczego stwierdzenie to jest prawdziwe?

Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos wersety: Alma 34:15–17, które zawierają nauki Amuleka skierowane do Zoramitów, dotyczące pokuty. Zachęć pozostałych uczniów, aby śledzili tekst w swoich pismach świętych i zwrócili uwagę na to, co według nauk Amuleka jest wymagane od nas, abyśmy mogli uzyskać wybaczenie.

- Jaka zasada dotycząca otrzymania wybaczenia jest nauczana w tych wersetach? (Kiedy uczniowie będą udzielać odpowiedzi, zapisz na tablicy następującą zasadę: **Aby otrzymać miłosierne błogosławieństwa wybaczenia, musimy wykazywać się wiarą w Jezusa Chrystusa dla nawrócenia się.** Zwróć uwagę

uczniów, że wyrażenie „wiera dla nawrócenia się” jest użyte czterokrotnie w tych wersetach. Jest to okazja, aby podkreślić umiejętność czytania pism świętych, związaną z wyszukiwaniem powtórzeń słów).

- Dlaczego musimy wykazać się wiarą w Jezusa Chrystusa, aby odpokutować i otrzymać wybaczenie? (Musimy mieć wiarę w Jego zadość czyniącą ofiarę, aby była ona skuteczna w naszym życiu. Tylko poprzez Jego Zadośćuczynienie możemy uzyskać wybaczenie i sprawić, że nasze serca się zmienią i oczyszczą z grzechu [zob. Mosjasz 5:2]).

Aby uzmysłowić uczniom, w jaki sposób przychodzimy do Zbawiciela i pokutujemy, wyjaśnij, że po rozległym zniszczeniu w Ameryce — które świadczyło o Jego Ukrzyżowaniu — Zbawiciel nauczał ludzi, co muszą zrobić, aby odpokutować i otrzymać wybaczenie od Niego. Poproś uczniów, aby w parach przestudiowali wersety: 3 Nefi 9:13–14, 19–22 i wyszukali wyrażenia, które opisują, co według Zbawiciela musimy zrobić, aby przystąpić do Niego i odpokutować. Po upływie wyznaczonego czasu poproś, aby uczniowie opowiedzieli o tym, czego się dowiedzieli.

- Jakiej zasady naucza Pan w tych wersetach na temat tego, co musimy zrobić, aby odpokutować? (Choć uczniowie mogą użyć innych słów, powinni rozpoznać następującą zasadę: **Jeśli przyjdziemy do Jezusa Chrystusa ze skruszonym sercem i pokornym duchem, On nas przyjmie i odkupi nas od grzechów**).
- W jaki sposób zaproszenie Zbawiciela: „[przyjdźcie] do Mnie jak małe dziecko” (werset 22.) i „[powróćcie] [...] do mnie” (werset 13.) uświadamia nam, co to znaczy mieć skruszone serce i pokornego ducha?
- Jakie doświadczenia życiowe mogą spowodować, że ktoś ma pokorne serce i skruszonego ducha?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos poniższej wypowiedzi Starszego Bruce’a D. Portera, Siedemdziesiątego. Możesz wręczyć każdemu uczniowi kopię tej wypowiedzi. Zachęć uczniów, aby zwrócili uwagę na to, w jaki sposób ofiarujemy skruszone serce i pokornego ducha, gdy pokutujemy.

„Czym są skruszone serce i pokorny duch? [...] Doskonałe poddanie się Wiecznemu Ojcu przez Zbawiciela to samo sedno skruszonego serca i pokornego ducha. Przykład Chrystusa uczy nas, że skruszone serce jest wiecznym atrybutem boskości. Gdy nasze serca są skruszone, jesteśmy całkowicie otwarci na Ducha Bożego i uznajemy swoją zależność od Niego we wszystkim, co posiadamy i kim jesteśmy. Tak pojęta ofiara jest ofiarą z dumy we wszelkich jej przejawach. Jak miękka glina w rękach zdolnego garncarza, skruszone serce może być kształtowane i formowane w rękach Mistrza.

Skruszone serce i pokorny duch to także konieczne warunki pokuty [zob. 2 Nefi 2:6–7] [...]. Kiedy grzeszymy i pragniemy wybaczenia, skruszone serce i pokorny duch oznaczają ‘smutek [...] według Boga, [który] sprawia upamiętanie’ (II List do Koryntian 7:10). Dzieje się tak, gdy nasze pragnienie, by zostać oczyszczonym z grzechu, jest tak przejmujące, że odczuwamy w sercu żal i ból, i ze wszystkich sił pragniemy zaznać spokoju z naszym Ojcem w Niebie. Ci, którzy mają skruszone serce i pokornego ducha, są gotowi uczynić wszystko, o co prosí ich Bóg, bez oporu czy

żału. Przystajemy robić rzeczy po swojemu, raczej uczymy się, jak postąpiłby Bóg. Przy takim poddaniu, może zadziałać Zadośćuczynienie i ma miejsce prawdziwa pokuta" („Skruszone serce i pokorny duch", *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2007, str. 32).

- Co, według Starszego Portera, oznacza przyjście do Chrystusa ze skruszonym sercem i pokornym duchem?

Poproś uczniów, aby zastanowili się nad tym, co mogą zrobić, by w większym stopniu wykazywać się wiarą w Jezusa Chrystusa, ofiarując Mu skruszone serce i pokornego ducha. Możesz dać im kilka minut, aby zapisali przemyślenia, które otrzymali poprzez Ducha.

Złóż świadectwo o tym, że miłosierny dar Zbawiciela — pokuta — jest dostępny dla każdego z nas. Poproś kilkoro uczniów, aby opowiedzieli o swoich uczuciach dotyczących zadość czyniącej ofiary Zbawiciela i daru pokuty.

Enos 1:4–8; Mosjasz 4:1–3; Alma 19:29–30, 33–36; 36:19–21

Wybaczenie grzechów przynosi uczucie radości i spokoju

- Jak odpowiedzielibyście osobom, które chcą wiedzieć, w jaki sposób mogą poznać, czy został im odpuszczony grzech z przeszłości?

Poproś uczniów, aby przejrzyli wersety: Enos 1:4–8, Mosjasz 4:1–3 oraz Alma 36:19–21 i wyszukali, w jaki sposób ludzie mogą przekonać się, że otrzymują odpuszczenie grzechów.

- Jak, według tych wersetów, możemy przekonać się, że otrzymujemy odpuszczenie naszych grzechów? (Pomóż uczniom w określeniu następującej zasady: **Gdy szczerze pokutujemy i otrzymujemy odpuszczenie naszych grzechów, nasze poczucie winy znika, jesteśmy przepelnieni Duchem Pana i odczuwamy radość oraz spokój.** Działając zgodnie z podszeptem Ducha Świętego, możesz przeczytać następującą wypowiedź Starszego Neila L. Andersena z Kworum Dwunastu Apostołów: „Zwracam się do tych, którzy naprawdę odpokutowują, lecz zdaje się nie potrafią poczuć ulgi: nadal przestrzegajcie przykazań. Obiecuję wam, że w Pańskim czasie zaznacie ulgi. Uzdrawienie też wymaga czasu" [„Odpokutujcie, abym mógł was uzdrowić", *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2009, str. 42]).

Aby lepiej zilustrować tę zasadę, poproś kilkoro uczniów o przeczytanie na głos wersetów dotyczących nawrócenia króla Lamoniego i jego ludu, które znajdują się w wersetach: Alma 19:29–30, 33–36. Poproś uczniów, aby wyszukali błogosławieństwa, które ludzie otrzymują dzięki pokucie i wierze.

- Jakie konkretne błogosławieństwa otrzymał król Lamoni, jego żona i wielu innych Lamanitów w wyniku ich nawrócenia i wiary? (Ich serca uległy przemianie, aniołowie im służyli, zostali ochrzczeni, Kościół został ustanowiony, a Pan przelał na nich Swojego Ducha).
- Czy byliście świadkami, jak inne osoby doświadczyły tych samych błogosławieństw, gdy odpokutowały i zbliżyły się do Pana?

Aby uzmysłwić uczniom, jak prawdziwa i ważna jest ta zasada, poproś jednego z nich o przeczytanie następującego świadectwa Prezydenta Boyda K. Packera (1924–2015) z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Przychodzą do nas listy od osób, które popełniły tragiczne w skutkach błędy. Pytają: *'Czy kiedykolwiek uzyskam przebaczenie?'*

Odpowiedź brzmi: *'Tak!'*.

Ewangelia naucza nas, że wyzwolenie od udręki i poczucia winy może nastąpić poprzez pokutę. Oprócz tych niewielu, naprawdę niewielu ludzi, którzy odchodzą ku zatraceniu, poznawszy pełnię, nie ma takiego nawyku, uzależnienia, buntu, grzechu, wykroczenia, które nie podlega obietnicy całkowitego wybaczenia.

Chodźcie więc, a będziemy się prawować — mówi Pan! Choć wasze grzechy będą czerwone jak szkarłat, jak śnieg zbieleją; choć będą czerwone jak purpura, staną się białe jak wełna. Będzie tak, kontynuował Izajasz, *'jeżeli zechcecie być posłuszni'* [Ks. Izajasza 1:18–19] („The Brilliant Morning of Forgiveness”, *Ensign*, listopad 1995, str. 19).

Poproś uczniów, aby zastanowili się nad momentami, w których odczuwali radość i spokój sumienia towarzyszące pełnej pokucie.

Mosjasz 4:11–12, 26

Zachowanie stanu odpuszczenia naszych grzechów

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: Mosjasz 4:11–12, 26. Niech uczniowie wyszukają, czego król Beniamin nauczał o tym, jak możemy zachować stan odpuszczenia naszych grzechów.

- Jak, według tych wersetów, możemy zachować stan odpuszczenia naszych grzechów w ciągu naszego życia? (Uczniowie powinni określić następującą zasadę: **Jeśli pamiętamy o miłości Boga i Jego dobroci dla nas, jesteśmy niezachwiani w naszej wierze i służymy bliźnim, możemy zachować stan odpuszczenia naszych grzechów**).

Aby pomóc uczniom w dogłębnym zrozumieniu tej zasady, poproś jednego z nich o przeczytanie na głos następującej wypowiedzi Starszego D. Todda Christoffersona z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Pokuta oznacza dążenie do zmiany. Oczekiwanie, że Zbawiciel zmieni nas w anielskie istoty bez żadnego wysiłku z naszej strony, byłoby kpiną z Jego cierpienia w Ogrodzie Getsemane i na krzyżu. Powinniśmy raczej starać się, aby Jego łaska uzupełniła i nagrodziła nasze najpilniejsze wysiłki (zob. 2 Nefi 25:23). Być może tak bardzo, jak o miłosierdzie, powinniśmy modlić się o czas na poprawę i możliwość pracy nad sobą, czas na staranie się i dążenie do

przewyciężenia słabości. Z pewnością Pan uśmiecha się do tych, którzy pragną godnie stawić się na sąd, którzy zdecydowanie pracują dzień po dniu nad tym, by to, co w nich słabe, stało się mocne. Prawdziwa pokuta, prawdziwa zmiana może wymagać wielu powtarzających się prób, lecz tego rodzaju dążenie ma w sobie coś oczyszczającego i świętego” („Boski dar pokuty”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2011, str. 39).

- Jakie myśli i uczucia towarzyszyły wam, gdy zastanawialiście się nad tym, czy Pan „uśmiecha się” do was, gdy pracujecie, aby przezwyciężyć grzech i doczesną słabość?

Podziel się swoim świadectwem o Zadośćuczynieniu Jezusa Chrystusa. Zapewnij uczniów, że jeśli odpokutują, doświadczą radości i spokoju sumienia. Zachęć ich, aby przeanalizowali swoje życie i okazywali swą wiarę w Jezusa Chrystusa dla nawrócenia się.

Materiały do studiowania dla uczniów

- Enos 1:4–8; Mosjasz 4:1–3, 11–12, 26; Alma 19:29–30, 33–36; 34:15–17; 36:19–21; 3 Nefi 9:13–14, 19–22.
- Neil L. Andersen, „Odpokutujcie, abym mógł was uzdrowić”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2009, str. 40–43.

LEKCJA 17

Moc słowa

Wprowadzenie

Prorocy Księgi Mormona poczynili wielkie wysiłki, aby przygotować i zachować pismo, które obecnie nas błogosławi. Lekcja ta jest przypomnieniem dla uczniów, że jeśli będą studiować i postępować według słów proroków,

mogą zdobyć moc do pokonania Szatana, uzyskać przewodnictwo podczas życia doczesnego i ostatecznie otrzymać życie wieczne.

Dodatkowe źródła

- Richard G. Scott, „Moc pism świętych”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2011, str. 6–8.
- D. Todd Christofferson, „Błogosławieństwo pism świętych”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2010, str. 32–35.
- „Moc słowa”, rozdział 8. w podręczniku *Nauki Prezydentów Kościoła: Ezra Taft Benson* (2014), str. 121–131.

Propozycje dotyczące nauczania

1 Nefi 3:19–20; 5:21–22; Omni 1:14–17; Mosjasz 1:3–5; Alma 37:3–4, 8

Ważność pism świętych

Pokaż następującą wypowiedź Starszego D. Todda Christoffersona z Kworum Dwunastu Apostołów i poproś uczniów, aby udzielili odpowiedzi na zawarte w niej pytanie:

„Mamy [wielki] dług wobec tych, którzy z wiarą zapisywali i zachowywali te słowa na przestrzeni czasów, często sumiennie pracując i poświęcając się, takich jak: Mojżesz, Izajasz, Abraham, Jan, Paweł, Nefi, Mormon, Józef Smith i wielu innych. Co oni wiedzieli o ważności pism świętych i co my również powinniśmy wiedzieć?” („Błogosławieństwo pism świętych”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2010, str. 32).

- Co według was ci pisarze wiedzieli o ważności pism świętych i co my również powinniśmy wiedzieć?

Przypomnij uczniom, że Nefi i jego bracia otrzymali przykazanie od Pana, aby powrócić do Jerozolimy i zdobyć mosiężne płyty. Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos wersety: 1 Nefi 3:19–20 i 5:21–22, a pozostali niech zwrócą uwagę na to, z jakiego powodu mosiężne płyty były tak ważne dla Lehiego i jego rodziny.

- Dlaczego, według tych wersetów, pisma święte są tak ważne? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą prawdę: **Pisma święte zawierają słowa i przykazania Boga, które przekazał On przez Swoich proroków**).

Aby utrwalić tę prawdę, przypomnij uczniom, że setki lat po przybyciu rodziny Lehego do ziemi obiecanej, jego potomkowie napotkali lud Zarahemli (Mulekici), który opuścił Jerozolimę na krótko przed rodziną Lehego.

Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali wersety: Omni 1:14–17 oraz Mosjasz 1:3–5 i zwrócili uwagę na kontrast pomiędzy tymi, którzy posiadali pisma święte (Nefici), a tymi, którzy ich nie posiadali (Mulekici). (*Uwaga*: Aby dowiedzieć się więcej o umiejętności studiowania pism świętych nazwanej „porównania i przeciwieństwa”, zobacz *Nauczanie i uczenie się ewangelii: Podręcznik dla nauczycieli i przywódców seminarium i instytutu religii* [2012], str. 22).

- Jakie konsekwencje wynikły z faktu, że Mulekici nie posiadali pism świętych? (Zob. także 1 Nefi 4:13).
- Jakie błogosławieństwa otrzymali Nefici w związku z posiadaniem pism świętych?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: Alma 37:3–4, 8, a pozostali niech odszukają, jakie błogosławieństwa otrzymali Nefici w związku z posiadaniem mosiężnych płyt.

- Jakie, według wersetu 8., były niektóre z błogosławieństw otrzymanych przez Nefitów w związku z posiadaniem mosiężnych płyt?
- Co według was miał na myśli Alma, gdy powiedział, że pisma święte „pogłębiły [...] pamięć tego ludu”?

Aby pomóc w wyjaśnieniu tego zwrotu, poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos następującej wypowiedzi Starszego D. Todda Christoffersona, a pozostali niech zwrócą uwagę na dodatkowe spostrzeżenia, w jaki sposób pisma święte pogłębiają naszą pamięć:

„Pisma święte pogłębiają naszą pamięć, pomagając nam zawsze pamiętać o naszym Panu i o naszym pokrewieństwie z Nim i Ojcem. Przypominają nam to, co wiedzieliśmy w naszym przedziemskim życiu i pogłębiają naszą pamięć pod innym względem, nauczając nas o epokach, ludziach i wydarzeniach, w których nie braliśmy osobiście udziału [...].

Pisma święte również pogłębiają naszą pamięć, pomagając nam nie zapominać tego, czego my i wcześniejsze pokolenia dowiedzieliśmy się. Ci, którzy albo nie mają, albo ignorują zapisane słowo Boga, z czasem przestają w Niego wierzyć i zapominają o celu swego istnienia” („Błogosławieństwo pism świętych”, str. 33).

- W jaki sposób pisma święte pogłębiają naszą pamięć?
- Jakie doktryny, zasady lub historie z pism świętych pogłębiły lub rozwinęły waszą pamięć o Panu i waszej relacji z Nim?

1 Nefi 8:21–24, 29–30; 15:23–24; 2 Nefi 3:12; 32:3; 33:4–5; Jakub 2:8; 7:10–11; Alma 5:10–13; 31:5; 37:2, 8–10; Helaman 3:29–30; 15:7–8

Słowo Pana przynosi błogosławieństwa

Poproś jednego z uczniów, aby krótko podsumował wizję Lehię dotyczącą drzewa życia (zob. 1 Nefi 8). Następnie zapytaj klasę, co symbolizował żelazny pręt i dlaczego był on ważną częścią wizji. W razie potrzeby poproś uczniów, aby przeczytali wersety: 1 Nefi 8:21–24, 29–30.

Poproś uczniów, aby przeszukali wersety: 1 Nefi 15:23–24 i wyszukali błogosławieństwa otrzymywane przez te osoby, które trwają przy słowie Boga. Możesz zachęcić uczniów, aby zaznaczyli to, co znaleźli.

- Co to znaczy „trwać” przy słowie Boga?
- Jakie błogosławieństwa, według tych wersetów, możemy otrzymać dzięki trwaniu przy słowie Boga. (Uczniowie powinni rozpoznać następującą zasadę: **Jeśli będziemy trwać przy słowie Boga, nigdy nie zginiemy duchowo, a przeciwnik nie będzie mógł nas pokonać**).

Pokaż poniższą wypowiedź Starszego Davida A. Bednara z Kworum Dwunastu Apostołów i poproś jednego z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Pozwólcie, że zasugeruję, że wytrwanie przy żelaznym pręcie pociąga za sobą w dużej mierze pełne modlitwy, stałe i żarliwe wykorzystywanie pism świętych jako źródła objawionej prawdy i jako niezawodnego przewodnika na ciasnej i wąskiej ścieżce prowadzącej do drzewa życia — do samego Pana Jezusa Chrystusa” („Sen Lehięgo: Mocne trzymanie się pręta przez cały czas, *Ensign*, październik 2011, str. 36).

Wyjaśnij, że kilku proroków Księgi Mormona nauczało o dodatkowych błogosławieństwach, które otrzymają osoby trwające przy słowie Boga. Napisz na tablicy poniższe odsyłacze. Poproś każdego z uczniów, aby przestudiował jeden lub dwa wersety, szukając błogosławieństw, które płyną ze studiowania słowa Boga. Następnie poproś, aby zapisali określone przez nich błogosławieństwa obok właściwego odsyłacza:

2 Nefi 3:12

2 Nefi 32:3

2 Nefi 33:4–5

Jakub 2:8

Jakub 7:10–11

Alma 5:10–13

Alma 31:5

Alma 37:2, 8–10

Helaman 3:29–30

Helaman 15:7–8

- Kiedy doświadczyliście jednego z takich błogosławieństw?

Poproś uczniów, aby opisali, co młodzi ludzie mogą robić w codziennym życiu, aby mocno trzymać się żelaznego pręta.

Niech zastanowią się nad tym, czy korzystanie przez nich z pism świętych można opisać jako mocne trzymanie się żelaznego pręta.

Poproś ich, aby rozważyli i zapisali, co konkretnie mogą zrobić, aby mocniej trzymać się żelaznego pręta i otrzymać te błogosławieństwa w większym stopniu.

Alma 37:38–46

Słowo Boga prowadzi nas ku życiu wiecznemu

Przypomnij uczniom, że prorok Lehi otrzymał od Pana instrument zwany Liahoną. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos fragmentu: Alma 37:38–42, a pozostali uczniowie niech zwrócą uwagę na to, jak Liahona pobłogosławiła rodzinę Lehięgo.

- W jaki sposób Liahona błogosławiła rodzinę Lehięgo?
- Co było wymagane od rodziny Lehięgo, aby Liahona funkcjonowała poprawnie? (Kompas działał jedynie wtedy, kiedy trzymali się wskazówek i wykazywali się wiarą oraz pilnością. Zob. także 1 Nefi 16:28).

Wyjaśnij, że nauki Almy odnośnie do korzystania z Liahony były „przykładem” i „zapowiedzią”, czyli symbolem tego, jak powinniśmy korzystać ze słowa Boga.

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetu: Alma 37:43–46, a pozostali uczniowie niech zwrócą uwagę na użyte przez Almę porównanie Liahony i słów Chrystusa.

- Jakiej zasady w kwestii słów Chrystusa nauczał Alma w tych wersetach? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą zasadę: **Jeśli będziemy zważać na słowa Chrystusa, będziemy prowadzeni prostą ścieżką ku życiu wiecznemu.** Możesz poprosić uczniów, aby zaznaczyli słowa: *jeśli, jeśliby* w wersetach 45–46. Powiedz uczniom, że nauczenie się określania związków przyczynowo-skutkowych jest ważną umiejętnością, która może udoskonalić ich studiowanie pism świętych).
- Co według was oznacza bycie prowadzonym „prostą ścieżką” ku życiu wiecznemu?
- Co możemy zrobić, aby zwykle czytanie słów Chrystusa zamienić w „zważanie” na nie?

Na koniec lekcji pokaż poniższą wypowiedź Starszego Davida A. Bednara i poproś uczniów, aby ją przeczytali i zastanowili się nad zawartymi w niej pytaniami.

„Stały dopływ żywej wody jest o wiele lepszy niż sporadyczne czerpanie kilku łyków.

Czy wy i ja codziennie czytamy, studiujemy i badamy pisma święte w sposób, dzięki któremu wytrwamy przy żelaznym pręcie [...]? Czy wy i ja dążymy naprzód do źródła żywej wody, polegając na słowie Bożym? Są to ważne pytania, które każdy z nas powinien rozważyć z modlitwą” („Zbiornik wody żywej” [Spotkanie

Kościelnego Systemu Edukacji dla młodych dorosłych, 4 lutego 2007 r.], str. 7, adres internetowy: lds.org/broadcasts).

Zapytaj, czy któryś z uczniów chce złożyć świadectwo o tym, w jaki sposób studiowanie słowa Boga go pobłogosławiło. Zachęć uczniów, aby nadal rozważali pytania zadane przez Starszego Bednara i poproś ich, aby postępowali według myśli i natchnienia, które otrzymali podczas lekcji, by ich studiowanie słowa Boga było bardziej efektywne i znaczące.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 1 Nefi 3:19–20; 5:21–22; 8:21–24, 29–30; 15:23–24; 2 Nefi 3:12; 32:3; 33:4–5; Jakub 2:8; 7:10–11; Omni 1:14–17; Mosjasz 1:3–5; Alma 5:10–13; 31:5; 37:2–4, 8–10, 38–46; Helaman 3:29–30; 15:7–8.
- Richard G. Scott, „Moc pism świętych”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2011, str. 6–8.

LEKCJA 18

Przygotowanie na dzień Sądu Ostatecznego

Wprowadzenie

Życie doczesne jest nam dane po to, abyśmy przygotowali się na spotkanie z Bogiem. Księga Mormona wyjaśnia, co stanie się z naszymi duchami po śmierci i Zmartwychwstaniu. Gdy

nasze duchy zostaną połączone z nieśmiertelnymi ciałami, staniemy przed sędziowskim tronem Boga, a nasze uczynki i pragnienia serca zdecydują o naszej wiecznej nagrodzie.

Dodatkowe źródła

- Dallin H. Oaks, „Zmartwychwstanie”, *Liahona*, lipiec 2000, str. 16–19.
- D. Todd Christofferson, „Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2014, str. 111–114.
- „Understanding Death and Resurrection”, rozdział 37. w podręczniku *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), str. 273–278.

Propozycje dotyczące nauczania

Alma 34:32–34; 40:6–7, 11–14

Kiedy nastąpi śmierć, duchy prawych osób idą do raju, a niegodziwych do więzienia duchów

Przed rozpoczęciem lekcji zapisz na tablicy następujące pytanie:

Czym różni się życie ludzi, którzy nie rozumieją celu doczesnego życia i nie wierzą w życie po śmierci, od życia tych, którzy pojmują te rzeczy?

Poproś kilkoro uczniów, aby odpowiedzieli na te pytania. Następnie przypomnij, że Księga Mormona pomaga nam zrozumieć cel życia na ziemi i naucza nas, że życie trwa po śmierci.

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: Alma 34:32–34, a klasa niech zwróci uwagę na to, czego nauczał Amulek lud Ammonihah o celu życia.

- Jakich ważnych doktryn o celu życia na ziemi nauczał Amulek? (Uczniowie powinni rozpoznać kilka doktryn zawartych w tych wersetych: **To życie jest nam dane po to, abyśmy przygotowali się na spotkanie z Bogiem**).
- W jaki sposób doktryna ta uzmysławia wam, jak powinniście prowadzić swoje doczesne, codzienne życie?

Aby przybliżyć uczniom tę doktrynę, możesz przeczytać następującą wypowiedź Prezydenta Thomasa S. Monsona:

„Rozumiemy, że przyszliśmy na ziemię, aby uczyć się, żyć, robić postępy w naszej wiecznej podróży ku doskonałości. Niektórzy pozostają na ziemi przez krótką chwilę, podczas gdy inni żyją na niej dłużej. Ważne jest nie to, jak długo żyjemy, ale raczej, jak żyjemy” („He Is Risen”, *Ensign*, listopad 1981, str. 18).

- Dlaczego Amulek nauczał nas, abyśmy nie zwlekali z pokutą?

Pokaż poniższą wypowiedź Prezydenta Henry’ego B. Eyringa z Pierwszego Prezydium i poproś jednego z uczniów, aby przeczytał ją na głos, a klasa niech wyszuka, jakie są zagrożenia związane ze zwlekaniem.

„Istnieje niebezpieczeństwo w słowach *pewnego dnia*, kiedy oznaczają one ‘nie dzisiaj’. ‘Pewnego dnia odpokutuję’. ‘Pewnego dnia mu wybaczę’. ‘Pewnego dnia porozmawiam z moimi przyjaciółmi na temat Kościoła’. ‘Pewnego dnia zacznę płacić dziesięcinę’. ‘Pewnego dnia powrócę do świątyni’. ‘Pewnego dnia ...’. Pisma święte wyjaśniają niebezpieczeństwo opóźniania [zob. Alma 34:33–34] [...]. ‘Dzisiaj’ jest cennym darem od Boga. Myśl ‘Pewnego dnia będę...’ może okradać nas ze sposobności w życiu doczesnym i błogosławieństw wieczności” („Dzisiaj”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2007, str. 89).

Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos wersety: Alma 40:6–7, 11–14. Niech klasa śledzi tekst i odszuka, czego nauczał Alma swojego syna Koriantona odnośnie do tego, co dzieje się z naszymi duchami po śmierci. (Pomocne może okazać się zwrócenie uwagi uczniów na to, że kiedy Alma użył wyrażenia „na zewnątrz w ciemność”, nie mówił o ostatecznym stanie, w jakim znajdzie się Szatan i ci, którzy są potępieni. Mówił o stanie, w jakim będą znajdować się niegodziwi pomiędzy czasem ich śmierci a czasem zmartwychwstania. Zazwyczaj określamy ten stan mianem świata duchów).

- Jaka jest po śmierci różnica między stanem prawych a stanem niegodziwych? (Choć uczniowie mogą użyć innych słów, powinni rozpoznać następującą zasadę: **Pomiędzy śmiercią a zmartwychwstaniem duchy prawych ludzi przebywają w raju, a duchy niegodziwych przebywają w więzieniu duchów**).
- Dlaczego ważne jest, aby rozumieć, że nasze uczynki w życiu doczesnym mają wpływ na nasze doświadczenia po śmierci?

2 Nefi 9:12–13; Mosjasz 15:21–26; 16:6–11; Alma 11:40–45; 40:4–5, 19–24

Podczas zmartwychwstania nasze duchy zostaną połączone z naszymi ciałami

Przypomnij uczniom, że kiedy Abinadi nauczał króla Noego i jego kapłanów, opisał, co się stanie z nami po śmierci. Nauczane przez niego doktryny wyjaśniają, co stanie się z nami po pobycie w świecie duchów, czy to w raju czy w więzieniu duchów. Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos fragment: Mosjasz 16:6–11, a pozostali niech zwrócą uwagę na to, czego nauczał Abinadi.

- Jakich doktryn nauczał Abinadi o tym, co się stanie po naszym pobycie w świecie duchów? (Podkreśl następujące prawdy: **Ponieważ Jezus Chrystus zerwał więzy śmierci, wszyscy zmartwychwstaniemy i otrzymamy nieśmiertelne ciała. Prawi odziedziczą nieskończone szczęście, a niegodziwi zostaną skazani na wieczne potępienie**).

Powiedz uczniom, że wielu proroków z Księgi Mormona świadczyło o Zmartwychwstaniu i wyjaśniało, na czym ono będzie polegać. Zapisz na tablicy następujące odsyłacze do fragmentów z pism świętych (bez towarzyszących im podsumowań) i przydziel każdemu uczniowi jeden fragment do przeczytania. Upewnij się, że wszystkie fragmenty zostaną przydzielone. Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali swoje fragmenty i wyszukali dodatkowe szczegóły dotyczące Zmartwychwstania.

2 Nefi 9:12–13 (Raj odda duchy sprawiedliwych, a więzienie duchów odda duchy niegodziwych. Duchy i ciała zostaną przywrócone, stając się nieśmiertelnymi duszami).

Mosjasz 15:21–26 (Prawi powstaną w Pierwszym Zmartwychwstaniu, podobnie jak ci, którzy zmarli w niewiedzy, oraz małe dzieci. Niegodziwi nie mają udziału w Pierwszym Zmartwychwstaniu).

Alma 11:40–45 (Duchy wszystkich ludzi, czy to niegodziwych, czy prawych, zjednoczą się z idealnymi ciałami i staną przed Bogiem na sąd w oparciu o ich uczynki).

Alma 40:4–5, 19–24 (Pomiędzy śmiercią a Zmartwychwstaniem jest okres, kiedy duchy przebywają w świecie duchów. Potem nastaje czas, gdy duchy wszystkich ludzi łączą się na zawsze z doskonałymi ciałami i stają przed sądem Boga).

Daj uczniom chwilę, aby opowiedzieli o tym, czego się nauczyli z przydzielonych im fragmentów. Rozważ zapisanie niektórych z ich przemyśleń na tablicy, obok właściwych odsyłaczy. W razie potrzeby zadaj jedno lub kilka pytań, które są podobne do następujących, aby uczniowie pogłęбили zrozumienie tych fragmentów:

- W jaki sposób prawdy te wzmacniają waszą wiarę w to, że Zmartwychwstanie jest realne i stanowi ważną część planu Ojca Niebieskiego?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos poniższej wypowiedzi Starszego Dallina H. Oaksa z Kworum Dwunastu Apostołów. Niech klasa zwróci uwagę, w jaki sposób świadectwo o Zmartwychwstaniu może błogosławić nas podczas życia doczesnego.

„Apostoł Piotr odniósł się do faktu, że Bóg Ojciec, w swoim wielkim miłosierdziu, 'odrodził nas ku nadziei żywej przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa' (I List Piotra 1:3; zob. także I List do Tesaloniczan 4:13–18).

'Nadzieja żywa' dana nam przez zmartwychwstanie jest naszym przekonaniem, że śmierć nie jest końcem naszej tożsamości, ale jedynie koniecznym krokiem w

stronę przeznaczonego przejścia ze śmiertelności do nieśmiertelności. Nadzieja ta zmienia całą perspektywę życia śmiertelnego [...].

Pewność zmartwychwstania daje nam siłę i perspektywę, aby przetrwać wyzwania śmiertelności, z jakimi się spotyka każdy z nas i ci, których kochamy, takie jak niedostatki fizyczne, psychiczne czy emocjonalne, z jakimi się rodzimy lub jakie nabywamy w życiu śmiertelnym. Z powodu zmartwychwstania wiemy, że te niedostatki śmiertelności są jedynie czasowe!

Pewność zmartwychwstania daje nam również silny bodziec do przestrzegania przykazań Bożych w ciągu naszego śmiertelnego życia [...].

Nasza pewna wiedza o zmartwychwstaniu do nieśmiertelności daje nam także odwagę do stawienia czoła naszej własnej śmierci — nawet śmierci, którą możemy nazwać przedwczesną [...].

Pewność nieśmiertelności pomaga nam również znieść rozdzielenie w śmiertelności, związane ze śmiercią naszych ukochanych [...]. Wszyscy powinniśmy wychwalać Boga za pewne zmartwychwstanie, które czyni nasze śmiertelne rozdzielenie czasowym i daje nam nadzieję i siłę, aby iść dalej" („Zmartwychwstanie”, *Liahona*, lipiec 2000, str. 18).

- W jakiej sytuacji pewność dotycząca Zmartwychwstania dała wam siłę lub zmotywowała do bardziej prawego życia?

Złóż swoje świadectwo o realności Zmartwychwstania.

Alma 5:15–21; 7:21–25; 41:2–6

Przygotowanie na Sąd Ostateczny

Wyjaśnij, że Alma zachęcał członków Kościoła z Zarahemli, aby przygotowali się na Sąd Ostateczny, prosząc ich, by wyobrazili sobie, że stoją na sądzie przed Bogiem. Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos fragment: Alma 5:15–21. Niech uczniowie zwrócą uwagę na to, o rozważenie czego poprosił Alma swoich słuchaczy.

- Które z pytań Almy ma dla was szczególne znaczenie i dlaczego?
- Jakiej zasady możemy nauczyć się ze świadectwa Almy, zawartego w wersecie 21., o tym, co musimy zrobić, abyśmy zostali zbawieni? (Pomóż uczniom rozpoznać następującą zasadę: **Nie możemy zostać zbawieni do czasu, aż zostaniemy oczyszczeni przez odkupiającą krew Jezusa Chrystusa**).

Aby przybliżyć uczniom tę zasadę, pokaż następującą wypowiedź Prezydenta Josepha Fieldinga Smitha i poproś jednego z nich, aby przeczytał ją na głos:

„Nie wiem o niczym, co byłoby w obecnej chwili ważniejsze czy bardziej konieczne niż wzywanie do pokuty, również świętych w dniach ostatnich, wzywam ich [...], aby baczyli na te słowa naszego Zbawiciela. Bardzo jasno powiedział On, że żadna nieczysta rzecz nie może wejść do Jego obecności. Jedynie ci, co okażą się wierni, i ci, co obmyli swe szaty w Jego krwi dzięki swej wierze i pokucie — jedynie ci i nikt inny — znajdą królestwo Boże” (*Nauki*

Prezydentów Kościoła: Joseph Fielding Smith [2013], str. 96–97).

Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali fragment: Alma 7:21–25, a następnie wyszukali i zaznaczyli cechy, które powinniśmy rozwijać, aby nasze szaty były bez skazy.

- Jakie atrybuty i cechy znaleźliście w tych fragmentach, które musimy rozwinać, gdy przygotowujemy się na sąd Pana?

Zachęć uczniów, aby zastanowili się nad tym, czy ich działania i pragnienia serc przygotowują ich na spotkanie z Bogiem i Sąd Ostateczny. Zachęć ich, aby poczynili niezbędne zmiany, by Dzień Sądu był dla nich pełen szczęścia.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 2 Nefi 9:12–13; Mosjasz 15:21–26; 16:6–11; Alma 5:15–21; 7:21–25; 11:40–45; 16:6–11; 34:32–34; 40:4–7, 11–14, 19–24; 41:2–6.
- Dallin H. Oaks, „Zmartwychwstanie”, *Liahona*, lipiec 2000, str. 16–19.

LEKCJA 19

Ochrona wolności religijnej

Wprowadzenie

Wolność religijna to święty przywilej, by wierzyć i działać według własnych wyborów — definiować siebie, a następnie żyć tak, jak nam dyktuje nasze sumienie — szanując jednocześnie innych (zob. NiP 134:4). W trakcie tej lekcji

uczniowie będą badać zapisy w Księdze Mormona, w których osoby i grupy starały się obalić Kościół Boga oraz ograniczyć prawa i wolności religijne. Przypomniane zostanie uczniom, że wolność religijna wymaga ochrony w naszych czasach.

Dodatkowe źródła

- Robert D. Hales, „Ochrona wolnej woli, ochrona wolności religijnej”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, str. 111–113.
- Dallin H. Oaks, „Balancing Truth and Tolerance”, *Ensign*, luty 2013, str. 24–31.
- „Why We Need Religious Freedom”, mormonnewsroom.org/article/why-religious-freedom.
- „An Introduction to Religious Freedom”, mormonnewsroom.org/article/introduction-religious-freedom.

Propozycje dotyczące nauczania

Mosjasz 29:10–11, 16–18, 25–26, 32; Alma 30:7–9

Znaczenie wolnej woli i wolności religijnej

Przypomnij uczniom, że zanim przyszlismy na ziemię, wzięliśmy udział w Naradzie w Niebie. Poproś ich, aby opowiedzieli o głównych celach i rezultatach tej narady. Następnie pokaż i przeczytaj poniższe wypowiedzi Prezydenta Ezry Tafta Bensona (1899–1994).

[2014], str. 65).

„Kluczową kwestią podczas tej narady było pytanie: Czy dzieci Boga powinny mieć nieograniczoną wolną wolę, by wybierać drogę — dobrą czy złą — którą będą podążać, czy też powinny zostać przymuszone i siłą nakłonięne do posłuszeństwa? Chrystus i wszyscy, którzy za Nim podążali, popierali pierwszą propozycję — wolność wyboru, Szatan natomiast obstawał przy drugiej propozycji — przymusie i sile” (*Nauki Prezydentów Kościoła: Ezra Taft Benson*

„Pisma święte wyraźnie podają, że nastąpiła wtedy wielka wojna w niebie — walka o zasadę wolności, o prawo do wyboru” (*Nauki: Ezra Taft Benson*, str. 65).

„Wojna, która rozpoczęła się w niebie z powodu tej kwestii, nie dobiegła końca. Ten konflikt trwa nadal, na polu walki w życiu doczesnym” (*Nauki: Ezra Taft Benson*, str. 65).

- Jakie widzieliście dowody na to, że konflikt dotyczący wolności i wyboru zapoczątkowany w czasie okresu przed przyjściem na świat trwa nadal w życiu doczesnym?
- Dlaczego, waszym zdaniem, Szatan dąży do odebrania wolności?

Gdy uczniowie będą udzielać odpowiedzi, możesz przeczytać następującą wypowiedź Prezydenta Davida O. McKaya (1873–1970):

„Obok nadania daru życia, prawo do kierowania tym życiem jest najwspanialszym darem Boga dla człowieka” (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], str. 208).

Przypomnij uczniom, że przez wieki po przybyciu Lehiego do ziemi obiecanej Nefici byli rządzani przez królów. Jednakże król Mosjasz zaproponował nową formę rządów. Poproś uczniów o przestudiowanie wersetów: Mosjasz 29:10–11, 16–18, 25–26 i wyszukanie, dlaczego Mosjasz zaproponował nową formę rządów.

- Jakie powody podał król Mosjasz tłumaczące jego pragnienie, aby wprowadzić nową formę rządów?

Wyjaśnij uczniom, że system sędziów był właściwy i konieczny, aby zachować wolność społeczeństwa Nefitów. Inne narody również dążyły do zaprowadzenia i zachowania wolności, choć ich systemy rządów były zorganizowane w inny sposób. Poproś któregoś z uczniów, aby przeczytał na głos werset: Mosjasz 29:32, a reszta klasy niech wyszuka, dlaczego Mosjasz chciał zachować wolność swojego ludu.

- Dlaczego ważne było zachowanie wolności Nefitów?
- Czym obowiązkiem jest pomoc przy zachowaniu naszych praw i przywilejów? W jaki sposób możemy zachować te prawa i przywileje?

Wyjaśnij, że korzystanie z osobistych wolności nie powinno wypierać zasady posłuszeństwa prawom kraju.

Poproś uczniów o przeszukanie wersetów: Alma 30:7–9 i określenie jednego z praw gwarantowanych przez nowy rząd Nefitów.

Możesz wyjaśnić, że wersety te wskazują na to, iż Pan zabrania dyskryminacji innych ludzi w oparciu o to, czy wierzą czy nie wierzą w Boga (zob. także NiP 134:4).

- W jaki sposób ochrona wolności religijnej przynosi korzyści dla społeczeństwa?

Aby podpowiedzieć uczniom, poproś jednego z nich o przeczytanie poniższego tekstu:

„Wolność wyznania, inaczej wolność sumienia, jest niezbędna dla zdrowia zróżnicowanego społeczeństwa. Pozwala różnym wyzwaniam i wierzeniom kwitnąć. Wolność religijna chroni

wszystkie grupy i osoby, również te najbardziej bezbronne, niezależnie od tego, czy są wierzące, czy nie" („Religious Freedom”, mormonnewsroom.org/official-statement/religious-freedom).

Aby przybliżyć uczniom podstawowe elementy wolności wyznania, pokaż następującą wypowiedź Starszego Roberta D. Halesa z Kworum Dwunastu Apostołów i poproś kogoś z uczniów, aby ją przeczytał:

„Istnieją cztery kamienie węgielne wolności religijnej, na których my, jako święci w dniach ostatnich, musimy polegać i je chronić.

Pierwszym jest wolność w kwestii wiary [...].

Drugi kamień węgielny naszej wolności religijnej to swoboda głoszenia naszej wiary, czyli doktryn innym osobom [...].

Trzeci kamień węgielny naszej wolności religijnej to swoboda tworzenia organizacji religijnej — kościoła, w którym możemy wraz z innymi ludźmi w spokoju oddawać cześć Bogu [...].

Czwartym kamieniem węgielnym naszej wolności religijnej jest swoboda życia według naszej wiary — wolność do wyznawania wiary nie tylko w domu czy kościele, ale również w miejscach publicznych” („Ochrona wolnej woli, ochrona wolności religijnej”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, str. 112).

Podsumuj te cztery kamienie węgielne, zapisując na tablicy następujące zdanie:

Swoboda w kwestii wiary, głoszenia, tworzenia organizacji i życia.

- W jaki sposób ograniczenie któregokolwiek z tych czterech kamieni węgielnych powstrzymuje nas przed duchowym wzrostem?
- Jaki wpływ na wasze życie miały te elementy wolności religijnej?

Alma 2:1–10, 12, 27–28; 44:1–5; 46:4–5, 10–16, 19–22

Ochrona wolności wyznania

Zapisz na tablicy poniższe odsyłacze i wyjaśnij, że te wersety zawierają przykłady zagrożeń dla wolności religijnej:

Alma 2:1–4

Alma 46:4–5, 10

Niech połowa uczniów przestudiuje pierwsze wersety, a druga połowa — pozostałe. Poproś, aby wyszukali cel, który przyświecał osobom zagrażającym wolności religijnej.

- Jakie, według tych wersetów, były cele Amlikiego i Amalikiasza?

- W jaki sposób utrata wolności religijnej, opisana w tych wersetach, wpłynęła na społeczeństwa?

Dodaj następujący pogrubiony tekst do odsyłaczy na tablicy:

Alma 2:1–4, 5–10, 12, 27–28

Alma 46:4–5, 10, 11–16, 19–22

Zachęć uczniów, aby przeczytali te fragmenty, które zostały dodane do przeczytanych wersetów i poproś ich, aby zwrócili uwagę na to, co robili prawci ludzie, aby chronić swoją wolność religijną.

- Jakich prawd możemy nauczyć się z tych fragmentów o ważności ochrony wolności wyznania? (Uczniowie powinni rozpoznać następujące prawdy: **Ochrona naszych rodzin, naszej wolności i naszej religii są naszym obowiązkiem. Kiedy wzywamy Boga i zawieramy przymierze, że będziemy przestrzegać Jego przykazań, On umocni nas w obronie naszych praw i religii).**

Jeśli czas na to pozwala, możesz wraz z klasą przeczytać fragment: Alma 44:1–5 i omówić, w jaki sposób wiara Nefitów umocniła ich przed Zarachemnaszem i Lamanitami.

- W Księdze Mormona wolność religijna była często zagrożona przez prześladowania i wojny. W jaki sposób osoby i grupy zagrażają współcześnie wolności religijnej?

W razie potrzeby, aby pomóc w udzieleniu odpowiedzi na to pytanie, przeczytaj poniższy tekst na temat wzrostu zagrożenia wolności religijnej w Stanach Zjednoczonych. Zwróć uwagę uczniów, że choć tekst dotyczy problemów w Stanach Zjednoczonych, wiele różnych krajów zmaga się z podobnymi wyzwaniami dotyczącymi wolności religijnej. (*Uwaga:* Użyj tego tekstu jedynie po to, aby podać przykłady, jak niektóre wolności religijne są kwestionowane. Nie pozwól, aby stało się to zarzewiem dyskusji o prawach homoseksualistów lub o innych sprawach politycznych).

„Wyzwania pojawiają się z wielu stron. Narastające poparcie dla praw homoseksualistów grozi ograniczeniem pod wieloma względami wolności wyznania. Zmiany w systemie opieki zdrowotnej zagrażają prawom osób, które mają określone poglądy na temat ludzkiego życia. Te i inne zmiany sprawiają, że powstaje konflikt i organizacjom religijnym oraz osobom kierującym się sumieniem próbuje się narzucać poglądy. Zagrażają [...], ograniczając organizacjom religijnym możliwość zarządzania zatrudnionym przez nie personelem oraz ich własnością. Umożliwiają stosowanie przymusu wobec uniwersytetów, szkół i podmiotów zajmujących się służbą na rzecz społeczeństwa powiązanych z organizacjami religijnymi. Na podstawie tych i innych sytuacji widać, jak w subtelny, lecz nieprzerwany sposób podważa się wolność wyznania i wolność sumienia” („Wprowadzenie do wolności wyznania”, mormonnewsroom.org/article/introduction-religious-freedom).

Podkreśl, że Kościół opowiada się za sprawiedliwym traktowaniem wszystkich. Zgodnie z 11. Zasadą Wiary, musimy zabiegać o nasze prawo do wolności religijnej w uczciwy i wyważony sposób, który szanuje także prawa i interesy innych ludzi (zob. „Mormon Leaders Call for Laws That Protect Religious Freedom”, mormonnewsroom.org/article/church-news-conference-on-religious-freedom-and-nondiscrimination).

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie następującej wypowiedzi Proroka Józefa Smitha (1805–1844):

„Gdyby się miało okazać, że jestem gotów zginąć za ‘mormona’, odważnie głoszę przed Niebiosami, że jestem również gotów umrzeć w obronie praw prezbiterianina, baptysty lub jakiegokolwiek innego dobrego człowieka innego wyznania, gdyż ta sama zasada, która podeptałaby prawa świętych w dniach ostatnich, podeptałaby prawa rzymskich katolików czy też każdego innego wyznania, które może być niepopularne i zbyt słabe, by się bronić.

Moją duszę inspiruje umiłowanie wolności — obywatelskiej i religijnej wolności dla całego rodzaju ludzkiego” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], str. 345).

- Dlaczego ważne jest, aby chronić wolność religijną nie tylko dla świętych w dniach ostatnich, ale wszystkich ludzi? (Takie zabezpieczenia zgodnie z planem Boga umożliwiają innym osobom korzystanie z ich wolnej woli i promują pokojowe i sprawiedliwe społeczeństwo. Jeśli chcemy, aby nasze wierzenia były chronione i respektowane, musimy chronić i respektować wierzenia innych ludzi).
- Jakie działanie możemy podjąć, aby zachować i umacniać wolność religijną?

Aby pomóc odpowiedzieć na to pytanie, poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos następującej wypowiedzi Starszego Roberta D. Halesa:

„Bracia i siostry, jesteśmy odpowiedzialni za ochronę tych świętych swobód i praw, zarówno dla naszego dobra, jak i dobra naszego potomstwa. Co możemy więc zrobić?

Po pierwsze, możemy być dobrze poinformowani. Bądźmy zorientowani w kwestiach społecznych, które mogą mieć wpływ na kwestie wolności religijnej.

Po drugie, w miarę możliwości przyłączmy się do tych osób, które podzielają nasze zaangażowanie na rzecz wolności religijnej. Działajmy ramię w ramię, by ją chronić.

Po trzecie, żyjmy tak, aby nasze życie odzwierciedlało nasze wierzenia — w słowach i uczynkach. To, w jaki sposób stosujemy w życiu zasady naszej religii, jest dużo ważniejsze niż to, co o niej mówimy” („Ochrona wolnej woli”, str. 112).

- W jaki sposób możecie być świadomi problemów, które dotyczą wolności religijnej w waszym społeczeństwie?
- Jakie inne grupy w waszej okolicy dzielą wasze zaangażowanie w kwestii wolności religijnej?

- Co zrobiliście lub co zauważyliście u innych odnośnie do promowania wolności religijnej?

Poinformuj uczniów, że na stronie mormonnewsroom.org znajdują się materiały na temat wolności religijnej. Zachęć uczniów, aby rozważyli, w jaki sposób mogą promować i bronić wolność religijną. Złóż swoje świadectwo, że Ojciec Niebieski będzie prowadził ich w ich dążeniach.

Materiały do studiowania dla uczniów

- Mosjasz 29:10–11, 16–18, 25–26, 32; Alma 2:1–10, 12, 27–28; 30:7–9; 44:1–5; 46:4–5, 10–16, 20–22.
- Robert D. Hales, „Ochrona wolnej woli, ochrona wolności religijnej”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, str. 111–113.

LEKCJA 20

Umacnianie naszej wiary i świadectwa

Wprowadzenie

Wiara w Jezusa Chrystusa i Jego ewangelię przynosi siłę i duchową ochronę dla dzieci Boga. Księga Mormona przedstawia postawy i zachowania, które mogą spowodować, że ludzie zmarnieją w niewierze. Prorocy Księgi

Mormona przestrzegali przed tymi zachowaniami i postawami oraz nauczali zasad ewangelii, które umocnią naszą wiarę i świadectwo.

Dodatkowe źródła

- Neil L. Andersen, „Duchowe wichry”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2014, str. 18–21.
- L. Whitney Clayton, „Wybierzcie wiarę”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, str. 36–39.
- Larry S. Kacher, „Nie igrzajcie ze świętymi sprawami”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2014, 104–106.

Propozycje dotyczące nauczania

2 Nefi 1:10–11; 9:28; Mosjasz 2:36–37; 26:1–4; Alma 12:9–11; 31:8–11; 46:7–8; Helaman 4:11–13; 13:24–26; Mormon 9:7–8

Postawy i zachowania, które mogą zmniejszyć wiarę i świadectwo

Pokaż następujące pytanie i poproś uczniów, aby krótko na nie odpowiedzieli:

- Jak to jest możliwe, że osoby, które doświadczyły błogosławieństw ewangelii, mogą stracić wiarę i świadectwo?

Przypomnij uczniom, że prorok Lehi ostrzegał, że jego potomstwo pewnego dnia straci wiarę w Jezusa Chrystusa i Jego ewangelię. Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos wersety: 2 Nefi 1:10–11, a pozostali niech odnajdą, jakie ostateczne efekty wywołał brak wiary u potomstwa Lehięgo. (Pomocne może okazać się wyjaśnienie, że określenie „zmarnieją w niewierze” oznacza degradację duchową spowodowaną brakiem wiary).

- Jaki wpływ miała ostatecznie niewiara na potomków Lehięgo?

Podkreśl, że choć było wiele czynników, które doprowadziły do upadku cywilizacji Nefitów, główną przyczyną była utrata wiary w Jezusa Chrystusa i Jego ewangelię. Z tego powodu pisarze Księgi Mormona wielokrotnie ostrzegali przed zachowaniami i postawami, które osłabiają wiarę w Pana i nieustannie nauczali o tym, jak budować i wzmacniać świadectwo.

Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos fragment: Mosjasz 26:1–4 i zachęć pozostałych, aby wyszukali postawy i zachowania, które pomniejszały wiarę niektórych osób za panowania króla Mosjasza.

Poproś uczniów, aby określili zasadę nauczaną w tych wersetach w odniesieniu do tego, co stanie się z ludźmi, którzy postanowią nie wierzyć i nie działać według prawdy. Wśród zasad, które mogą rozpoznać uczniowie, znajduje się następująca:

Gdy ludzie decydują się nie wierzyć i nie postępować według nauczanych zasad, ich serca stają się utwardzone i nie mogą korzystać z błogosławieństw wiary i świadectwa.

- Dlaczego, gdy ludzie decydują się nie wierzyć i nie postępować według nauczanych zasad, ich serca stają się utwardzone na wpływ Ducha?

Aby pomóc uczniom w określeniu dodatkowych postaw i zachowań, które mogą prowadzić do utraty wiary i świadectwa, zapisz na tablicy poniższe odsyłacze do pism świętych. Wyznacz każdemu uczniowi do przeczytania jeden lub dwa fragmenty i upewnij się, że wszystkie fragmenty zostaną przydzielone. Poproś uczniów, aby przeszukali przydzielone im fragmenty pod kątem postaw i zachowań, które powodują, że ludzie tracą wiarę i świadectwo.

2 Nefi 9:28

Mosjasz 2:36–37

Alma 12:9–11

Alma 31:8–11

Alma 46:7–8.

Helaman 4:11–13

Helaman 13:24–26

Mormon 9:7–8

Po upływie wyznaczonego czasu poproś uczniów, aby przedstawili znalezione postawy i zachowania i wyjaśnili, w jaki sposób zmniejszają one wiarę i świadectwo. Podsumuj odpowiedzi uczniów na tablicy, obok właściwych odsyłaczy.

- Które z tych postaw i zachowań są najbardziej niebezpieczne dla współczesnych młodych dorosłych członków Kościoła? Dlaczego?

Poproś uczniów, aby wybrali postawę lub zachowanie spośród wymienionych na tablicy i wyjaśnili, w jaki sposób możemy się przed nią bronić.

Daj uczniom chwilę, aby zastanowili się nad postawami i zachowaniami, które zagroziły ich własnej wierze i świadectwu oraz nad tym, co mogą zrobić, aby się umocnić.

2 Nefi 28:21–23; Mormon 5:16–18

Konsekwencje utraty wiary i świadectwa

Przypomnij uczniom, że gdy prorok Mormon prowadził armie Nefitów, przyszedł czas, gdy zaobserwował niegodziwość i beznadziejny stan jego ludu. Poproś

uczniów o przeczytanie wersetów: Mormon 5:16–18 i odszukanie słów, jakimi Mormon opisał duchową sytuację swojego ludu.

- Jak myślicie, co to znaczy żyć „na tym świecie bez Chrystusa i bez Boga”?
- Jakiej zasady uczymy się ze słów Mormona o tych, którzy stracili wiarę w Pana i nie chcą odpokutować? (Choć uczniowie mogą użyć innych słów, powinni rozpoznać następującą doktrynę: **Jeśli pozwolimy sobie na utratę wiary i nie będziemy chcieli odpokutować, Duch zostanie od nas zabrany i stracimy przewodnictwo Pana**).
- Przed czym, według wersetu 18., ostrzegął Mormon, co miało skutkować utratą przewodnictwa Pana?

Wyjaśnij, że Nefi nauczał, iż proces utraty Ducha oraz odejścia w niewolę diabła jest często powolny i stopniowy. Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos wersety: 2 Nefi 28:21–23, a pozostali niech odszukają słowa i wyrażenia, które opisują stopniowy duchowy upadek.

- Jakie postawy określił Nefi, które mogą prowadzić kogoś do duchowego upadku?
- Dlaczego, waszym zdaniem, te postawy są szczególnie niebezpieczne dla naszej wiary?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie poniższej historii Prezydenta Henry’ego B. Eyringa z Pierwszego Prezydium.

„Tak jak prawda jest nam dana słowo po słowie, a światło powoli staje się jaśniejsze w miarę naszego posłuszeństwa, tak samo, gdy jesteśmy nieposłuszni, nasze świadectwo o prawdzie gaśnie niemal niezauważalnie, po trochu, a ciemność nastaje tak powoli, że człowiek dumny może z łatwością zaprzeczyć, że cokolwiek się zmienia.

Słyszałem przechwałki człowieka, który powoli odchodził do Kościoła. Na początku przestał nauczać lekcji w Szkole Niedzielnej, potem przestał uczęszczać na spotkania kościelne, a następnie przestał płacić dziesięcinę [...]. Mógł nie odczuwać różnicy — jednak ja mogłem. Światło w jego oczach, a także blask jego twarzy przygasły. Nie mógł zauważyć zmiany, gdyż jednym ze skutków nieposłuszeństwa Bogu jest utrata wrażliwości duchowej, co skutkuje brakiem możliwości odczucia, że więzy z Bogiem zostały przecięte. Nie tylko jego świadectwo o prawdzie powoli erodowało, ale nawet wspomnienia o tym, jak to było chodzić w prawdzie, zaczęły stawać się dla niego uludą” („A Life Founded in Light and Truth” [Uroczyste spotkanie na Uniwersytecie Brigham Younga, 15 sierpnia 2000], str. 3, adres internetowy: speeches.byu.edu).

- Jakie są pewne oznaki, że osoba zaczyna tracić wiarę i świadectwo?

1 Nefi 15:7–11; 2 Nefi 25:28–29; Mosjasz 4:11–12; 15:11; Helaman 15:7–8

Umacnianie wiary i świadectwa

Pokaż następującą wypowiedź Starszego Neila L. Andersena z Kworum Dwunastu Apostołów i poproś jednego z uczniów o jej przeczytanie:

„W przyrodzie drzewa, które rosną w wietrznych warunkach, stają się silniejsze. Kiedy wiatr uderza w młode drzewo, w jego wnętrzu zachodzą dwa procesy. Po pierwsze, korzenie zaczynają szybciej rosnąć i bardziej się rozprzestrzeniać. Po drugie, zaczynają powstawać w nim grupy komórek, które zagęszczają strukturę pnia i gałęzi, i sprawiają, że stają się one bardziej elastyczne wobec naporu wiatru. Silniejsze korzenie i gałęzie chronią drzewo przed wiatrem, który z pewnością uderzy ponownie.

Jesteście nieskończenie cenniejsi dla Boga niż drzewo. Jesteście Jego synami i córkami. Stworzył waszego ducha, aby był silny i odporny na wichry życia. Podobnie jak wiatr targający młode drzewo, tak wichry w młodości, mogą wzmocnić waszą duchową siłę i przygotować was na przyszłość” („Duchowe wichry”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2014, str. 18).

- Co możemy zrobić, aby uzyskać duchową siłę i przetrwać wyzwania naszej wiary i świadectwa?

Przypomnij uczniom, że Księga Mormona zawiera zasady ewangelii, które mogą prowadzić te osoby, które chcą umocnić swoją wiarę i świadectwo.

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: 2 Nefi 25:28–29 i wyjaśnij, że są one podsumowaniem wspaniałego kazania, które Nefi wygłosił do swojego ludu, o tym, jak otrzymać zbawienie. Poproś uczniów, aby zwrócili uwagę na to, jaka decyzja, według nauk Nefiego, jest najważniejszą decyzją, jaką podejmiemy w życiu.

- Jaka jest, według nauk Nefiego, najważniejsza decyzja, jaką podejmiemy w życiu? (Pomóż uczniom w rozpoznaniu następującej zasady: **Jeśli wybierzemy wiarę w Jezusa Chrystusa i będziemy oddawać Mu część całym umysłem, mocą i siłą, wtedy pozostaniemy duchowo mocni i nie zostaniemy odrzuceni**).

Pokaż następującą wypowiedź L. Whitneyego Claytona, Siedemdziesiątego, i poproś jednego z uczniów, aby ją przeczytał:

„Od wieków prorocy zachęcają nas, a nawet błagają, abyśmy wierzyli w Chrystusa [...]. Decyzja, czy uwierzemy, to najważniejszy wybór, jakiego kiedykolwiek dokonamy. Kształtuje ona wszystkie inne nasze decyzje [...].

Wiara i świadectwo to nie bierne zasady. One nie przydarzają się nam tak po prostu. Wiara to nasz wybór — pokładamy w niej nadzieję, pracujemy na nią i poświęcamy się dla niej. Nie uwierzemy w Zbawiciela i Jego ewangelię przez przypadek, tak jak nie zdarzy nam się przez przypadek pomodlić czy zapłacić dziesięć. Poleganie na wierze to wynik aktywnego działania i wyboru, podobnie jak przestrzeganie przykazań” („Wybierzcie wiarę”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, str. 38).

- Co według was oznacza stwierdzenie, że „wiara i świadectwo to nie bierne zasady”?
- Jak sądzą, dlaczego dążenie do życia według zasad ewangelii jest najlepszym sposobem na umocnienie naszej wiary i świadectwa?

Aby pomóc uczniom rozpoznać niektóre sposoby, na jakie możemy umocnić naszą wiarę i świadectwo, zapisz na tablicy poniższe odsyłacze i poproś uczniów, aby po cichu przeczytali co najmniej jeden z tych fragmentów. Poproś ich, aby szukali zasad, które mogą pomóc nam w umocnieniu naszej wiary w Jezusa Chrystusa i Jego ewangelię.

1 Nefi 15:7–11

Mosjasz 4:11–12

Mosjasz 15:11

Helaman 15:7–8

Poproś uczniów, aby podzielili się spostrzeżeniami znalezionymi w tych fragmentach z pism świętych. Możesz poprosić uczniów, aby złożyli świadectwo o tym, w jaki sposób zastosowali te lub inne zasady w swoim życiu i zostali pobłogosławieni zwiększoną wiarą w Jezusa Chrystusa i Jego ewangelię. Zachęć uczniów, aby poczynili niezbędne wysiłki, które umocnią ich wiarę w Pana.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 1 Nefi 15:7–11; 2 Nefi 1:10–11; 9:28; 25:28–29; 28:21–23; Mosjasz 2:36–37; 4:11–12; 15:11; 26:1–4; Alma 12:9–11; Alma 31:8–11; 46:7–8; Helaman 4:11–13; 13:24–26; 15:7–8; Mormon 5:16–18; 9:7–8.
- L. Whitney Clayton, „Wybierzcie wiarę”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2015, str. 36–39.

LEKCJA 21

Przyjście Jezusa Chrystusa

Wprowadzenie

Okoliczności i wydarzenia związane z ukazaniem się Jezusa Chrystusa w Ameryce służą jako wzór Jego Drugiego Przyjścia. Lekcja ta pomoże uczniom zastosować zasady z

Księgi Mormona, aby mogli przygotować się na „wielki i straszny dzień” (3 Nefi 25:5), gdy Chrystus przyjdzie ponownie.

Dodatkowe źródła

- Dallin H. Oaks, „Przygotowanie na Drugie Przyjście”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2004, str. 7–10.
- Jeffrey R. Holland, „Preparing for the Second Coming”, *New Era*, grudzień 2013, str. 2–5.

Propozycje dotyczące nauczania

Helaman 14:20–30; 16:1–5; 3 Nefi 9:1–5, 12–14; 10:12

Dane są nam znaki, abyśmy uwierzyli i przygotowali się na Drugie Przyjście Pana

Poproś uczniów, aby podzielili się przykładami wydarzeń lub zajęć z ich życia, które wymagały przygotowania (na przykład: misja). Następnie zapytaj:

- Jaki wpływ miało wasze przygotowanie na ogólne doświadczenie?
- Jak różniłoby się to doświadczenie, jeśli nie bylibyście przygotowani?

Pokaż poniższą wypowiedź Prezydenta Ezry Tafta Bensona (1899–1994) i poproś jednego z uczniów o przeczytanie jej na głos. Poproś uczniów, aby zwrócili uwagę, na co, według Prezydenta Bensona, pomaga nam się przygotować Księgą Mormona:

„W Księdze Mormona znajdujemy wzór na to, jak należy przygotować się na Drugie Przyjście Zbawiciela. Spora część księgi skupia się na kilku dekadach poprzedzających ukazanie się Chrystusa w Ameryce. Uważnie studiując ten okres, możemy określić, dlaczego niektórzy zostali zniszczeni na skutek straszliwych wyroków, które poprzedzały Jego przyjście i co spowodowało, że inni stali przy świątyni w kraju Obfitości i dotykali ran w Jego rękach i stopach” (*Nauki*

Prezydentów Kościoła: Ezra Taft Benson [2014], str. 147).

- Dlaczego, według Prezydenta Bensona, powinniśmy uważnie studiować zapis w Księdze Mormona dotyczący ukazania się Jezusa Chrystusa Jego ludowi w Ameryce? (Upewnij się, czy uczniowie rozumieją, że poprzez studiowanie zapisów w Księdze Mormona dotyczących wizyty Jezusa Chrystusa w Ameryce, możemy poznać wzór przygotowania się na Drugie Przyjście).

Poproś uczniów, aby w trakcie studiowania zapisu o ukazaniu się Zbawiciela w Ameryce, wyszukali zasady i doktryny, które pomogą im przygotować się na Drugie Przyjście.

Przypomnij uczniom, że przed narodzeniem Zbawiciela Samuel Lamanita przepowiedział znaki, które miały towarzyszyć narodzinom i śmierci Zbawiciela. Poproś uczniów o przejrzenie fragmentu: Helaman 14:20–27 i rozpoznanie znaków towarzyszących śmierci Chrystusa.

- Jakie są niektóre znaki, o których Samuel mówił Nefitom, że będą towarzyszyć śmierci Jezusa Chrystusa?

Niech jedna połowa klasy przeczyta werset: Helaman 14:28–30, a druga: Helaman 16:4–5. Poproś ich, aby wyszukali powody, dla których te znaki miały być dane Nefitom. Możesz podpowiedzieć uczniom, aby zwrócili szczególną uwagę na zwroty zaczynające się od słowa „aby”.

- Dlaczego, według tych wersetów, Pan daje znaki? (Pomóż uczniom w rozpoznaniu następującej doktryny: **Pan daje znaki i cuda, abyśmy mogli w Niego uwierzyć i zostać zbawieni.** Możesz zapisać tę doktrynę na tablicy).
- Co, według wersetu: Helaman 14:29, stanie się z osobami, które nie uwierzą w znaki i cuda? (Otrzymają sprawiedliwy wyrok).

Wyjaśnij, że według zapisu znajdującego się w księdze 3 Nefi, obiecane znaki i cuda — łącznie ze zniszczeniem przepowiadającym śmierć Zbawiciela — zaczęły się wypełniać. Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei przeczytali na głos następujące werset: 3 Nefi 9:1–5, 12–14; 10:12, a pozostali niech zwrócą uwagę na to, co stało się z osobami, które uwierzyły w przesłania Samuela i Nefiego oraz tymi, które nie uwierzyły.

- Dlaczego, według tych wersetów, niektórzy ludzie zostali zniszczeni? Dlaczego niektórzy zostali oszczędzeni?

Zwróć uwagę uczniów na to, że współcześni naśladowcy Jezusa Chrystusa są nauczani, aby zwracali uwagę na znaki, które poprzedzą Jego Drugie Przyjście. Poproś uczniów, aby omówili, w jaki sposób zrozumienie i rozpoznanie znaków Drugiego Przyjścia, które zostały przepowiedziane przez proroków, może pomóc członkom Kościoła lepiej przygotować się na Jego przyjście.

3 Nefi 11:1–17

Przygotowanie na spotkanie ze Zbawicielem

Pokaż obraz przedstawiający Jezusa Chrystusa, który ukazuje się Nefitom. Kiedy uczniowie będą przeglądać zapis o wizycie Zbawiciela u Nefitów, zachęć ich, aby wyszukali wszystkie błogosławieństwa otrzymane przez osoby, które uwierzyły w znaki śmierci Pana i przygotowały się na Jego przyjście.

Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos fragment: 3 Nefi 11:1–12.

- W jaki sposób wiara w te obiecane znaki Pana przygotowała ludzi na to doświadczenie?
- W jaki sposób te werset przypominają nam o naszej własnej potrzebie przygotowania się?

Poproś uczniów, aby po kolei czytali na głos fragment: 3 Nefi 11:13–17 i wyobrazili sobie, jak mogliby się czuć, gdyby byli obecni przy tym wydarzeniu.

- W jaki sposób to doświadczenie odzwierciedla oczekiwania, jakie Pan ma wobec każdego z nas? (Odpowiedzi powinny odzwierciedlać następującą prawdę: **Jezus Chrystus zaprasza wszystkich, aby przyszli do Niego i otrzymali świadectwo, że jest On Bogiem całej ziemi**).
- W jaki sposób wydarzenia te mogą odzwierciedlać to, co stanie się podczas Drugiego Przyjścia Jezusa?
- Co możecie zrobić, aby postępować według prośby Zbawiciela i przygotować się, by pewnego dnia stanąć przed Nim?

Na zakończenie lekcji przeczytaj następującą wypowiedź Starszego Dallina H. Oaksa z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Co by się stało, gdyby Jego przyście miało nastąpić jutro? Gdybyśmy wiedzieli, że jutro spotkamy się z Panem — poprzez naszą przedwczesną śmierć lub Jego niespodziewane przyście — co byśmy dzisiaj zrobili? Co musielibyśmy wyznać? Jakich praktyk zaniechać? Jakie sprawy zakończylibyśmy ugodą? Komu byśmy wybaczyli? Jakie złożylibyśmy świadectwa?

Jeżeli wówczas zrobilibyśmy te wszystkie rzeczy, to dlaczego nie zrobić ich teraz? Dlaczego nie szukać pokoju teraz, kiedy możemy go osiągnąć?” („Przygotowanie na Drugie Przyjście”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2004, str. 9).

- Dlaczego ważne jest, abyśmy przygotowali się tak, jakby Pan miał nadejść jutro?

Poproś uczniów, aby szukali odpowiedzi i podszeptów Ducha, kiedy będą przygotowywać się na spotkanie Pana.

Materiały do studiowania dla uczniów

- Helaman 14:20–30; 16:1–5; 3 Nefi 9:1–5, 12–14; 10:12; 11:1–17.
- Dallin H. Oaks, „Przygotowanie na Drugie Przyjście”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2004, str. 7–10.

LEKCJA 22

„Na Moje podobieństwo”

Wprowadzenie

Zmartwychwstały Jezus Chrystus zaprosił Swoich uczniów, aby podążali za Jego przykładem. Studiując zasady, których Zbawiciel nauczał Nefitów w świątyni w kraju Obfitości, możemy dowiedzieć się, jak możemy stać się tacy, jak On. Zbawiciel modlił się, aby wszyscy, którzy w Niego wierzą,

mogli doświadczyć jedności z Nim i naszym Ojcem Niebieskim. Założeniem lekcji jest uzmysłowić uczniom, co mogą zrobić, aby stać się bardziej podobnymi do Jezusa Chrystusa.

Dodatkowe źródła

- Henry B. Eyring, „Nasz doskonały przykład”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2009, str. 70–73.
- Lynn G. Robbins, „Jakimi mężczyznami i kobietami powinniście więc być?”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2011, str. 103–105.

Propozycje dotyczące nauczania

3 Nefi 27:21–22, 27

Stawanie się podobnym do Jezusa Chrystusa

Rozpocznij zajęcia od pokazania następującej wypowiedzi Starszego Lynna G. Robbinsa, Siedemdziesiątego, i poproś jednego z uczniów, aby przeczytał ją na głos:

„Wielu z nas tworzy listy rzeczy *do zrobienia*, które przypominają nam o tym, co chcemy osiągnąć. Jednakże ludzie rzadko tworzą listy tego, jacy chcą *być*. Dlaczego? Rzeczy *do zrobienia* to zajęcia i wydarzenia, które łatwo odznaczyć na liście, kiedy je już *zrobimy*. Jednakże *bycie* kimś lub czymś nigdy nie ma końca. *Bycie* nie da się odhaczyć krzyżykiem. Mogę spędzić z żoną wspaniały wieczór w najbliższy piątek, co jest *czynieniem*. Ale *bycie* dobrym mężem to nie wydarzenie, to musi *być* częścią mojej natury i mojego charakteru, czyli tego, kim jestem” („Jakimi mężczyznami i kobietami powinniście więc być?”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2011, str. 104).

- Kim, według Pana, powinniśmy się stać jako członkowie Jego Kościoła?

Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali wersety: 3 Nefi 27:21–22, 27 i wyszukali wskazówki, które Jezus Chrystus dał Swoim uczniom — Nefitom.

- Co Zbawiciel przykazał zrobić Swoim uczniom i kim mieli się stać? (Zapisz na tablicy następującą prawdę: **Pan poprosił Swoich uczniów, aby czynili to samo, co On, i stali się do Niego podobni**).
- Jak, według was, upodobniamy się do Zbawiciela?
- Które z Jego uczynków udało wam się wykonać?

Poproś uczniów, aby omówili, w jaki sposób nauki z Księgi Mormona mogą pomóc nam w staniu się takimi, jak Jezus Chrystus. Możesz zapisać odpowiedzi uczniów

na tablicy. Złóż świadectwo o tym, że studiowanie Księgi Mormona i jej nauk pomoże nam stać się bardziej podobnymi do Zbawiciela.

3 Nefi 12:1–16, 43–45; 13:1, 5–7, 16–18, 22–24, 33; 14:1–5, 21–27

Kazanie Chrystusa w świątyni w kraju Obfitość uczy nas, jak upodobnić się do Niego

Pokaż następującą wypowiedź Prezydenta Ezry Tafta Bensona (1899–1994) i poproś jednego z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Człowiek, który wie, że życie na wzór Chrystusa, jest wspaniałym, najbardziej błogosławionym i najszcześniejszym człowiekiem. Nie ma to związku z doczesnym bogactwem, siłą czy prestiżem. Jedynym prawdziwym testem wielkości, błogosławieństw i radości jest to, jak bardzo nasze życie może odzwierciedlać życie Mistrza, Jezusa Chrystusa. On jest jedyną prawdziwą drogą, pełnią prawdy i pełnią życia” („Jesus Christ — Gifts and Expectations”, *Ensign*, grudzień 1988,

str. 2).

- Co, według Prezydenta Bensona, stanie się, gdy postanowimy, że Jezus Chrystus będzie wzorem w naszym życiu.

Przypomnij uczniom, że gdy zmartwychwstały Zbawiciel ukazał się Swojemu ludowi w kraju Obfitość, wygłosił kazanie, które było podobne do biblijnego Kazania na górze. Święte zasady, których Zbawiciel nauczał podczas Kazania na górze i w świątyni w kraju Obfitość, mają pomóc nam upodobnić się do Niego.

Pokaż poniższą wypowiedź Prezydenta Harolda B. Lee (1899–1973).

„W Kazaniu na górze Mistrz ujawnił nam kilka cech Swojego własnego charakteru, który jest doskonały [...], i zapoznał nas z planem, według którego powinniśmy wzorować nasze własne życie” (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], str. 200).

Zapisz na tablicy poniższe odsyłacze do pism świętych:

3 Nefi 12:1–12

3 Nefi 12:13–16, 43–45

3 Nefi 13:1, 5–7, 16–18

3 Nefi 13:22–24, 33

3 Nefi 14:1–5

3 Nefi 14:21–27

Przydziel każdemu uczniowi po jednym z tych fragmentów. Niech określą zasadę, która może pomóc im upodobnić się do Jezusa Chrystusa. Możesz zachęcić uczniów, aby zaznaczyli lub podkreślili te zasady w swoich pismach świętych. Poproś ich, aby zastanowili się nad tym, czy znają kogoś, kto odzwierciedla określoną przez nich zasadę.

Po upływie wyznaczonego czasu poproś ich, aby opowiedzieli o tym, co znaleźli. W razie potrzeby i według podszeptów Ducha możesz zadać dodatkowe pytania, podobne do tych:

- W jaki sposób konsekwentne życie według tej zasady pomaga wam upodobniać się do Chrystusa?
- Jakie mieliście doświadczenia, które ilustrują ważność określonej przez was zasady?

Poproś uczniów, aby postawili sobie cel, że będą bardziej podobni do Zbawiciela poprzez zastosowanie jednej lub kilku tych zasad w ich życiu.

Ew. Jana 17:9–11, 20–23; 3 Nefi 19:19–23, 28–29

Stawanie się jednością z Ojcem i Synem

Wyjaśnij, że Jezus Chrystus podczas Swojej wizyty u Nefitów modlił się za dwunastu wybranych przez Niego uczniów i za wszystkich, którzy uwierzą w ich słowa. Poproś kilkoro uczniów, aby przeczytali na głos wersety: 3 Nefi 19:19–23, 28–29. Niech uczniowie wyszukają błogosławieństwa, które według modlitwy Zbawiciela mają otrzymać wierzące w Niego osoby.

- Jaka zasada — z modlitwy Zbawiciela — pomoże nam być w jedności z Ojcem i Synem? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą zasadę: **Poprzez wiarę możemy zostać oczyszczeni i stać się jednością z Jezusem Chrystusem, tak jak On jest jednością ze Swoim Ojcem**).

Aby pomóc uczniom w zrozumieniu tej zasady, wyjaśnij, że modlitwa podobna do ofiarowanej przez Chrystusa w świątyni w kraju Obfitość jest zapisana w Nowym Testamencie. Poproś uczniów, aby do tych wersetów dopisali odsyłacz do Ew. Jana 17:9–11, 20–23. Niech po cichu przeczytają te wersety i zastanowią się, w jaki sposób mogą odnosić się do nas.

- W jaki sposób wpływa na was wiedza, że Jezus Chrystus modlił się do Ojca za was?
- Jak możemy doświadczyć jedności, która istnieje pomiędzy Ojcem a Synem?

Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos poniższą wypowiedź Starszego D. Todda Christoffersona z Kworum Dwunastu Apostołów. Zachęć uczniów, aby zwrócili uwagę na to, co musimy zrobić, aby stać się jednością z Jezusem Chrystusem i Ojcem Niebieskim.

„Jezus osiągnął doskonałą jedność z Ojcem, poddając siebie samego, ciało i ducha, woli Ojca. Jego posługa zawsze miała jasny cel, ponieważ nie było w Nim sprzecznych czy rozpraszających uwagę myśli. Mówiąc o Swoim Ojcu, Jezus powiedział: 'Ja zawsze czynię to, co się jemu podoba' (Ew. Jana 8:29) [...].

Z pewnością nie będziemy jednością z Bogiem i Chrystusem, dopóki ich wola i cel nie stanie się naszym największym pragnieniem. Takiego podporządkowania nie osiąga się w ciągu jednego dnia, lecz poprzez Ducha Świętego Pan będzie nas nauczał i prowadził, jeśli będziemy chętni dopóty, dopóki z czasem można będzie naprawdę powiedzieć, że On jest w nas, jak Ojciec jest w Nim” („Aby byli jedno, jak my”, *Ensign*, listopad 2002, str. 72–73).

- Co, według Starszego Christoffersona, musimy uczynić, abyśmy stali się jednością z Ojcem i Synem?

Zapisz na tablicy następujące pytania i daj uczniom kilka minut, aby zanotowali swoje odpowiedzi:

*W jaki sposób Jezus pokazał, że jest całkowicie posłuszny woli Ojca Niebieskiego?
Jak wy możecie być bardziej posłuszni woli Ojca Niebieskiego?*

Zakończ lekcję, dzieląc się świadectwem o tym, że posłuszeństwo woli Ojca umożliwia nam stanie się bardziej podobnymi do Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

Materiały do studiowania dla uczniów

- Ew. Jana 17:9–11, 20–23; 3 Nefi 12:1–16, 43–45; 13:1, 5–7, 16–18, 22–24, 33; 14:1–5, 21–27; 19:19–23, 28–29; 27:21–22, 27.
- Henry B. Eyring, „Nasz doskonały przykład”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2009, str. 70–73.

LEKCJA 23

Rozproszenie i zgromadzenie Izraela

Wprowadzenie

Pan rozproszył dom Izraela, ponieważ Jego dzieci utwardziły swoje serca przeciwko Niemu, ale obiecał też, że zostaną zgromadzone w dniach ostatnich. Proroctwa w Księdze Mormona wyjaśniają, że to długo oczekiwane gromadzenie

już się rozpoczęło. Członkowie Kościoła mają obowiązek, aby błogosławić rodziny ziemi, dzieląc się z nimi ewangelią Jezusa Chrystusa.

Dodatkowe źródła

- Russell M. Nelson, „Zgromadzenie rozproszonego Izraela”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2006, str. 79–82.
- C. Scott Grow, „Księga Mormona narzędziem gromadzenia rozproszonego Izraela”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2005, str. 33–35.

Propozycje dotyczące nauczania

1 Nefi 22:3–5; 2 Nefi 25:15–17; 3 Nefi 5:24–26; 20:13, 29–31; 30:2

Rozproszenie i zgromadzenie domu Izraela

Poproś ucznia, który jest osobą nawróconą do Kościoła lub pomógł komuś przyłączyć się do Kościoła, aby opowiedział o swoim doświadczeniu. Zachęć uczniów, aby zastanowili się nad tym, czy znają kogoś, kto może być otwarty na wysłuchanie przesłania ewangelii. Poproś ich, aby podczas dzisiejszej lekcji szukali prawd ewangelii, które stanowią zachętę i wsparcie w ich staraniach, aby dzielić się ewangelią z innymi osobami.

Niech uczniowie przeczytają wersety: 1 Nefi 22:3–5 i poznają proroctwa Nefiego o domu Izraela.

- Co to oznacza, że dom Izraela został „rozproszony”?

Wyjaśnij, że rozproszenie domu Izraela było ważnym zagadnieniem dla Nefiego, ponieważ jego rodzina była częścią tego rozproszenia. Zostali zmuszeni do opuszczenia Jerozolimy i rozproszeni po Ameryce ze względu na niegodziwość ludzi w ziemi judzkiej.

Powiedz uczniom, że wiele proroctw Księgi Mormona zawiera pocieszające zapewnienie, że w dniach ostatnich dom Izraela zostanie zgromadzony ponownie. Zapisz na tablicy następujące odsyłacze do fragmentów z pism świętych i przydziel każdemu uczniowi co najmniej jeden fragment do przeczytania. Upewnij się, że każdy z fragmentów zostanie przeczytany. Poproś uczniów, aby wyszukali, co ludzie muszą zrobić i czego muszą się nauczyć, aby mogli zostać zgromadzeni w domu Izraela.

2 Nefi 25:15–17

3 Nefi 5:24–26

3 Nefi 20:13, 29–31

3 Nefi 30:2

- Co ludzie muszą zrobić i czego muszą się nauczyć, aby mogli zostać zgromadzeni w domu Izraela. (Uczniowie mogą rozpoznać wiele prawd, łącznie z następującą: **Pan gromadzi członków domu Izraela, gdy wierzą w Niego, pokutują i przychodzą do Niego**).

Aby przybliżyć uczniom tę prawdę, możesz przeczytać następującą wypowiedź Starszego Bruce'a R. McConkiego (1915–1985) z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Dlaczego Izrael został rozproszony? Odpowiedź jest jasna, prosta — nie ma co do tego wątpliwości. Nasi przodkowie z plemienia Izraela zostali rozproszeni, ponieważ odrzucili ewangelię, sprofanowali kapłaństwo, porzucili kościół i odeszli od królestwa [...].

Co w takim razie składa się na zgromadzenie Izraela? Zgromadzenie Izraela polega na wierzeniu we wszystko, co Pan kiedyś dał Swojemu wybranemu w czasach starożytnych ludowi, akceptowaniu tego i życiu w harmonii z tym wszystkim [...]. Wiąże się z tym wiara w ewangelię, przystąpienie do Kościoła i przyjście do królestwa [...]. Może się z tym wiązać również przybycie do wyznaczonego miejsca czy ziemi oddawania czci” (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], str. 515).

- Co, według Starszego McConkiego, trzeba zrobić, aby zostać zgromadzonym w domu Izraela?

Poproś uczniów, aby rozważyli, w jaki sposób sami zostali zgromadzeni w domu Izraela, gdy uwierzyli w Zbawiciela, odpokutowali i przyszli do Niego.

1 Nefi 15:12–16; 22:8–12

W ostatnich dniach członkowie Kościoła poniosą ewangelię do rodzin ziemi

Przypomnij uczniom, że Lehi użył metafory o drzewie oliwnym, aby nauczać członków swojej rodziny na temat rozproszenia i zgromadzenia Izraela (zob. 1 Nefi 10:12–14). Laman i Lemuel powiedzieli Nefiemu, że nie mogą zrozumieć znaczenia nauk ich ojca (zob. 1 Nefi 15:7).

Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos następujący fragment: 1 Nefi 15:12–16 i zwrócili uwagę na to, czego mogą się nauczyć z wyjaśnienia Nefiego na temat domu Izraela.

- W jaki sposób metafora o drzewie oliwnym pomaga nam zrozumieć rozproszenie i zgromadzenie Izraela?

- Kto, zgodnie z tym, co napisano w wersecie 13., poniesie pełnię ewangelii do reszty potomstwa Lehiego? (Ludzie innych narodów, którzy otrzymali pełnię ewangelii).

Wyjaśnij uczniom, że w Księdze Mormona określenie *ludzie innych narodów* zazwyczaj odnosi się do osób, które nie są z plemienia Judy ani z ziemi judzkiej. Księga Mormona zawiera proroctwa, że w dniach ostatnich niektórzy ludzie innych narodów otrzymają pełnię ewangelii (zob. 1 Nefii 15:13) i zostaną członkami Kościoła Chrystusa. Prorocy z Księgi Mormona nauczali, że ludzie innych narodów będą mieli obowiązek głoszenia ewangelii całej ziemi.

Aby przybliżyć uczniom znaczenie wyrażenia *ludzie innych narodów*, pokaż i przeczytaj następujące wyjaśnienie Starszego Bruce'a R. McConkiego:

„Do tej pory określaliśmy mianem Żydów osoby [które mieszkają] w królestwie Judy oraz ich bezpośrednich potomków [...]. Powiedzieliśmy również, że w tym kontekście wszyscy pozostali ludzie należą do innych narodów, łącznie z rozproszonymi resztkami królestwa Izraela. Józef Smith, z plemienia Efraima, [...] był tym z ludzi innych narodów, dzięki któremu Księga Mormona ujrzała światło dzienne, a członkowie Kościoła Jezusa Chrystusa Świątych w Dniach Ostatnich [...] są ludźmi innych narodów, którzy niosą zbawienie Lamanitom i Żydom” (*The Millennial Messiah* [1982], str. 233).

Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali fragment: 1 Nefii 22:8–12, a pozostali niech określą, kto będzie błogosławiony i umacniany przez ludzi innych narodów (członków Kościoła) w dniach ostatnich. Gdy będą czytać, może okazać się pomocne wyjaśnienie, że określenie „obnaży swoje święte ramię na oczach wszystkich narodów” (wersety 10–11) odnosi się do Pana okazującego Swą moc na świecie.

- Kto w dniach ostatnich będzie błogosławiony i wzmacniany przez ludzi innych narodów? (Potomstwo Lehiego, cały dom Izraela, „wszystkie plemiona ziemi”).
- Jak, według wersetów 9–11, Pan będzie błogosławił „plemiona” (rodziny) ziemi w dniach ostatnich? (Pomóż uczniom rozpoznać następującą prawdę: **W dniach ostatnich Pan, poprzez członków Swojego Kościoła, będzie pracował, aby pobłogosławić rodziny ziemi Jego ewangelią i przymierzami**).

Pokaż następującą wypowiedź Prezydenta Russela M. Nelsona z Kworum Dwunastu Apostołów i poproś jednego z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Do nas należy obowiązek pomocy w wypełnieniu przymierza Abrahama. Mamy wyznaczone przed narodzeniem nasienie przygotowane dla błogosławienia wszystkich ludzi na świecie [...]. Po około 4000 lat oczekiwania i przygotowania nadszedł ten wyznaczony dzień, w którym ewangelia ma zostać zanieśiona do plemion ziemi. To jest wyznaczony czas obiecanego zgromadzenia Izraela. I my mamy w nim uczestniczyć! Czyż to nie jest ekscytujące? Pan liczy na nas i na naszych synów — i jest głęboko wdzięczny za nasze córki — którzy godnie służą jako misjonarze

i misjonarki w tym wspaniałym czasie zgromadzenia Izraela" („Przymierza”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2011, str. 88).

- Co, według was, czują osoby gromadzone (nawróceni) wobec tych, którzy je gromadzą (ci, którzy dzielą się z nimi ewangelią)?
- W jaki sposób możemy uczestniczyć w dziele Pana, dzieląc się ewangelią z rodzinami ziemi?

3 Nefi 16:4–5; 21:1–7

Rola Księgi Mormona w zgromadzeniu Izraela

Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali fragment: 3 Nefi 21:1–7 i wyszukali znaki sygnalizujące rozpoczęcie zgromadzenia Izraela w dniach ostatnich.

- Zbawiciel użył stwierdzenia „proroctwa, które wam przytoczyłem” (werset 2.). Gdzie są zapisane słowa, które wypowiedział do Nefitów? (W Księdze Mormona).
- Jaki znak sygnalizuje rozpoczęcie zgromadzenia Izraela w dniach ostatnich? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą prawdę: **Ujawnienie Księgi Mormona jest znakiem, że Bóg wypełnia Swoje przymierze, aby zgromadzić Izrael w dniach ostatnich**).

Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos wersety: 3 Nefi 16:4–5, a pozostali niech zwrócą uwagę na wpływ Księgi Mormona i przesłania ewangelii w dniach ostatnich.

- W jaki sposób Księga Mormona pomaga w zgromadzeniu ludu Boga w dniach ostatnich? (Jedna z prawd rozpoznanych przez uczniów może brzmieć następująco: **Księga Mormona pomaga ludziom zdobyć wiedzę o Odkupicielu, aby mogli się wokół Niego zgromadzić**).

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos poniższej wypowiedzi Prezydenta Russella M. Nelsona. Niech uczniowie podczas słuchania zwrócą uwagę na rolę Księgi Mormona w zgromadzeniu Izraela.

„Ujawnienie Księgi Mormona jest znakiem dla całego świata, że Pan rozpoczął zgromadzenie Izraela i wypełni przymierza, jakie zawarł z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem. Nie tylko uczyliśmy tej nauki, lecz uczestniczymy w niej. Czynimy tak, gdy pomagamy w gromadzeniu wybranych Pana po obu stronach zasłony.

Księga Mormona jest centralnym punktem w tej pracy. Głosi doktrynę zgromadzenia. Przyczynia się do tego, że ludzie dowiadują się o Jezusie Chrystusie, wierzą w Jego ewangelię i przyłączają się do Jego Kościoła. W rzeczywistości, gdyby nie było Księgi Mormona, obiecane zgromadzenie Izraela nie miałooby miejsca” („Zgromadzenie rozproszonego Izraela”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2006, str. 80).

Poproś uczniów, aby opowiedzieli o doświadczeniach, w których widzieli, jak Księga Mormona pomogła innym ludziom poznać Chrystusa i zgromadzić się w Jego Kościele.

Rzuć im wyzwanie, aby pomogli w procesie gromadzenia Izraela, dzieląc się Księgą Mormona z kimś, kto nie należy do naszego Kościoła.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 1 Nefi 15:12–16; 22:3–5, 8–12; 2 Nefi 25:15–17; 3 Nefi 5:24–26; 16:4–5; 20:13, 29–31; 21:1–7; 30:2.
- Russell M. Nelson, „Zgromadzenie rozproszonego Izraela”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2006, str. 79–82.

LEKCJA 24

Wszyscy jesteśmy stworzeni na podobieństwo Boga

Wprowadzenie

Po śmierci Lehiego Nefi i inni prawi ludzie dla zapewnienia bezpieczeństwa zostali pokierowani przez Pana, aby oddzielili się od Lamana i Lemuela oraz ich naśladowców. Spory i wojny często charakteryzowały relacje pomiędzy Nefitami a

Lamanitami również w późniejszych czasach. Niniejsza lekcja omawia, w jaki sposób ewangelia Jezusa Chrystusa wykracza poza religijne, etniczne, kulturowe i inne różnice, aby zjednoczyć dzieci Boga.

Dodatkowe źródła

- Dallin H. Oaks, „Wszyscy ludzie, gdziekolwiek się znajdują”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2006, str. 77–80.
- Howard W. Hunter, „The Gospel — A Global Faith”, *Ensign*, listopad 1991, str. 18–19.

Propozycje dotyczące nauczania

2 Nefi 26:23–28, 33; Jakub 7:24; Enos 1:11, 20

Bóg zaprasza do siebie wszystkie Swoje dzieci

Poproś uczniów, aby zastanowili się nad religijnymi, etnicznymi lub kulturowymi grupami świata i pomyśleli o nastawieniu, jakie niektórzy ludzie z tych grup mają wobec członków innych grup.

Przypomnij uczniom, że po śmierci Lehiego jego potomstwo rozdzieliło się na dwie grupy: Nefitów i Lamanitów (zob. 2 Nefi 5:1–7). Wkrótce po tym rozdzieleniu obie grupy zaczęły rywalizować i walczyć ze sobą (zob. 2 Nefi 5:34). Doświadczenia tych dwóch grup pokazują, że jeśli ludzie nie znają i nie przestrzegają przykazań Boga, często podkreślają różnice pomiędzy sobą a innymi ludźmi, co prowadzi do izolacji i uczucia nienawiści. Zupełnie odwrotnie jest z Ojcem Niebieskim i Jezusem Chrystusem, którzy chcą, aby wszyscy ludzie czuli miłość wzajemną i byli zjednoczeni.

Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos fragment: 2 Nefi 26:23–28, 33. Niech klasa zwróci uwagę na to, w jaki sposób Nefi użył słów *nikomu, komukolwiek i wszystkich*. Możesz zachęcić uczniów, aby zaznaczyli je w swoich pismach świętych.

- Jakiej kluczowej doktryny uczy się z tych wersetów? (Choć uczniowie mogą użyć innych słów, powinni rozpoznać następującą doktrynę: **Jezus Chrystus kocha wszystkich ludzi oraz zaprasza wszystkich, aby przyszli do Niego i mieli udział w Jego zbawieniu**. Możesz zapisać tę doktrynę na tablicy i poprosić uczniów, aby przy wersecie: 2 Nefi 26:33 zapisali odsyłacz do następujących wersetów: Alma 5:33–34 i Alma 19:36).

Daj uczniom kilka minut, aby po cichu przeczytali fragmenty: Jakub 7:24 oraz Enos 1:11, 20 i wyszukali, jakie były pragnienia Nefitów za czasów proroka Jakuba i Enosa.

- Jakie fałszywe tradycje uniemożliwiły Lamanitom zaakceptowanie zaproszenia, aby przystąpić do Jezusa Chrystusa?
- Jakie postawy lub fałszywe tradycje musiało pokonać wielu Nefitów, aby dzielić się ewangelią z Lamanitami, wiedząc, że Lamanici czują wobec nich nienawiść.

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie następującej wypowiedzi Starszego Dallina H. Oaksa z Kworum Dwunastu Apostołów:

„W Księdze Mormona jest zawarta obietnica, że wszyscy, którzy otrzymają zaproszenie od Pana i postąpią zgodnie z nim, by '[nawrócić się i uwierzyć] w Jego Syna', staną się 'ludem przymierza z Panem' (2 Nefi 30:2). Jest to mocne przypomnienie, że ani bogactwa, ani nasze pochodzenie, ani jakiegokolwiek inne przywileje z racji naszego stanu nie powinny skłaniać nas do wiary w to, iż 'jesteśmy lepsi od innych' (Alma 5:54; zob. także Jakub 3:9). Faktycznie Księga Mormona nakazuje, abyśmy 'wszystkich ludzi [...] uważali za równych i [by] nikt się nie wywyższał ponad innych' (Mosjasz 23:7)" („Wszyscy ludzie, gdziekolwiek się znajdują”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2006, str. 79).

Poproś uczniów, aby przez chwilę zastanowili się nad swoim nastawieniem wobec ludzi, którzy pochodzą z innych środowisk. Zachęć ich, aby naśladowali przykład Zbawiciela, starając się kochać wszystkie dzieci Boga, w tym osoby różniące się etnicznie, kulturowo czy pod względem religijnym.

Mosjasz 28:1–3; Helaman 6:1–8

Zdobywanie pragnienia, aby dzielić się ewangelią ze wszystkimi dziećmi Boga

Przypomnij uczniom, że Księga Mormona opisuje znaczące doświadczenia, jakie mieli Nefici podczas nauczania ewangelii Lamanitów. Przypomnij też o niezwykłym nawróceniu się synów Mosjasza (zob. Mosjasz 27), a następnie poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos fragmentu: Mosjasz 28:1–3. Niech klasa wyszuka powody, dla których synowie Mosjasza pragnęli nauczać ewangelii Lamanitów.

- Który z poznanych przez was powodów ma dla was szczególne znaczenie, gdy myślicie o dzieleniu się ewangelią z innymi ludźmi.
- Które słowo z wersetu 1. wyraża, w jaki sposób synowie Mosjasza postrzegali Lamanitów?
- Jaki wpływ na nasze pragnienie dzielenia się ewangelią ma postrzeganie ludzi innych wyznań, ras czy grup etnicznych jako naszych braci i sióstr? (Gdy uczniowie będą odpowiadać, pomóż im rozpoznać następującą zasadę: **Gdy postrzegamy bliźnich jako naszych braci i siostry, wzrasta nasze pragnienie, by dzielić się z nimi ewangelią.**)

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos następującej wypowiedzi Prezydenta Howarda W. Huntera (1907–1995):

„Wszyscy mężczyźni i kobiety nie tylko fizycznie pochodzą od Adama i Ewy, swoich pierwszych ziemskich rodziców, ale są też duchowymi dziedzicami Boga, Wiecznego Ojca. Wszyscy ludzie na ziemi są więc dosłownie braćmi i siostrami w rodzinie Boga.

Wszystkie ludzkie istoty mogą najlepiej docenić Bożą troskę o nie i ich relacje ze sobą nawzajem, jeśli zrozumieją i zaakceptują to, że Bóg jest Ojcem wszystkich ludzi. Oto przesłanie życia i miłości, które przeciwstawia się wszelkim ograniczającym tradycjom związanym z podziałami na rasy, języki, stan majątkowy czy przynależność polityczną, poziom wykształcenia, korzenie kulturowe. Wszyscy mamy to samo duchowe pochodzenie” (*Nauki Prezydentów Kościoła: Howard W. Hunter* [2015], str. 124–125).

- Jakie macie przemyślenia, kiedy słuchacie tych słów Prezydenta Huntera?

Daj uczniom kilka minut na przeczytanie fragmentu: Helaman 6:1–8. Podkreśl, że okoliczności opisane w tych wersetach wystąpiły około 50 lat po tym, jak synowie Mosjasza służyli na misji pośród Lamanitów. Poproś uczniów, aby pomyśleli o tym, jakie były relacje pomiędzy Nefitami a Lamanitami w czasie tych misji i jak zmieniły się w ciągu 50 lat.

- Co zmieniło się w relacjach pomiędzy Nefitami a Lamanitami? Dlaczego te relacje uległy zmianie?
- Czego możemy nauczyć się o dzieleniu się ewangelią z postawy synów Mosjasza i z rezultatów ich misji?

Alma 27:1–2, 20–24; 53:10–11, 13–17; 4 Nefi 1:1–3, 11–13, 15–18

Ewangelia Jezusa Chrystusa wykracza poza różnice między ludźmi

Zachęć uczniów, aby zastanowili się nad odpowiedzią na następujące pytanie, a potem podzielili się swoimi przemyśleniami:

- Dlaczego, waszym zdaniem, ludzie z tak wielu różnych środowisk mogą spotykać się wspólnie w Kościele w duchu pokoju i miłości? Co jednoczy członków Kościoła?

Podziel klasę na dwie grupy. Niech połowa klasy przestudiuje fragment: Alma 27:1–2, 20–24 i wyszuka, co zrobili Nefici, aby pomóc ludowi Anti-Nefi-Lehitów. Druga połowa niech przestudiuje fragment: Alma 53:10–11, 13–17 i wyszuka, co Anti-Nefi-Lehici (lud Ammona) zrobili dla Nefitów. Po upływie wyznaczonego czasu poproś uczniów, aby opowiedzieli o tym, co znaleźli.

- Co, według was, spowodowało, że te dwie grupy czuły tak ogromną miłość i troskę o siebie nawzajem. (W trakcie dyskusji pomóż uczniom rozpoznać następującą zasadę: **Gdy ludzie przyjmują nauki Jezusa Chrystusa, jednoczą się wzajemnie**).

Wyjaśnij, że wspaniała ilustracja tej zasady jest zapisana w księdze: 4 Nefi. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: 4 Nefi 1:1–2. Podkreśl, że po wizycie Zbawiciela w Ameryce wszyscy Nefici i Lamanici odpokutowali, zostali ochrzczeni, otrzymali Ducha Świętego i nawrócili się do Pana. Poproś uczniów o przeczytanie fragmentu: 4 Nefi 1:3, 11–13, 15–18. Niech wyszukają

błogosławieństwa, jakich doświadczyli ci ludzie, gdy wszyscy byli nawróceni do ewangelii.

- Jakie słowa lub wyrażenia opisują ludzi w tamtym czasie?
- Dlaczego życie według ewangelii Jezusa Chrystusa skutkuje takimi błogosławieństwami?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetu: 4 Nefi 1:17.

- Co, według was, oznacza, że nie było „ludu o innej nazwie”? (Ludzie nie wyróżniali już siebie jako Nefitów i Lamanitów. Przewyciężyli wszelkie różnice, które istniały między nimi i żyli w jedności i pokoju).
- W jaki sposób, według waszych obserwacji, ewangelia zmniejsza różnice pomiędzy ludźmi z różnych środowisk?

Aby pogłębić zrozumienie uczniów na temat tego, jak życie według ewangelii jednoczy ludzi z różnych środowisk, przeczytaj następującą wypowiedź Starszego Richarda G. Scotta z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Wasz Ojciec Niebieski wyznaczył wam narodziny w konkretnej linii rodowodu, z której otrzymaliście dziedzictwo rasy, kulturę i tradycje. Ten rodowód może zapewniać bogate dziedzictwo i wspaniałe powody do radości. Jednakże macie też obowiązek określić, czy jakaś część tego dziedzictwa musi być odrzucona, ponieważ jest sprzeczna z planem szczęścia przygotowanym przez Pana [...].

Świadczę, że usunięcie bariery stojące na drodze do szczęścia i odnalezienie większy pokój, kiedy po raz pierwszy wykażecie się lojalnością wobec członkostwa w Kościele Jezusa Chrystusa, a Jego nauki uczynicie podstawą waszego życia. Tam, gdzie tradycje lub zwyczaje rodzinne czy narodowe stoją w sprzeczności z naukami Boga, odrzućcie je. Tam, gdzie tradycje i zwyczaje są w harmonii z Jego naukami, należy je cenić i podtrzymywać, aby zachować waszą kulturę i dziedzictwo” („Removing Barriers to Happiness”, *Ensign*, maj 1998, str. 86–87).

- Dlaczego różnice między ludźmi z różnych środowisk zmniejszają się, gdy ludzie ci stawiają lojalność wobec ewangelii Jezusa Chrystusa na pierwszym miejscu?
- W jaki sposób bycie członkiem Kościoła pomogło wam czuć jedność z członkami Kościoła, wywodzącymi się z innych niż wasze środowisk?

Zakończ lekcję, składając świadectwo o tym, że Księga Mormona zawiera prawdziwe przykłady tego, jak ludzie z różnych środowisk żyli według ewangelii Jezusa Chrystusa i przemogli różnice między sobą. Zadośćuczynienie i ewangelia Jezusa Chrystusa wznoszą się ponad rasami, pochodzeniem etnicznym czy kulturowym, wiekiem i płcią w celu zjednoczenia dzieci Boga.

Zachęć uczniów, aby rozważyli, w jaki sposób ewangelia Jezusa Chrystusa może pomóc im pokonać wszelkie fałszywe tradycje lub idee pochodzące od członków rodziny lub przyjaciół czy zniwelować wszelkie różnice, jakie mogą występować w relacjach z innymi osobami. Nakłoń ich, aby szukali sposobów, by bardziej zjednoczyć się ze swoją kongregacją.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 2 Nefi 26:23–28, 33; Jakub 7:24; Enos 1:11, 20; Mosjasz 28:1–3; Alma 27:1–2, 20–24; 53:10–11, 13–17; Helaman 6:1–8; 4 Nefi 1:1–3, 11–13, 15–18.
- Dallin H. Oaks, „Wszyscy ludzie, gdziekolwiek się znajdują”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2006, str. 77–80.

LEKCJA 25

Prawe życie w czasach niegodziwości

Wprowadzenie

Księga Mormona opisuje zagładę osób i społeczności, które dopuściły do siebie niegodziwość i pozwoliły na istnienie tajnych przysiężeń. Jednocześnie Księga Mormona naucza, że możemy żyć w prawy sposób niezależnie od faktu, że

żyjemy w niegodziwym społeczeństwie. Podczas tej lekcji uczniowie dowiedzą się, co mogą zrobić, aby pozostać prawymi w dzisiejszym świecie.

Dodatkowe źródła

- Quentin L. Cook, „Reaping the Rewards of Righteousness”, *Ensign*, lipiec 2015, str. 33–39.
- Dennis B. Neuenschwander, „Jeden pośród tłumu”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2008, str. 101–103.

Propozycje dotyczące nauczania

Alma 37:21–22, 25–27; Helaman 6:20–26, 37–40; Eter 8:18–26

Tajne przysiężenia mogą zniszczyć wolność i społeczeństwa

Zapisz na tablicy wyrażenie: *terytorium wroga* i poproś uczniów o wyjaśnienie jego znaczenia.

Pokaż następującą wypowiedź Prezydenta Boyda K. Packera (1924–2015) z Kworum Dwunastu Apostołów i poproś jednego z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Młodzi ludzie — dorastacie na terytorium wroga. Wiemy z pism świętych, że w niebie miała miejsce wojna i Lucyfer zbuntował się, w wyniku czego, wraz ze swoimi naśladowcami, został 'zrzucony [...] na ziemię' [Objawienie 12:9]. Jest zdeterminowany, żeby zniweczyć plan naszego Ojca Niebieskiego i dąży do przejęcia kontroli nad umysłami i postępowaniem wszystkich ludzi” („Rada dla młodzieży”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2011, str. 16).

- W jaki sposób życie w dzisiejszym świecie jest przebywaniem na terytorium wroga?

Wyjaśnij, że niniejsza lekcja będzie analizą zapisów z Księgi Mormona o niegodziwym środowisku, w którym żyli pewni prawi ludzie. Zachęć uczniów, aby szukali zasad i doktryn, które mogą zastosować, gdy będą studiować przykłady osób, które pozostały wierne pomimo otaczającej ich niegodziwości.

Przypomnij uczniom, że Moroni był świadkiem zniszczenia całej cywilizacji Nefitów. Opisał niegodziwość, która doprowadziła do zagłady zarówno cywilizację

Nefitów, jak i Jeredów. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: Eter 8:18 i 21, a klasa niech określi przyczyny zniszczenia. Następnie poproś uczniów, aby opowiedzieli o tym, co odkryli.

Zapisz na tablicy następujące odsyłacze do pism świętych i pytania:

Alma 37:21–22, 25–27

Helaman 6:20–26

Eter 8:18–26

Czym są tajne sprzysiężenia?

Jakie są ich cele?

W jaki sposób zapewniały sobie trwałe istnienie?

Poproś uczniów, aby przeczytali jeden z fragmentów zapisanych na tablicy i wyszukali odpowiedzi na zadane pytania. Powiedz uczniom, że wybrany przez nich fragment niekoniecznie musi zawierać odpowiedzi na wszystkie trzy pytania, ale powinni znaleźć to, co są w stanie. Po upływie wyznaczonego czasu przedyskutuj z klasą odpowiedzi na te pytania. Następnie omówcie poniższe pytania:

- Jakie, według tego, co przeczytaliście, są konsekwencje przyzwolenia na istnienie i rozwój tajnych sprzysiężeń? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą zasadę: **Tajne sprzysiężenia mogą zniszczyć wolności, rządy i społeczeństwa**).
- Jakie są przykłady tajnych sprzysiężeń w naszych czasach?

Aby odpowiedzieć uczniom, pokaż poniższe wypowiedzi Starszego M. Russella Ballarda z Kworum Dwunastu Apostołów i Prezydenta Ezry Tafta Bensona (1899–1994). Poproś jednego z uczniów o przeczytanie ich na głos.

„Do współczesnych tajnych sprzysiężeń należą gangi, kartele narkotykowe i zorganizowane rodziny przestępcze. Tajne sprzysiężenia naszych czasów funkcjonują podobnie jak banda Gadiantona z czasów Księgi Mormona [...]. Mają na celu między innymi: ‘mordować, rabować, kraść, popełniać rozpustę i wszelkie zło’ [Helaman 6:23]” (M. Russell Ballard, „Standing for Truth and Right”, *Ensign*, listopad 1997, str. 38).

„Świadczę, że niegodziwość gwałtownie wzrasta w każdej dziedzinie naszego społeczeństwa (zob. NiP 1:14–16; 84:49–53). Jest dużo bardziej zorganizowana, sprytnie zamaskowana i promowana bardziej niż kiedykolwiek wcześniej. Tajne sprzysiężenia żadne władzy, zysku i chwały kwitną [...] (zob. Eter 8:18–25)” (Ezra Taft Benson, „I Testify”, *Ensign*, listopad 1988, str. 87).

- Dlaczego prorocy z Księgi Mormona zawarli w swoim zapisach informacje o tajnych sprzysiężeniach?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos fragmentu: Helaman 6:20, 37–40. Niech klasa śledzi tekst w swoich pismach świętych i odszuka różnice pomiędzy Lamanitami a Nefitami. (*Uwaga*: Porównywanie i przeciwstawianie to umiejętność studiowania pism świętych, którą możesz podkreślać w trakcie tej lekcji [zob. *Nauczanie i uczenie się ewangelii: Podręcznik dla nauczycieli i przywódców seminarium i instytutu religii* (2012), str. 22]).

- Czego możemy nauczyć się z tych wersetów o tym, jak wyeliminować niegodziwość i tajne sprzysiężenia?

Alma 62:41; 4 Nefi 1:42; Mormon 1:13–17, 19; 2:8, 14–15, 18–19; 3:2–3, 12, 22; Moroni 9:6, 22, 25–26

Pozostanie prawymi, gdy jesteśmy otoczeni niegodziwością

Powiedz uczniom, że prorok Mormon urodził się w otoczeniu wzrastającej niegodziwości, wywołanej przez tajne sprzysiężenia. Poproś uczniów, aby przestudowali poniższe wersety i wyszukali oraz zaznaczyli opis środowiska otaczającego Mormona. Mormon 1:13–14, 16–17, 19; 2:8, 14–15, 18. Niech opowiedzą o tym, co znaleźli, a następnie zapytaj:

- Jakie mielibyście obawy, gdybyście mieli żyć w takim środowisku?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: Mormon 1:15 i 2:19.

- Czego możemy nauczyć się z przykładu Mormona w czasach niegodziwości? (Kiedy uczniowie będą udzielać odpowiedzi, zapisz na tablicy następującą prawdę: **Możemy żyć w prawy sposób, nawet wtedy, gdy otacza nas niegodziwość**).

Daj uczniom czas na przeczytanie wersetów: Mormon 3:2–3, 12, 22. Niech zastanowią się nad tym, czego jeszcze mogą się dowiedzieć o tym, w jaki sposób Mormon był w stanie prowadzić prawe życie w czasach niegodziwości. Kiedy uczniowie opowiedzą o tym, czego się dowiedzieli o Mormonie, zadaj im następujące pytania:

- Jakie inne postacie z Księgi Mormona stanowią przykład prawego życia w otoczeniu niegodziwości? (Odpowiedzi mogą dotyczyć Etera, Moroniego, Abisz oraz ludzi, którzy wierzyli, że Chrystus się urodzi, co zapisano w rozdziale: 3 Nefi 1).
- Na jakie wyzwania napotykamy, gdy staramy się prowadzić prawe życie w niegodziwym świecie?

Przypomnij uczniom, że syn Mormona, Moroni, żył w tym samym czasie powszechnej niegodziwości. Mormon przed swoją śmiercią napisał list do Moroniego, który znajduje się w rozdziale: Moroni 9. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie wersetów: Moroni 9:6, 22, 25–26. Niech klasa zastanowi się, w jaki sposób rada Mormona z tych wersetów może pomóc nam prowadzić prawe życie w niegodziwym świecie.

- Czego możemy się nauczyć z tych wersetów, co pomoże nam prowadzić prawe życie w dzisiejszym świecie? (Pomóż uczniom zrozumieć następującą zasadę: **Jeśli mamy wiarę w Chrystusa i Jego Zadośćuczynienie, będziemy mieli siłę, aby prowadzić prawe życie, niezależnie od otaczającej nas niegodziwości**).
- Jakie znacie przykłady współczesnych osób, które prowadzą prawe życie w czasach dzisiejszej niegodziwości?
- W jaki sposób skupienie się na Jezusie Chrystusie i Jego Zadośćuczynieniu pomogło wam wznieść się ponad niegodziwość lub trudne warunki?

Przeczytaj następującą wypowiedź Siostry Virginii U. Jensen, byłej doradczynie w generalnym prezydium Stowarzyszenia Pomocy, aby pomóc uczniom w rozważaniach, co jeszcze mogą zrobić, by mocno trwać w wierze i prawości:

„Abyśmy zachowali mocną postawę i pomogli innym twardo stać, przesłanie przywróconej ewangelii musi być silnie zakorzenione w naszych sercach i nauczane w naszych domach [...]. Uczcie tych, których kochacie, jak zwracać się ku siłom niebieskim przez post i modlitwę. Uczcie ich, że przestrzeganie dnia Sabatu odgrodzi ich od świata. Uczcie ich posłuszeństwa. Uczcie ich, by szukali aprobaty Boga, nie człowieka. Uczcie ich, że jedyną drogą powrotną do naszego niebiańskiego domu jest kochanie Zbawiciela i podążanie za Nim oraz zawieranie i dochowywanie świętych przymierzy i przykazań. Prawdy ewangelii i wiedza o planie zbawienia to broń, jakiej mogą użyć członkowie waszych rodzin, aby pokonać złe siły Szatana” („Stójcie pewnie”, *Liahona*, listopad 2001, str. 111).

- Co dało wam determinację i siłę, aby być posłusznymi Panu w świecie, który staje się coraz bardziej niegodziwy?

Wyjaśnij, że podczas długiej wojny pomiędzy Nefitami a Lamanitami, opisanej w księdze Almy, pewne osoby musiały stawić czoła siłom zła, aby zachować swoje życie. Poproś uczniów, aby przestudowali werset: Alma 62:41 i wyszukali odmienne reakcje ludzi na przeciwności i niegodziwość. Niech uczniowie opowiedzą, czego się dowiedzieli o tym, jak prowadzić prawe życie w niegodziwym świecie.

Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos następującą wypowiedź Prezydenta Jamesa E. Fausta (1920–2007) z Pierwszego Prezydium:

„W coraz bardziej niesprawiedliwym świecie musimy jednoznacznie zająć miejsce po stronie Pana, aby przetrwać, a nawet, aby znaleźć szczęście i radość, bez względu na to, co się stanie. Musimy starać się być wierni w każdej godzinie każdego dnia, aby nasz fundament zaufania Panu nigdy się nie zachwiał [...].

Nie chodzi o to, co się nam przytrafia, ale o to, jak sobie z tym radzimy. To przypomina mi o fragmencie z księgi Almy. Po długiej wojnie ‘wielu znieczuliło swe serca’, podczas gdy ‘serca wielu innych stały się wrażliwsze pod wpływem cierpień’ [Alma 62:41]. Wskutek takich samych warunków powstały zupełnie odmienne zachowania. Każdy z nas potrzebuje własnego magazynu wiary, który pomoże nam być ponad problemami, będącymi

częścią tej ziemskiej próby" („Gdzie zajmę swe miejsce?", *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2004, str. 18, 20).

Daj uczniom kilka minut na zapisanie odpowiedzi na następujące pytanie:

- Jakie zobowiązania podjęliście, aby „jednoznacznie zająć miejsce po stronie Pana”?

Następnie poproś uczniów, aby zastanowili się nad następującymi pytaniami:

- Jakie podszepty otrzymaliście od Ducha na temat tego, jak możecie bardziej zaangażować się dla Pana?
- Co możecie zrobić, aby pomóc członkom waszych rodzin bardziej zaangażować się dla Pana?

Złóż świadectwo, że jeśli wytrwamy w wierze, Pan będzie nam błogosławił i pomoże nam prowadzić prawe życie w otoczeniu niegodziwości.

Materiały do studiowania dla uczniów

- Alma 37:21–22, 25–27; 62:41; Helaman 6:20–26, 37–40; 4 Nefi 1:42; Mormon 1:13–17, 19; 2:8, 14–15, 18–19; 3:2–3, 12, 22; Eter 8:18–26; Moroni 9:6, 22, 25–26.
- Quentin L. Cook, „Reaping the Rewards of Righteousness”, *Ensign*, lipiec 2015, str. 33–39.

Po wypróbowaniu wiary

Wprowadzenie

Podczas tej lekcji uczniowie dowiedzą się z Księgi Mormona, że posiadanie wiary w Jezusa Chrystusa umożliwia Bogu czynienie cudów dla naszej korzyści. Wykazywanie się wiarą

może nas również przygotować na otrzymanie duchowego świadectwa o prawdzie.

Dodatkowe źródła

- Robert D. Hales, „Poznanawanie Boga, naszego Ojca Niebieskiego, i Jego Syna, Jezusa Chrystusa”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2009, str. 29–32.
- David A. Bednar, „Proście z wiarą”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2008, str. 94–97.
- Neil L. Andersen, „Wiecie dość”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2008, str. 13–14.

Propozycje dotyczące nauczania

2 Nefi 27:23; 3 Nefi 17:5–9, 20–24; Mormon 9:9, 18–20

Wiara poprzedza cuda

Poproś uczniów o wymienienie kilku przykładów cudów z pism świętych, jakie Bóg uczynił dla Swoich dzieci ze względu na ich wiarę w Niego. (Możliwe przykłady: Jezus uzdrawiał chorych i wskrzeszał zmarłych, Mojżesz rozdzielił wody Morza Czerwonego, Chrystus dotknął kamieni, aby oświecić barki Jeredów).

- Co moglibyście powiedzieć osobie niewierzącej w Boga o tym, że Bóg współcześnie także czyni cuda?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetu: 2 Nefi 27:23, a drugiego o przeczytanie fragmentu: Mormon 9:9, 18–20. Niech reszta klasy zwróci uwagę na to, dlaczego cuda nadal mają miejsce w naszych czasach.

- Dlaczego, według tych wersetów, możemy być pewni, że cuda mają miejsce we współczesnym świecie? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą doktrynę: **Ponieważ Bóg jest taki sam wczoraj, dzisiaj, jutro i na wieki, nadal czyni cuda, w oparciu o wiarę Jego dzieci**).
- Dlaczego Pan wymaga od nas wiary, zanim uczyni cud?

Aby ukazać powiązanie z pism świętych pomiędzy wiarą a cudami, poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos fragment: 3 Nefi 17:5–9. Niech klasa wyszuka, co Chrystus określił jako wystarczające, zanim uczynił cuda dla tego ludu.

- Co, według wersetu 8., umożliwiło Zbawicielowi uzdrawianie chorych i cierpiących?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos fragmentu: 3 Nefi 17:20–24.

- Jakich innych świętych wydarzeń doświadczyli ludzie w wyniku swej wiary?
- W jaki sposób chęć Chrystusa, by czynić te cuda, zwiększa naszą wiarę w to, że może On korzystać z mocy, aby pomóc nam w naszych potrzebach?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos następującej wypowiedzi Siostry Sydney S. Reynolds, byłej doradczynie w generalnym prezydium Organizacji Podstawowej:

„Tak samo ważne, jak ‘wielkie cuda’, są mniejsze ‘osobiste cuda’, które uczą każdego z nas, abyśmy mieli wiarę w Pana. Przychodzą one, kiedy rozpoznajemy i podążamy za podszeptami Ducha w naszym życiu [...].

Wierzę, że każdy z nas może nieść świadectwo o tych małych cudach. Znamy dzieci, które modlą się o pomoc w odnalezieniu zgubionych rzeczy i odnajdują je. Znamy młodych ludzi, którzy zbierają się na odwagę, aby dawać świadectwo o Bogu i czują Jego podtrzymującą dłoń. Znamy przyjaciół, którzy płacą dziesięcinę z ostatnich swoich pieniędzy, a potem w cudowny sposób są w stanie zapłacić chesne czy czynsz bądź jakoś zdobyć żywność dla swojej rodziny. Możemy dzielić się doświadczeniami o odpowiedziach na modlitwy, błogosławieństwach kapłańskich, które dały odwagę, przyniosły pocieszenie czy przywróciły zdrowie. Te codzienne cuda zapoznają nas z ręką Pana w naszym życiu” („Bóg cudów”, *Ensign*, maj 2001, str. 12).

Poproś uczniów, aby zastanowili się nad sytuacją, gdy oni lub inna znana im osoba doświadczyła cudów Boga w swoim życiu. Zachęć uczniów, aby opowiedzieli o doświadczeniach, które były dla nich potwierdzeniem, że Bóg jest nadal Bogiem cudów. Niech nie opowiadają o doświadczeniach zbyt świętych lub osobistych.

Eter 3:6–13, 17–20; 4:13–15; 12:6–7, 12, 19, 31

Wiaza przygotowuje nas do otrzymania świadectwa duchowego

Poproś uczniów, aby pomyśleli o prawdzie ewangelii, o której chcieliby otrzymać duchowe świadectwo lub je umocnić. Wyjaśnij, że niektórzy ludzie postanawiają sobie, że nie uwierzą i nie będą żyć w zgodzie z jakąś zasadą ewangelii, dopóki nie zobaczą dowodów jej prawdziwości.

Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali werset: Eter 12:6 i zwrócili uwagę na to, czego naucza on na temat otrzymywania duchowego świadectwa.

- Jakiej zasady możemy nauczyć się z wersetu: Eter 12:6 na temat otrzymywania duchowego świadectwa? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą zasadę: **Zanim będziemy mogli otrzymać duchowe świadectwo, musimy najpierw wykazać się wiarą w Jezusa Chrystusa**).
- Jak myślicie, co oznacza wyrażenie „wypróbowanie waszej wiary”?

Wyjaśnij, że wypróbowanie wiary nie zawsze oznacza doświadczania trudności. Pokaż poniższe wypowiedzi Starszego Richarda G. Scotta z Kworum Dwunastu Apostołów oraz Siostry Bonnie L. Oscarson, generalnej prezydent Organizacji Młodych Kobiet, i poproś jednego z uczniów o ich przeczytanie. Dotyczą one rady Moroniego zawartej we fragmencie: Eter 12:6.

maj 2003, str. 76).

„Możecie nauczyć się stosować wiarę bardziej efektywnie, korzystając z zasady, której nauczał Moroni: ‘nie otrzymacie potwierdzenia wcześniej jak po *wypróbowaniu waszej wiary*’ [Eter 12:6; kursywa dodana]. Tak więc, za każdym razem, kiedy *wypróbowujecie waszą wiarę* — to znaczy, w prawości reagujecie na to uczucie — otrzymacie potwierdzenie Ducha” (Richard G. Scott,

„Podtrzymująca moc wiary w czasach niepewności i prób”, *Ensign* lub *Liahona*,

maj 2003, str. 76).

listopad 2013, str. 77).

„W naszym świecie, gdzie oczekuje się natychmiastowych gratyfikacji, często grzeszymy oczekiwaniem na nagrodę, zanim jeszcze na nią zapracujemy. Myślę, że Moroni mówi nam, że musimy najpierw wykonać pewną pracę i wypróbować wiarę poprzez życie zgodne z ewangelią, a wówczas otrzymamy świadectwo o jej prawdziwości. Prawdziwe nawrócenie przychodzi, gdy nadal żyjemy w oparciu o doktryny, o których wiecie, że zawierają prawdę i gdy przestrzegacie przykazań

dzień po dniu, miesiąc po miesiącu” (Bonnie L. Oscarson, „Nawróćcie się”, *Ensign* lub *Liahona*,

- W jaki sposób podejście do otrzymania świadectwa o prawdzie, opisane przez Starszego Scotta i Siostrę Oscarson, różni się od podejścia osób, które chcą dowodu, zanim uwierzą lub zaczną działać?
- Kiedy i w jaki sposób przekonaliście się, że zasada ta jest prawdziwa?

Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos wersety: Eter 12:7, 12, 19 i 31. Zachęć uczniów, aby w tych wersetach zwrócili uwagę na wyrażenia: „aż mieli wiarę” i: „dopóki nie mieli wiary” (możesz zaproponować zaznaczenie tych wyrażeń).

- Jakie błogosławieństwa, według tych wersetów, Pan zapewnił ludziom, gdy wykazali się wiarą? Jakie rodzaje duchowych świadectw o prawdzie otrzymaliście w wyniku waszej wiary?

Złóż świadectwo, że podobnie jak cuda, duchowe świadectwo nie przyjdzie, zanim nie wykazemy się wiarą. Aby podkreślić ten punkt, możesz przeczytać następującą wypowiedź Prezydenta Boyda K. Packera (1924–2015) z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Gdzieś na waszej drodze po duchową wiedzę jest ‘skok wiary’, jak nazywają to filozofowie. Jest to moment, kiedy dochodzi się do krawędzi światła i wkracza w ciemność, a tam odkrywa się, że droga jest oświetlona na dosłownie krok lub dwa naprzód” („The Quest for Spiritual Knowledge”, *New Era*, styczeń 2007, str. 6).

Poproś jednego z uczniów, aby opisał wyzwania, przed jakimi stanął brat Jereda, gdy budował barki, które miały doprowadzić jego rodzinę do ziemi obiecanej i podsumował, co brat Jereda zrobił, aby pokonać wyzwania (zob. Eter 2:16–25; 3:1–5).

- W jaki sposób brat Jereda wykazał się wiarą w Jezusa Chrystusa?

Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos fragmenty: Eter 3:6–13, 17–20.

- W jaki sposób Pan pobłogosławił brata Jereda za jego wiarę?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos następującej wypowiedzi Starszego Jeffreya R. Hollanda z Kworum Dwunastu Apostołów. Niech klasa zwróci uwagę na cechy wiary brata Jereda:

„Wiara wymagająca wysiłku, wiara przenosząca góry, wiara podobna do wiary brata Jereda *poprzedza* cud i wiedzę. Musiał wierzyć, *zanim* Bóg przemówił. Musiał odpowiednio postępować, *zanim* mógł dokończyć to, co zaczął. Musiał się zobowiązać do tego zawczasu, zanim jeszcze podjął pierwsze działania. Wiara oznacza bezwarunkową zgodę — z wyprzedzeniem — na wszystkie warunki, które postawi Bóg zarówno w bliskiej, jak i odległej przyszłości” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], str. 18–19).

- Jak byście streścili opis Starszego Hollanda dotyczący wiary brata Jereda?
- Jakie są przykłady działań, które możemy podjąć, aby okazać naszą wiarę w Pana?

Daj uczniom chwilę na przestudiowanie wersetów: Eter 4:13–15 i określenie, co według Moroniego powinniśmy robić, aby otrzymać wiedzę i przejawy Ducha.

- Jak myślicie, co oznacza zwrot „rozerwać zasłonę niewiary”? W jaki sposób czynienie tego jest związane z procesem wykazywania się wiarą? (Pomocne może być wyjaśnienie, że *rozerwać* oznacza rozedrzeć lub rozdzielić, a *zasłona* dotyczy czegoś, co przykrywa lub ukrywa).
- Co Moroni doradził nam czynić, aby „rozerwać zasłonę niewiary”?

Pokaż następującą wypowiedź Proroka Józefa Smitha (1805–1844) i poproś jednego z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Bóg nie objawił Józefowi niczego, czego nie objawiłby Dwunastu, a nawet najmniejszy ze świętych może poznać wszystkie te rzeczy tak szybko, jak będzie je w stanie unieść, ponieważ musi nadejść dzień, kiedy żaden człowiek nie będzie musiał mówić swojemu bliźniemu: Poznajcie Pana, gdyż wszyscy oni znać Go będą, od najmniejszego do największego [zob. Ks. Jeremiasza 31:34]” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], str. 268).

- W jaki sposób wypowiedź Proroka Józefa Smitha pomaga wam zrozumieć wasz potencjał do otrzymania objawienia?

Zachęć uczniów, aby rozważyli jakich prób wiary doświadczają obecnie. Niech zastanowią się nad tym, co mogą zrobić, aby umocnić i wykazywać się wiarą. Podziel się swoim świadectwem o tym, że Bóg zapewnia swoim wiernym naśladowcom ciągle świadectwa o prawdzie, gdy wykazują się wiarą.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 2 Nefi 27:23; 3 Nefi 17:5–9, 20–24; Mormon 9:9, 18–20; Eter 3:6–13, 17–20; 4:13–15; 12:6–7, 12, 19, 31.
- David A. Bednar, „Proście z wiarą”, *Ensign* lub *Liahona*, maj 2008, str. 94–97.

LEKCJA 27

Wiara, nadzieja i prawdziwa miłość

Wprowadzenie

Wiara, nadzieja i prawdziwa miłość to cechy niezbędne dla wszystkich, którzy chcą przebywać w obecności naszego Ojca Niebieskiego. Te cechy to dary od Boga, które otrzymują osoby szukające ich poprzez naśladowanie przykładu Jezusa Chrystusa.

Dodatkowe źródła

- Dieter F. Uchtdorf, „Nieskończona moc nadziei”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2008, str. 21–24.
- Richard G. Scott, „Odmieniająca moc wiary i charakteru”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2010, str. 43–46.

Propozycje dotyczące nauczania

Eter 12:28; Moroni 10:18–21

Wiara, nadzieja i prawdziwa miłość są niezbędne do zbawienia

Poproś uczniów, aby szybko wymienili cechy, które ich zdaniem warto rozwinąć podczas życia doczesnego. Następnie poproś ich, aby określili, które z tych cech są ich zdaniem najważniejsze, aby odziedziczyć królestwo Boga.

Przypomnij uczniom, że gdy Moroni kończył swoją kronikę na złotych płytach, napisał kilka słów zachęty dla tych, którzy pewnego dnia będą czytali jego zapis. W ramach tej rady podkreślił trzy cechy, które są kluczowe dla naszego zbawienia. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos fragmentu: Ew. Mateusza 10:18–21, a klasa niech określi te trzy cechy.

- Dlaczego wiara, nadzieja i prawdziwa miłość to cechy, które są tak kluczowe dla naszego zbawienia?

Aby podpowiedzieć uczniom, poproś jednego z nich o przeczytanie na głos werseku: Eter 12:28, a klasa niech rozpozna doktryny nauczane w tym wersecie.

- Jaka doktryna jest zapisana w tym wersecie? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą doktrynę: **Rozwijanie wiary, nadziei i prawdziwej miłości prowadzi nas do Jezusa Chrystusa**).

Poproś uczniów, aby w trakcie lekcji wyszukiwali zasady i doktryny, które mogą pomóc im zrozumieć i bardziej rozwinąć te ważne cechy.

Alma 32:26–29, 37–41; Moroni 7:21, 25–28, 33

Wiara pozwala nam „trzymać się wszystkiego, co dobre”

Zapisz na tablicy: *Zwiększanie naszej wiary w Jezusa Chrystusa*.

Przypomnij uczniom, że prorok Alma użył przypowieści o rosnącym ziarnie, aby nauczać Zoramitów o tym, jak rozwinąć wiarę w Jezusa Chrystusa. Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos fragment: Alma 32:26–29. Zachęć uczniów, aby określili wyrażenia, które opisują to, co możemy zrobić, aby zwiększyć naszą wiarę.

Poproś kilkoro uczniów, aby wymienili znalezione wyrażenia i wyjaśnili, czego się z nich uczymy o tym, jak możemy zwiększyć naszą wiarę. Gdy uczniowie wymienią wyrażenia, możesz zapisać je pod nagłówkiem na tablicy. Mogą one być następujące: *przebudzicie się, wytężycie swoje siły; wypróbujecie moje słowa; mając pragnienie wiary; zrobicie miejsce, aby można było zasadzić [słowo] w waszym sercu*. W razie potrzeby wyjaśnij uczniom, że słowo *siły* odnosi się do naszej zdolności myślenia i działania.

- Dlaczego, według was, w wersecie 29. Alma nauczał, że nasza wiara nie będzie jeszcze doskonała po przeprowadzeniu tego eksperymentu?
- Co jeszcze jest potrzebne, aby udoskonalić naszą wiarę?

Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali fragment: Alma 32:37–41, a pozostali niech wyszukają, co musimy zrobić, aby rozwinąć wiarę konieczną do uzyskania życia wiecznego.

- Jakiej zasady Alma naucza w tych wersecach o tym, jak możemy ciągle wzmacniać naszą wiarę? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą zasadę: **Jeśli pilnie pielęgnujemy słowo Boga w naszych sercach, nasza wiara w Jezusa Chrystusa wzrośnie**. Zapisz ją na tablicy).
- Co według was oznacza pilne pielęgnowanie słowa? Jakie konsekwentne działania możemy podjąć, aby pielęgnować słowo Boga i pomóc wierze głęboko zakorzenić się w naszych sercach?

Aby pomóc uczniom zrozumieć, w jaki sposób mogą pielęgnować słowo Boga, pokaż następującą wypowiedź Prezydenta Henry’ego B. Eyringa z Pierwszego Prezydium i poproś jednego z uczniów o przeczytanie jej na głos, a klasę o wyszukanie wskazówek dotyczących pielęgnowania naszej wiary:

„Bez względu na to, ile wiary teraz mamy, aby być posłusznymi Bogu, będziemy musieli ją stale wzmacniać i bezustannie odświeżać. Możemy to uczynić, podejmując teraz decyzję, że będziemy gorliwsi w posłuszeństwie i bardziej zdeterminowani, by wytrwać. Klucz do duchowego przygotowania to jego wczesne rozpoczęcie i wytrwałość [...].

Wiarę, by zdać test z posłuszeństwa, rozwijamy wraz z upływem czasu poprzez dokonywanie codziennych wyborów. Teraz możemy podjąć decyzję, by natychmiast wykonywać to, o co prosi nas Bóg. Możemy również podjąć decyzję, aby być wytrwałymi w najmniejszych z prób posłuszeństwa, co rozwinie w nas wiarę, zdolną przenieść nas przez wielkie próby, które z pewnością nadejdą” („Duchowe przygotowanie: Rozpocznij wcześniej i bądź wytrwały”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2005, str. 38, 40).

- Co, zdaniem Prezydenta Eyringa, musimy robić, aby umacniać lub pielęgnować naszą wiarę?

- Dlaczego stałe i codzienne posłuszeństwo słowu Boga jest tak ważne do budowania naszej wiary i ufania Mu?

Poproś kilkoro uczniów, aby opowiedzieli, w jaki sposób te zasady nauczane przez Almę wpłynęły na ich wiarę w Jezusa Chrystusa.

Powiedz uczniom, że prorok Mormon świadczył o wiecznym znaczeniu wiary w Jezusa Chrystusa. Poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos świadectwo Mormona zawarte w wersetach: Moroni 7:21, 25–28, 33, a klasa niech przemyśli, co można zrobić, by zwiększyć wiarę w Pana i „trzymać się” błogosławieństw określonych przez Mormona.

Eter 12:4, 8–9; Moroni 7:40–42

Nadzieja jest kotwicą dla duszy

Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos wersety: Eter 12:8–9, a innego wersety: Moroni 7:40–42. Poproś pozostałych, aby określili cechy, które możemy otrzymać, gdy rozwijamy wiarę.

- Jakie cechy, według tych wersetów, otrzymujemy dzięki wierze?

Przeczytaj dwa następujące zdania i poproś uczniów, aby określili różnice między nimi: (1) Mam nadzieję, że dzisiaj nie będzie padał deszcz. (2) Mam nadzieję, że jeśli odpokutuję, otrzymam wybaczenie dzięki Zadośćuczynieniu Jezusa Chrystusa.

- Czym różnią się te dwa wyrażenia dotyczące nadziei? (Pierwsze jest niepewnym pragnieniem czegoś, co jest poza naszą kontrolą, a drugie to wyrażenie pewności, która motywuje do działania).

Aby przybliżyć uczniom znaczenie nadziei w ujęciu pism świętych, poproś jednego z nich o przeczytanie następującej wypowiedzi Prezydenta Dietera F. Uchtdorfa z Pierwszego Prezydium:

„Nadzieja jest [...] niewzruszoną ufnością, że Pan wypełni Swoje obietnice względem nas. Jest ona przeświadczeniem, że jeśli teraz będziemy żyć wedle praw Bożych i słów Jego proroków, w przyszłości otrzymamy upragnione błogosławieństwa. Oznacza wiarę i wyczekiwanie odpowiedzi na nasze modlitwy. Nadzieja manifestuje się w zaufaniu, optymizmie, entuzjazmie i cierpliwej wytrwałości” („Nieskończona moc nadziei”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad

2008, str. 22).

Poproś uczniów o przeczytanie po cichu wersetu: Moroni 7:41 i odszukanie tego, na co będziemy mieli nadzieję, gdy rozwiniemy wiarę w Chrystusa.

- Jakiej zasady dotyczącej nadziei naucza w tym wersecie Mormon? (Uczniowie powinni rozpoznać następującą zasadę: **Jeśli rozwijamy wiarę w Jezusa Chrystusa, otrzymujemy nadzieję, że poprzez Jego Zadośćuczynienie możemy powstać do życia wiecznego**).
- Dlaczego wiara w Jezusa Chrystusa oraz nadzieja są tak blisko ze sobą powiązane?

Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos werset: Eter 12:4, a klasa niech zwróci uwagę na to, jak Moroni opisał nadzieję.

- Czego na temat nadziei dowiadujemy się ze słów Mormona o kotwicy? W jaki sposób czyjś brak wiary można porównać do łodzi bez kotwicy?

Poproś kilkoro uczniów, aby złożyli świadectwo o nadziei, którą otrzymali dzięki wierze w Jezusa Chrystusa.

Eter 12:33–34; Moroni 7:43–48

Prawdziwa miłość jest czystą miłością Chrystusa

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: Moroni 7:43–44, a klasa niech określi, jaką cechę według Mormona musimy rozwinąć, gdy mamy wiarę i nadzieję.

Pokaż następującą wypowiedź Prezydenta Ezry Tafta Bensona (1899–1994) i poproś jednego z uczniów o przeczytanie jej na głos:

„Jeśli naprawdę próbujemy upodobnić się do naszego Zbawiciela i Mistrza, nauka miłości na Jego wzór powinna być naszym najwyższym celem. Mormon nazwał prawdziwą miłość ‘największą ze wszystkich cnót’ (Moroni 7:46)” („Godly Characteristics of the Master”, *Ensign*, listopad 1986, str. 47).

Aby wyjaśnić, dlaczego prawdziwa miłość jest tak ważną cechą, do której rozwinięcia powinniśmy dążyć, poproś kilkoro uczniów, aby po kolei czytali na głos wersety: Moroni 7:45–47. Podkreśl, że te wersety pomagają nam zrozumieć prawdziwą miłość poprzez określenie, czym ona jest, a czym nie.

- Jakie słowa i zwroty znajdujące się w tym wersecie potwierdzają ważność prawdziwej miłości?
- Jakie są wasze przemyślenia na temat cech prawdziwej miłości wymienionych w wersecie 45.?

Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos werset: Moroni 7:48.

- Co radzi nam czynić Moroni, gdy szukamy daru prawdziwej miłości? (Pomóż uczniom w rozpoznaniu następującej zasady: **Jeśli modlimy się z całej siły i podążamy za Jezusem Chrystusem, możemy być napełnieni prawdziwą miłością**).
- W jaki sposób szukanie daru prawdziwej miłości pomaga nam w staniu się lepszymi naśladowcami Jezusa Chrystusa?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: Eter 12:33–34, a klasa niech zwróci uwagę na związek pomiędzy prawdziwą miłością a Zadośćuczynieniem Jezusa Chrystusa.

- Jaki związek istnieje pomiędzy prawdziwą miłością a Zadośćuczynieniem?

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wypowiedzi Starszego Jeffreya R. Hollanda z Kworum Dwunastu Apostołów:

„Wspanialsza definicja ‘prawdziwej miłości Chrystusa’ to nie to, co próbujemy robić my wszyscy jako chrześcijanie i co nam się w większości nie udaje, ale raczej to, co całkowicie się udało Chrystusowi względem nas. *Prawdziwa miłość bliźniego* została okazana tylko raz. Została okazana w sposób doskonały i czysty, kiedy Chrystus obdarzył nas niezachwianą, ostateczną i zadość czyniącą miłością [...]. To miłość Chrystusa do nas ‘znosi wszystko, ma wiarę i nadzieję, że wszystko nastąpi i miłość ta przetrwa wszystko’. Jak okazał to Chrystus, ‘miłość ta nigdy nie zawodzi’. Bez prawdziwej miłości — Jego czystej miłości do nas — bylibyśmy niczym, nie mielibyśmy nadziei i bylibyśmy ze wszystkich mężczyzn i kobiet najbardziej pożałowania godni. Zaprawdę dobrze będzie tym, którzy będą posiadać błogosławieństwa Jego miłości w ostatnim dniu — Zadośćuczynienie, Zmartwychwstanie, życie wieczne, wieczną obietnicę” (*Christ and the New Covenant* [1997], str. 336).

- W jaki sposób słowa Starszego Hollanda wyjaśniają, dlaczego „miłość ta nigdy nie zawodzi” i jest „największym” z duchowych błogosławieństw?
- Co możecie robić, aby dzielić się z innymi ludźmi czystą miłością Jezusa Chrystusa, której on wam tak szczerze udzielił?

Poproś uczniów o przejrzenie wersetu: Moroni 7:45 i postawienie sobie celu, aby modlić się i pracować nad rozwinięciem jednej z cech prawdziwej miłości. Złóż świadectwo o boskiej pomocy, którą otrzymałeś, gdy pracowałeś nad rozwinięciem prawdziwej miłości.

Materiały do studiowania dla uczniów

- Alma 32:26–29, 37–41; Eter 12:4, 8–9, 28, 33–34; Moroni 7:21, 25–28, 33, 40–48; 10:18–21.
- Dieter F. Uchtdorf, „Nieskończona moc nadziei”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2008, str. 21–24.

Przystąpcie do Chrystusa

Wprowadzenie

Jednym z głównych celów Księgi Mormona jest zapraszanie wszystkich ludzi, aby „przystąpili do Chrystusa i stali się w Nim doskonali” (Moroni 10:32). Gdy wykazujemy się wiarą i „[trzymamy] się wszystkiego, co dobre”, możemy zostać

dziećmi Chrystusa (zob. Moroni 7:19). Na końcu tej lekcji uczniowie będą mieli możliwość złożenia świadectwa o tym, w jaki sposób Księga Mormona pomogła im przyjść do Chrystusa.

Dodatkowe źródła

- Jeffrey R. Holland, „Bezpieczeństwo dla duszy”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2009, str. 88–90.
- „Życie skoncentrowane na Chrystusie”, rozdział 24. w podręczniku *Nauki Prezydentów Kościoła: Ezra Taft Benson* [2014], str. 313–324.

Propozycje dotyczące nauczania

1 Nefi 6:4; Jakub 1:7; Omni 1:26; 3 Nefi 9:13–14; Moroni 10:30, 32–33

Księga Mormona zaprasza nas, abyśmy przyszli do Jezusa Chrystusa

Poproś uczniów, aby pomyśleli o sytuacji, w której zaprosili kogoś do przeczytania Księgi Mormona.

- Dlaczego poprosiliście tę osobę o przeczytanie Księgi Mormona?

Zachęć uczniów, aby zastanowili się nad tym, dlaczego studiują Księgę Mormona. Wyjaśnij, że choć jest wiele dobrych powodów, aby czytać i studiować Księgę Mormona, ona sama w sobie zawiera powtarzane przesłanie o jednym z jej najważniejszych celów.

Zapisz na tablicy następujące odsyłacze do pism świętych:

1 Nefi 6:4

Jakub 1:7

Omni 1:26

3 Nefi 9:13–14

Moroni 10:30

Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali te wersety i odszukali temat powtarzający się w Księdze Mormona. (Możesz zachęcić uczniów, aby umieścili te odsyłacze w swoich pismach świętych).

- Jaki powtarzany w Księdze Mormona temat znajduje się w tych wersetach?
- Co oznacza „przyjść do Chrystusa”?

- Czego te wersety uczą nas o przyjściu do Chrystusa? (Odpowiedzi mogą być następujące: mamy „[złożyć] Mu w ofierze całą swoją duszę”, pościć, modlić się, wytrwać do końca, odpokutować, nawrócić się i „[przyjąć] każdy dobry dar”).
- Jak myślicie, co oznacza wyrażenie: „złóżcie Mu w ofierze całą swoją duszę”?

Aby przybliżyć uczniom znaczenie przystąpienia do Chrystusa, pokaż i omów następujące wypowiedzi Starszego Richarda G. Scotta z Kworum Dwunastu Apostołów i Starszego Dennisa B. Neuenschwandera, Siedemdziesiątego:

„Kiedy stale się modlimy, zarówno rano, jak i wieczorem, kiedy codziennie studiujemy pisma święte, organizujemy cotygodniowe domowe wieczory rodzinne i regularnie uczęszczamy do świątyni, to z zaangażowaniem odpowiadamy na Jego zaproszenie, aby 'do Niego przyjść' ” (Richard G. Scott, „Niech rozwijanie wiary będzie waszym priorytetem”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2014, str. 94).

„Składam wam moje świadectwo, że możemy przyjść do Chrystusa i stać się w Nim doskonali dzięki naszemu wiernemu udziałowi w świętych obrzędach wyznaczonych przez Boga i ustanowionych przed założeniem świata” (Dennis B. Neuenschwander, „Ordinances and Covenants”, *Ensign*, sierpień 2001, str. 26).

Wyjaśnij, że ostatni rozdział Księgi Mormona zawiera radę proroka Moroniego na temat tego, jak możemy przystąpić do Chrystusa. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie na głos wersetów: Moroni 10:32–33, a klasa niech zwróci uwagę na sposób użycia słów „jeśli” i „wtedy”. Poproś uczniów, aby zastanowili się nad tym, czego te wyrażenia „jeśli-to” uczą o tym, jak jesteśmy błogosławieni dzięki łasce Chrystusa. (*Uwaga:* Wyszukiwanie wyrażeń „jeśli-to” pomoże uczniom w określaniu zasad nauczanych w pismach świętych).

- Jakiej zasady możemy nauczyć się z tych wersetów o tym, jak jesteśmy błogosławieni dzięki łasce Chrystusa, gdy przychodzimy do Niego? (Uczniowie mogą użyć innych słów, ale dopilnuj, aby rozpoznali następującą zasadę: **Jeśli przychodzimy do Jezusa Chrystusa i wyrzekamy się wszelkiej bezbożności, wtedy możemy być udoskonaleni i uświęceni dzięki Jego łasce.** Zob. także Alma 5:33–35).

Aby uczniowie mogli pogłębić zrozumienie tej zasady, przedstaw poniższą wypowiedź Starszego Bruce’a C. Hafena, Siedemdziesiątego. Niech uczniowie zwrócą uwagę na to, w jaki sposób łaska Pana może nas błogosławić.

„Łaska Pana, dostępna poprzez Zadośćuczynienie, może udoskonalić nasze niedoskonałości. 'Przez Jego łaskę [możemy] stać się doskonali w Chrystusie' (Moroni 10:32). Podczas gdy spora część procesu udoskonalenia wymaga oczyszczenia z zanieczyszczeń grzechu i goryczy, jest również dodatkowy, pozytywny wymiar, dzięki któremu możemy osiągnąć naturę Chrystusową, stając się doskonali niczym Ojciec i Syn [...].

Zwycięstwo Zbawiciela może zrównoważyć nie tylko nasze grzechy, ale również nasze niedociągnięcia; nie tylko nasze świadome błędy, ale również grzechy popełnione w niewiedzy, błędy naszego osądu i niemożliwe do uniknięcia niedoskonałości. Nasze główne dążenie to coś więcej niż tylko uzyskanie odpuszczenia grzechów — pragniemy stać się świętymi, zostać obdarowanymi cechami Chrystusowymi i być takimi, jak On. Łaska Boga jest jedynym źródłem, które może ostatecznie wypełnić to dążenie, gdy zrobiliśmy wszystko, co w naszej mocy” (*The Broken Heart* [1989], str. 16, 20).

- W jaki sposób, według Starszego Hafena, może nas błogosławić łaska Pana?

Poproś uczniów, aby pomyśleli o sytuacji, w której czuli, że czynią wysiłki, aby przyjść do Jezusa Chrystusa, i odpowiedzieli na następujące pytania, jeśli ich doświadczenia nie są zbyt osobiste:

- Co zrobiliście, aby przyjść do Chrystusa?
- Jakie błogosławieństwa otrzymaliście w swoim życiu, gdy staraliście się przyjść do Jezusa Chrystusa?

Poproś uczniów, aby zastanowili się nad tym, co mogą zrobić, aby zbliżyć się do Chrystusa i zostać udoskonaleni i uświęceni poprzez Jego łaskę. Zachęć ich, aby postępowali zgodnie z duchowymi podseptami, które otrzymają.

Moroni 7:18–26

Trzymanie się wszystkiego, co dobre, aby stać się dziećmi Chrystusa

Przypomnij uczniom, że w rozdziale: Moroni 7 prorok Moroni zapisał kazanie, które jego ojciec, Mormon, wygłosił kilka lat wcześniej. W tym kazaniu Mormon nauczał, że możemy wiedzieć, że coś jest natchnione przez Boga, jeśli zaprasza ludzi do czynienia dobra, do wiary w Jezusa Chrystusa oraz do miłości i służby Bogu.

Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos wersety: Moroni 7:18–19.

Pozostali niech śledzą tekst w pismach świętych i odszukają, o co prosił nas Mormon.

- Co się stanie z nami, według wersetu 19., jeśli będziemy korzystać ze Światła Chrystusa, aby oddzielić dobro od zła i „trzymać się wszystkiego, co dobre”? (Będziemy dziećmi Chrystusa).
- Co oznacza być dziećmi Chrystusa? (Podkreśl, że jesteśmy duchowymi dziećmi Ojca Niebieskiego, a także dziećmi naszych ziemskich rodziców. Jednakże, jak nauczał Prezydent Joseph Fielding Smith [1876–1972], Jezus Chrystus również „staje się naszym Ojcem w takim znaczeniu, w jakim ten termin jest użyty w pismach świętych, ponieważ ofiarowuje nam życie — życie wieczne — dzięki Zadośćuczynieniu, jakiego dla nas dokonał. [Zob. Mosjasz 5:7]. Stajemy się

dziećmi, synami i córkami Jezusa Chrystusa, poprzez nasze przymierza posłuszeństwa wobec Niego" [*Doctrines of Salvation*, zebr. Bruce R. McConkie, 3 tomy (1954–1956), 1:29].

Poproś uczniów, aby po cichu przeczytali werset: Moroni 7:20 i rozpoznali pytanie zadane przez Mormona. Podziel uczniów w pary, a następnie poproś ich, aby przestudiowali fragment: Moroni 7:21–26 i wyszukali, co Pan nam dał, aby pomóc nam „trzymać się wszystkiego, co dobre”. Po upływie wyznaczonego czasu poproś uczniów, aby przedstawili swoje przemyślenia. Zapisz je na tablicy. Oto przykładowe odpowiedzi: służba aniołów (werset 22.), prorocy (werset 23.), pisma święte (werset 25.), posiadanie wiary (werset 25.), modlitwa (werset 26.).

- Czego te wersety uczą nas na temat znaczenia wyrażenia „trzymać się wszystkiego, co dobre”? (Mamy dążyć do wszystkiego, co jest dobre, szczególnie do tych rzeczy, które prowadzą do wiary w Chrystusa i zbawienia poprzez Jego imię).
- Co dobrego spłynęło na was dzięki wypełnieniu jednego z wymienionych na tablicy punktów?

Poproś uczniów, aby wybrali jedną dobrą rzecz, którą mogą zacząć robić lub wykonywać ją lepiej, aby przyjść do Chrystusa. Zachęć ich, aby postawili sobie za cel trzymanie się w życiu tego, co dobre.

Moroni 10:3–5

Obietnica Moroniego

Podnieś egzemplarz Księgi Mormona i poproś uczniów, aby zastanowili się nad tym, jak księga ta pomogła im przyjść do Chrystusa. Wyjaśnij, że Moroni wystosował zaproszenie i złożył obietnicę wszystkim, którzy czytają i studiują Księgę Mormona.

Poproś jednego z uczniów, aby przeczytał na głos wersety: Moroni 10:3–5.

- Do czego, według wersetu 3., nakłaniał nas Moroni?

Poproś uczniów, aby zastanowili się nad przykładami z Księgi Mormona i z ich własnego życia, które ilustrują, „jak miłosierny był Pan ludziom”. Poproś kilkoro z uczniów o podzielenie się swoimi przemyśleniami z całą grupą.

- Jakiej zasady możemy nauczyć się z zaproszenia i obietnicy Moroniego, które zawarte są w tych wersetach? (**Kiedy z prawdziwym zamiarem, mając wiarę w Chrystusa, pytamy Boga, czy Księga Mormona jest prawdziwa, przez Ducha Świętego otrzymamy świadectwo o jej prawdziwości**).
- Co to znaczy pytać Boga „z prawdziwym zamiarem, mając wiarę w Chrystusa”? (To znaczy, że mamy wiarę, że Bóg będzie odpowiadał na nasze modlitwy i zamierzamy postępować według odpowiedzi, których nam udzieli).
- W jaki sposób studiowanie w ten sposób Księgi Mormona i modlitwa na jej temat pomaga nam przyjść do Chrystusa?

Poproś uczniów, aby zastanowili się nad doświadczeniami, które stały się ich udziałem podczas czytania Księgi Mormona i modlitwy nad jej prawdziwością. Zapytaj uczniów, czy ktokolwiek z nich chciałby podzielić się z klasą swoim

świadczeniem o Księdze Mormona, a w szczególności o tym, jak Księga Mormona pomogła mu przyjść do Chrystusa. Zachęć uczniów, aby stale wdrażali w czyn słowa Moroniego związane ze zdobywaniem świadectwa o Księdze Mormona lub wzmacnianiem już posiadanego.

Materiały do studiowania dla uczniów

- 1 Nefi 6:4; Jakub 1:7; Omni 1:26; 3 Nefi 9:13–14; Moroni 7:18–26; 10:3–5, 30, 32–33.
- „Życie skoncentrowane na Chrystusie” rozdział 24. w podręczniku *Nauki Prezydentów Kościoła: Ezra Taft Benson* [2014], str. 313–324.

SEMINARIA I
INSTYTUTY RELIGII

KOŚCIÓŁ
JEZUSA CHRYSZTUSA
ŚWIĘTYCH
W DNIACH OSTATNICH

POLISH

